

## GEMEENTERAADZITTING d.d. 17 FEBRUARI 2023

=====

VOORZITTER: Goeienavond, iedereen. Bij deze open ik de gemeenteraad van vrijdag, 17 februari. Ik zou jullie willen vragen om ook mede op vraag van ons raadslid Hasan Bilici, om de raad te beginnen met een minuut stilte voor de slachtoffers van de vreselijke aardbeving in Turkije en in Syrië.

STILTE

VOORZITTER: Dank u wel. En dan geef ik meteen ook even het woord aan raadslid Bilici voor een kort woordje. Hasan?

BILICI: Dank u, voorzitter. Collega's, als jullie het mij niet kwalijk nemen, ik had eigenlijk een toegevoegd punt, maar ik ga die laten vallen. Maar ik ga - als jullie mij toestaan – twee minuutjes van jullie tijd beroven. Jullie weten ook, dat er een tragische gebeurtenis gebeurt in Turkije en in Syrië. Er zijn heel veel slachtoffers daar gevallen. Ik wou eigenlijk tussenkomen om aan de burgemeester te vragen voor een dotatie voor 1212 te voorzien, maar de burgemeester heeft al het nodige gedaan op het algemeen beleid. En hij heeft al kenbaar gemaakt, dat hij 5.000 euro ging vrijmaken. Dus dan vind ik het ook niet nodig, dat ik het hier lang ga rekken. Dus ik wil hier het college, de burgemeester en het college nogmaals bedanken voor de solidariteit, dat ze getoond hebben. En nogmaals bedankt. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Bilici. Dan geef ik ook nog even snel het woord aan raadslid Wymeersch, want die heeft ook gevraagd om kort een mededeling te mogen doen. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Collega's, u zal al enige tijd hebben gemerkt, dat mijn gezondheid mij soms parten speelt. Te lang heb ik een grondig medisch onderzoek uitgesteld of zelfs maar overwogen. Omdat het rond de jaarwisseling niet anders meer kon, heb ik mij laten opnemen en werd na verschillende, verscheidene dagen vastgesteld, dat ik geconfronteerd werd met een agressieve opstoot van CLL of beter bekend als chronische lymfatische leukemie. Na bijkomende onderzoeken werd beslist mij een nieuwe experimentele immunotherapie te laten doormaken. Deze aandoening en de niet altijd aangename bijwerkingen van deze therapie verklaren dat ik geregeld anders dan gewoon kan overkomen. Eén van deze bijwerkingen is ook de zware vermoeidheid en de soms plotse oncontroleerbare slaapaanvallen, zoals sommigen onder u waarschijnlijk hebben kunnen vaststellen op vergaderingen en via digitale commissies, waarvoor mijn verontschuldiging. Om verkeerde geruchten en valse roddels, die al op gang zijn gekomen, de kop in te drukken, breng ik hier vanavond deze verklaring. Ook omdat ik vind, dat jullie hier recht op hebben. Bedankt.

VOORZITTER: Dank u wel, Frans, voor deze mededeling en wij wensen je uiteraard het beste toe. En we hopen dat de therapie zo goed mogelijk aanslaat voor jou. Dus het beste met je gezondheid. Dank u wel. Dan moet ik voor deze zitting twee mensen voor de hele zitting verontschuldigen. Uiteraard schepen Ine Somers, die nog herstellende is van een zware rugoperatie en raadslid Julien Ghesquière, die gelukkig met vakantie is en in het verre Amerika zit. Verder wil ik ook nog de mededeling doen, dat de schoonmoeder van onze schepen Baeyens, mevrouw Liliane Metdepenningen is overleden. Wij bieden de familie ons medeleven aan. Dan, verder is er ook beslist, dat het punt 6 van de agenda zal worden afgevoerd. Schepen Buysrogge zal op dat moment daarvoor de verklaring geven. Ik heb ook gehoord van raadslid Ilse Bats, dat ze haar interpellatie nr. 8 verplaatst naar de commissie. En dus de interpellatie van raadslid Bilici – zoals u daarnet hebt gehoord – vervalt ook. Omdat in dit, omdat op dit moment het onderwerp van de Grote Markt en de grote werken in de stad iedereen aanbelangt en er een heel aantal interpellaties zijn, die daar rechtstreeks en ook een beetje onrechtstreeks mee te maken hebben, heb ik beslist om hierover het gesprek naar het begin van de raad te brengen. En het gaat hierbij over de interpellaties 4, 5, 7, 10 en 11, met dien verstande dat we de volgorde 11 en 10 zouden omdraaien met goedkeuring van raadslid Baeten. Ja. Oorspronkelijk, ik heb ook in die volgorde de mensen aan het woord willen laten in de volgorde waarin interpellaties zijn ingediend of een vraag is gekomen om het punt aan het begin van de raad te behandelen. Maar ik heb ook gehoord – en het was eigenlijk raadslid Wymeersch die als eerste een interpellatie had ingediend – maar als ik het goed begrepen heb, Frans, dan heb je ermee ingestemd dat de tweede in de rij – Jos De Meyer – dat die eerst aan het woord komt en dat jij als 2<sup>e</sup> het woord neemt. Dus ik geef eerst het woord aan raadslid ... Ah ja, nee, sorry. Ik geef eerst het woord aan de burgemeester en de schepen als een inleiding op dit punt.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, vorige week maandag tijdens de commissie van schepen Carl Hanssens heeft de schepen de beslissing meegedeeld, die het college die namiddag had genomen in verband met de Grote Markt, nl. een beslissing van niet-toewijzing van dus de enige offerte die was binnengekomen. Ik denk dat het goed was en nodig was, dat die beslissing onmiddellijk werd meegedeeld aan de commissieleden en dat we daar ook niet mee hebben gewacht tot een dag of een paar dagen daarna, maar dat dat onmiddellijk gebeurd is. Ik denk dat schepen Hanssens dat op een heel correcte en ook grondige manier heeft toegelicht. En ook gezegd heeft, ja, waarom wij niet hebben toegewezen. En ook hoe we daar nu verder mee wensen om te gaan. Dit heeft bij jullie heel wat vragen opgeroepen, waar we denk ik vanavond verder over in dialoog gaan. Maar ook uiteraard bij de bevolking, in de media heeft dat heel wat beroering verwekt. Het project van de Grote Markt is eigenlijk al 4 jaar één van de projecten of hét project waar de meeste discussie over bestaat, waar ook de meeste aandacht naar gaat. En dat is ook normaal. In een beleid van de stad is er aandacht voor heel veel aspecten en iedereen heeft zijn eigen aandachtspunten.

Maar de Grote Markt is van iedereen en de Grote Markt belangt ook iedereen aan. Als we in Vlaanderen spreken over Sint-Niklaas, ja, iedereen associeert Sint-Niklaas met de Grote Markt, de grootste markt van het land. En toen wij in 2019 met de huidige ploeg bestuursverantwoordelijkheid hebben opgenomen, was het dan ook niet toevallig, dat in onze strategische projecten de Grote Markt het eerste, het belangrijkste project was. Ik heb toen ook vastgesteld, collega's, dat alle partijen in deze raad van oordeel waren – en ik heb de indruk dat ze dat ook nog altijd van oordeel zijn – dat er iets moet gebeuren met de Grote Markt, zoals ze nu is. De Grote Markt, die de jongste keer werd heraangelegd in 2004-2005, waarbij denk ik iedereen wel tevreden is over de ondergrondse parking, maar waarbij het wel zo is, dat er rond de bovenaanleg toch heel wat bedenkingen zijn. En toen wij dan het eerste beeld hebben gelanceerd over de nieuwe Grote Markt zoals ze zou moeten zijn, dan werd dat toch in brede kringen in de raad en buiten de raad op applaus onthaald. Maar daarna zijn er vragen gekomen, bekommernissen gekomen, die denk ik terecht en begrijpelijk zijn. Ik denk dat collega De Meyer dat met de 3 B's heeft voorgesteld. Eén, de beleving. Er kunnen meningen over verschillen. Twee, de bereikbaarheid. Ook daar waren de meningen over verdeeld. En de derde B was die van de betaalbaarheid. Maar we hebben inderdaad gezien, dat naarmate het project verder werd uitgewerkt, dat er nieuwe dingen letterlijk en figuurlijk aan de oppervlakte kwamen. Bv. een aantal onvolkomenheden - en ik druk mij nog voorzichtig en beleefd uit – die zijn opgedoken na de vorige heraanleg, in 2004-2005. Meer bepaald de waterproblematiek in de ondergrondse parking. Wij hebben ook rond de plaats van de bushalte een andere keuze gemaakt finaal dan aanvankelijk het geval was. En zo zijn er nog een aantal zaken gekomen. En de discussie is blijven leven in deze stad. Uiteindelijk hebben wij dan dus de offerte, de voorwaarden hier in deze gemeenteraad goedgekeurd, meerderheid tegen oppositie. En waren wij en waren wij allemaal samen ook wel verrast één, dat er maar één combinatie is die zich daarvoor heeft kandidaat gesteld en twee, dat het bedrag substantieel hoger lag dan de raming, die door de deskundigen was gemaakt. En wanneer een raming geen 25, maar 30 à 35 % hoger ligt dan ... euh, de offerte hoger ligt dan de raming, ja, dan was het eigenlijk ook voor het college wel duidelijk dat dit geen piste was om op basis daarvan te kunnen toewijzen. Maar daarmee is natuurlijk de kous niet af met te zeggen ja, we wijzen niet toe. We hadden eigenlijk drie mogelijkheden. Ofwel zegden we “we gaan bij de volgende aanpassing van het meerjarenplan op zoek naar een aantal miljoenen om toch nog één en ander mogelijk te maken”. Ofwel zeggen we “we wijzen niet toe en we laten de zaak ja, de komende anderhalf jaar à twee jaar rusten”. Daar komt het op neer.

Of drie, wat mensen doen wanneer ze een huis willen bouwen en een bepaald budget hebben en een bepaalde verlanglijst hebben en ze zien dat de aannemer die geïnteresseerd is een veel hogere prijs vraagt, dan ga je zeggen “we moeten onze ambities een stukje terugschroeven, we moeten een aantal zaken tussen haakjes zetten, zodanig dat we wel de essentie van ons programma kunnen realiseren, maar een aantal zaken schrappen of later wanneer de middelen dat toelaten zullen doen”. En dan is, wij hebben die keuze gemaakt en dan is natuurlijk de vraag, die zich nu stelt en waar wij de komende weken een antwoord op willen geven “ja, hoe gaan we daar procedureel verder mee om?”. En dat is de vraag, die nu voorligt en wat wij vanuit de meerderheid ook, waar wij de komende weken van werk willen maken. Omdat wij ervan overtuigd zijn, dat de vernieuwing van de Grote Markt, zodanig dat het een mooie, aantrekkelijke en dynamische Grote Markt wordt, dat dat essentieel ...

WYMEERSCH: Voorzitter, voorzitter, ik vraag onmiddellijk het woord bij ordemotie.

BURGEMEESTER: ... is voor onze stad.

WYMEERSCH: Onmiddellijk!!

VOORZITTER: Frans, Frans, ordemotie, om te beginnen ...

WYMEERSCH: Onmiddellijk, nu!! Nu!!!

VOORZITTER: ... ik herhaal dat nog eens, dat bestaat niet. Dat bestaat niet.

WYMEERSCH: Nee? Ik heb nog nooit, dit is du jamais vu.

VOORZITTER: Frans, dit is ...

WYMEERSCH: Een burgemeester, die een antwoord geeft op een interpellatie die nog moet ontwikkeld worden.

VOORZITTER: Het gaat, Frans, ...

WYMEERSCH: Dit is du jamais vu! Ik vraag onmiddellijk het woord.

VOORZITTER: Sorry, Frans, jij vraagt ook iets wat du jamais vu is. Wij hebben en ik vind het ook nodig dat we dat naar voor trekken, maar ik vind dat we op die manier, dat dat een heel duidelijke uitleg is. En ik vind ...

WYMEERSCH: Wat zitten wij als oppositie hier nog te doen?

VOORZITTER: Frans, sorry, Frans, ik wou net de oproep doen, de volgende oproep doen en om te beginnen al technisch zeggen, het is de bedoeling dat je met 2 mensen de micro kunt aanzetten en dat je altijd als je gedaan hebt de micro uitzet. Maar ik wou ook vragen om het debat ernstig, efficiënt en vooral en vooral respectvol te voeren. Ik geef je het woord als je graag de burgemeester onderbreekt.

WYMEERSCH: Ik onderbreek niet graag de voorzitter, maar in dit geval moet het wel. De oppositie heeft interpellatieverzoeken ingediend. Aan de hand van een mededeling, die wij gekregen hebben tijdens de commissie van schepenen Hanssens. Dat is de normale gang van zaken.

U heeft beslist als voorzitter van deze gemeenteraad van deze te bundelen in een actualiteitsdebat aan het begin van de raadzitting. We zijn daarmee akkoord gegaan. Is nooit sprake van geweest, dat de voorzitter, dat de burgemeester een voorafname zou doen op de antwoorden, die zouden kunnen verwacht worden. Als vanuit het college van burgemeester en schepenen nog een bijkomende verantwoording nodig was, bijkomend aan de verantwoording die door schepenen Hanssens tijdens zijn commissie is gegeven, dan is hij ook daar in de fout. Want wat had er moeten gebeuren? En dat was eerlijk geweest tegenover de raad en tegenover schepenen Hanssens ook. Dat tijdens de commissie, waar zo'n belangrijke mededeling is gedaan, heel het college, minstens één schepenen per fractie hier aanwezig was geweest. Waaronder de schepenen van financiën. Maar daar bent u afwezig gebleven en heeft u collega Hanssens de Sahara ingestuurd. De vraag is nu, wat zijn uw plannen? Gaat u antwoorden op al onze vragen, zoals wij ze hebben ingediend schriftelijk? Ik vraag, voorzitter, dat wij onmiddellijk zouden overgaan tot het debat en dat nadien het college kan antwoorden.

VOORZITTER: Frans, sorry ...

DE MEYER: Voorzitter, in deze heeft collega Wymeersch gelijk.

VOORZITTER: Goed, ik wil één ding zeggen. Ik heb – en zeker uit respect voor wat vele mensen uit de oppositie hebben gevraagd en u weet dat ik daar respect voor heb – maar als wij in dit geval en u spreekt over een actualiteitsdebat, sorry, maar in ons huishoudelijk reglement staat dat niet. Dus ik heb ook in die zin gezegd “ik vind het belangrijk dat we die dingen, omdat het een goed debat en een ernstig debat verdient, naar voor geplaatst”. Een ernstig debat, dan vind ik ook dat er even kan gekaderd worden waarover het gaat. Wil dat zeggen, dat de vragen niet beantwoord gaan worden? Neen. Ik denk dat je daar ook eerlijk in moet zijn. En ik zou het respectvol gevonden hebben, dat je de burgemeester had laten uitspreken. In deze.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter. Nu, ik wil ook nog één en ander zeggen in verband met de andere strategische projecten. Twee, wat betreft het H. Heymanplein. Ik denk, daar ga ik eigenlijk niet te veel extra over zeggen, omdat op de commissievergadering van oktober denk ik, de procedure of de manier van aanpak die wij nastreven verder is toegelicht. Dus u weet ook allemaal, dus dat wij zeggen we gaan verder zien of er een combinatie, dus de opdracht kan toevertrouwd krijgen. Maar het zal dan aan het volgende college zijn, aan de volgende gemeenteraad zijn om de knop al dan niet op groen te zetten. En dat we dus ondertussen ja, enerzijds het gebouw van de Carrefour afbreken en daar dan een parking, een tijdelijke parking aanleggen, die ook voor een stuk eigenlijk als evenementenruimte kan worden gebruikt. Wat Cocon betreft, denk ik, daar had vooral schepenen of collega De Meyer in het verleden veel vragen over en ook bekommernissen. Ik denk dat in een schriftelijke vraag, collega De Meyer, u daar ook al een stuk antwoord op gekregen hebt. Maar dus wat dat betreft, is het zo dus dat wij 8,2 miljoen hebben voorzien in onze meerjarenplanning. Dat wij daarnaast ook een toezegging hebben gekregen van een niet-onaardige subsidie van 2 miljoen.

Daar waar wij 2,6 miljoen gevraagd hadden voor een aantal supplementaire zaken. En onze administratie is momenteel bezig om te zien, hoe men die extra inspanningen, die men zou willen doen, kan dus afslanken tot dat toegekend bedrag van 2 in plaats van 2,6 miljoen. Ten slotte, collega's, wat het Sportkringpark betreft, denk ik dat er geen fundamentele wijzigingen zijn. Wel met dien verstande dus, dat wij daar nog altijd met de procedures zitten, dus de beroepsprocedures die zijn ingeleid. En dat ook ja, de kwestie in verband met de verwerving van de Chalet of het perceel waar de Chalet opstaat en de voorwaarden daarvan, dat wij daar nog altijd dus in discussie over zijn. Nu, ik wil ook nog tot slot benadrukken, collega's, wij hebben in deze raad – meerderheid tegen oppositie – op dinsdag, 20 december de aanpassing van het meerjarenplan goedgekeurd. En het is ook de bedoeling – anders hadden wij ook anders beslist rond een aantal van die strategische dossiers – dat wij binnen dit kader verder blijven hé. Anders hadden wij natuurlijk niet direct gezegd van we gaan beslissen tot niet-toewijzing van de opdracht voor de Grote Markt.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch dan. Frans?

WYMEERSCH: Ja, voorzitter, ik stel voor dat we onmiddellijk overgaan tot het debat. Maar mij, ik vind andermaal en dat is niet de eerste keer tijdens deze legislatuur, dat men vanuit deze meerderheid, ik zal het anders zeggen, vanuit dit college soms wel eens een loopje durft te nemen met de rol van de gemeenteraad. Mij bekreep daarjuist de neiging om te zeggen van mannekens, komaan, wat zitten we hier nog te doen, we bollen het af, we tellen toch niet mee. Wij dienen onze vragen in, schriftelijk, bij de verrechtvaardiging van ons interpellatieverzoek. En op een gedeelte daarvan is door de burgemeester nu al of voorhand geantwoord. Dan vraag ik mij af, wat is de rol van een gemeenteraadslid? Wat is de rol van een oppositie? Als dat de toekomst moet zijn, daar bedanken wij voor. Maar goed, ik heb ook respect voor mijn collega's, niet alleen van mijn eigen fractie, maar ook van de rest van de oppositie en alle anderen en ik denk dat we dan toch maar de kans moeten geven aan het debat. En ik zou graag willen, mevrouw de voorzitter, dat u het woord aan collega De Meyer geeft.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik het woord aan Jos De Meyer. Jos?

DE MEYER: Collega's, twee zaken vooraf. Ik wil eerst collega Wymeersch – niet omdat hij mij als eerste het woord geeft en ook niet omwille dat we politieke vrienden zijn, maar dat zijn we niet – maar gewoon als mens veel moed en het allerbeste toewensen. En ik denk dat ieder van ons in deze raadzaal dat eigenlijk denkt. Het allerbeste, Frans. Voorzitter, de manier van werken, we hebben inderdaad een actualiteitsdebat gevraagd. En dan zijn het normaal de indieners van de vragen, die aan het woord komen. Wij hadden ook – want u doet alsof het uw verdienste is dat u dat toestaat – wij hadden ook met 1/3<sup>e</sup> van de raadsleden – en ik waardeer het dat u het toestaat, begrijp me niet verkeerd – wij hadden ook met 1/3<sup>e</sup> van de raadsleden een extra zitting kunnen vragen.

Maar aangezien we vandaag toch gemeenteraad hadden, was het weinig zinvol, vond ik, om gisteren ook al gemeenteraad te hebben. Ik vond deze manier van werken niet fijn, maar ik ga er voor de rest geen woorden aan verspelen. Ter zake. Schepen Hanssens, ik richt mij eerst persoonlijk tot u. Schepen, soms zijn we het inhoudelijk fundamenteel oneens. Maar ik waardeer in dit punt jouw wat ik zou noemen actieve luisterbereidheid. Je gaat de discussie niet uit de weg en je bent bereid bij te sturen, ook op basis van suggesties en voorstellen van raadsleden van de oppositie en in deze gemeenteraad is dit zeldzaam. Carl, ik vond het moedig van jou – en ik zeg dat in alle openheid – maar tevens heel pijnlijk voor jou en nog veel meer voor de afwezigen, dat je vorige maandag alleen de woestijn werd ingestuurd om ons mede te delen, dat er geen toewijzing is van het project van deze, hét project van deze legislatuur, zijnde de herinrichting van de Grote Markt, omwille van een te hoge kostprijs. U hebt actief geluisterd naar onze voorstellen en ook van collega's om wel toegang te voorzien tot de ondergrondse parking voor de wagens, komende uit het noorden. Om op de gronden van SVK een randparking te voorzien. Je gaat nu in op onze voorstellen om een aantal folietjes – niet noodzakelijke, maar zeer dure constructies zoals de verzonken tuin en de luifel – niet te realiseren. En terecht hou je rekening met onze vraag om geen ondergrondse parkings voor wagens onder de Grote Markt te schrappen. Daarenboven herbekijk je de materialenkeuze en je beperkt de werkzaamheden op de Parklaan. Dé fundamentele vraag, collega's, is natuurlijk of dit voldoende is om te komen tot een aanvaardbare kostprijs. En alle schuld leggen bij de Oekraïne-oorlog met als afgeleiden de energiecrisis en de inflatie, geef toe, dit is iets te eenvoudig. Uiteraard hebben deze een rol gespeeld, dat weet iedereen van ons. Maar bij het opmaken van het bestek en de raming was er reeds volop een crisis. Mag ik het schepencollege herinneren aan mijn waarschuwing in onverdachte tijden van december 2021 bij de begrotingsbespreking “na de 7 vette jaren komen de 7 magere jaren en niemand weet wanneer ze beginnen of wanneer ze eindigen”. Dit is nog altijd geldig. Bij de opening van de prijsofferte begin december 2022 kwam de harde ontzuivering. Maar geen woord hierover bij de begrotingsbespreking, zelfs niet even een waarschuwing bv. in een aansluitende korte besloten zitting van de commissie financiën, met de vertrouwelijke mededeling dat voorzichtig met de cijfers moest omgegaan worden, gezien de offerte niet zo hoopvol was. Collega's, de timing van dit symbooldossier van deze meerderheid voor deze zittingsperiode, nl. de opening van de nieuwe heringerichte Grote Markt in september 2024 komt niet van ons, maar van jullie. De onzekerheid bij de mensen over de timing van deze werken is nu groot. Ik begrijp, dat potentiële investeerders in handelszaken hierdoor minstens tijdelijk – en tijdelijk is langer dan oorspronkelijk voorzien – afgeschrikt worden. Mag ik nogmaals aandringen om het opengebroke en slordig dichtgesmeten voetpad langsheen de Grote Markt en de O.-L.-Vrouwstraat zorgvuldig te herstellen. Ik heb daar trouwens op een gevaarlijk punt reeds gewezen vorige gemeenteraad, waar ondertussen niets aan gebeurd is.

Is er dit jaar 2023 reeds een overleg geweest met de handelaars en de horeca over de werken? Indien niet, dan is dit wel dringend gewenst. Herinner jullie mijn oproep van enkele maanden geleden om een taskforce op te richten met handelaars en horeca van het stadscentrum, waar je toen niet wenste op in te gaan. In het tweede punt ga ik iets zeggen over de bib, het Huis van het Kind en het H. Heymanplein. Collega's, het is zinvol om eens te kijken naar het globale plaatje van de 4 grote strategische projecten. De bib, het Huis van het Kind, H. Heymanplein zijn uitgesteld naar de volgende legislatuur. Voor het nieuwe gebouw kan het volgend bestuur nog ja of neen beslissen, maar dit ontwerp kan men niet meer aanpassen. Mag ik even reflecteren, collega's, luidop denken zonder een voorkeur uit te spreken? Ik liet mij hiervoor inspireren door een man, die ik sterk respecteer. Gaan we effectief een geïsoleerde bib, Huis van het Kind bouwen, stand-alone op het H. Heymanplein? Hoelang kunnen we de huidige bib nog probleemloos gebruiken? Hoeveel m<sup>2</sup> heeft een toekomstige bib in het digitale tijdperk nog nodig? Bouwen we die best alleen of aansluitend op de cultuursite, bv. bij het museum of aansluitend bij de academie en de schouwburg? Welke synergiën en besparingen kunnen we hierbij dan stimuleren? Zelfde vraag kan gesteld worden bij het Huis van het Kind op de Welzijnssite. Collega's, dit is geen optie voor deze of andere richting, wel een oproep tot geen overhaasting. Begin 2025, dus we hebben nog wel wat tijd. Maar vooral een uitnodiging tot een open denkoefening in deze ruime reflectieperiode, die voor ons ligt. Cocon, ik lees wekelijks nog de beslissingen van de Vlaamse regering. Dan verneem je af en toe iets. Dan kan je eens een document opvragen. Dat duurt soms wel even. En in het besluit van de Vlaamse regering van 9 december 2022 werd een projectsubsidie - en ik citeer -aan het stadsvernieuwingsproject in Sint-Niklaas voor een circulaire en sociale hub toegekend voor de site Cocon van 2 miljoen euro. De geraamde kostprijs van het volledige project bedraagt 14.410.000 euro. Het financiële aandeel van de stad Sint-Niklaas in het project, dat voor de subsidie in aanmerking wordt genomen, bedraagt 12.865.925 euro. Dus bijna 13 miljoen. Vier onderdelen. Eerste - en ik vat zo kort mogelijk samen - sloop en renovatie Nobels, loods Nobels-Peelman. Twee, renovatie betonnen gebouw Cocon. Drie, de omgevingsaanleg. Vier, concretiseren ontwikkelingsscenario en toekomstige uitbreiding. De fase 1, 2 en 3 startten in 2022. Fase 4 in 2023. Einde voor fase 1 in 2023, voor fase 2, 3 en 4 in 2024, aldus niet Jos De Meyer, maar aldus het besluit van de Vlaamse regering. En de kostprijs van de onderdelen en aldus de aanvraag, fase 1 860.000 euro, fase 2 - de loods - 10 miljoen, fase 3 850.000 euro, fase 4 2.700.000 euro. Stadsaandeel - ik heb het gezegd - 2.900.000 euro bijna. De rest wordt bijgedragen door private en publieke partners. Waarom zeg ik dat, collega's? Omdat ik tot tweemaal toe - en de voorzitter van de commissie economie zal zich dat herinneren - aangedrongen heb "schepen, als u zegt maximaal 8,2 miljoen, mogen we daar zeker van zijn?". Ze heeft gezegd "zeker en vast, daar zit btw bij, erelonen, studiekosten, alles". De tweede maal was ze zelfs wat geënerveerd dat ik die vraag nog durfde stellen en ik heb dat ook telkens bewust herhaald op de gemeenteraad.



Als ik deze aanvraag lees – en u kan zeggen het onderdeel van de loods dat is 10 miljoen – maar dat is nog altijd bijna 2 miljoen meer dan datgene wat hier op de gemeenteraad gezegd is. En bovendien zit ge ook met die andere fasen, waartoe men zich eigenlijk verbonden heeft door de aanvraag in te dienen. Eventueel kan men nog aanpassen, maar geef toe, als je dit leest en hoort, het is toch wel een creatieve oefening, die hier gebeurd is. Ik had graag destijds op de commissie een meer heldere en precieze uitleg gekregen van datgene wat juist voorlag, maar ook van het ruimere plaatje. Want naar de Vlaamse regering heeft men zich geëngageerd. En op basis van dat engagement uiteraard die hoge subsidie toegekregen. Heeft men de gemeenteraad misleid? Heeft men de Vlaamse regering misleid? Misschien krijgen we vanavond een beetje opheldering. Zwembad. Collega's, we weten dat tegen de omgevingsvergunning, die de stad had afgeleverd aan Sportoase, beroep aangetekend werd door enkele belanghebbenden. De provinciale omgevingsvergunningscommissie gaf hen op een aantal punten gelijk, met als gevolg een negatief advies. Er werd door Sportoase een wijzigingsverzoek ingediend. Vandaar een nieuw openbaar onderzoek en vertraging. We weten met z'n allen dat zelfs indien de bestendige deputatie een vergunning aflevert, er nog een beroepsprocedure – en ik pleit er niet voor, integendeel – mogelijk is bij de raad voor vergunningsbetwistingen. Collega's, het oorspronkelijk voorziene bedrag voor de onroerende investering, voorzien in het businessplan van Sportoase, bedroeg btw inbegrepen 44.540.000 euro. De vraag is natuurlijk, wat is hier ondertussen de evolutie van? Met hoeveel miljoen zal dit bedrag stijgen? Alleen reeds rekening houdende met de inflatie. En ik volg dan nog niet de cijfers, die sommige collega's of schepenen uitspreken voor de stijging van de materialen. Maar u begrijpt, dat we hier ook met een ernstig financieel probleem zitten. Laat ons even kijken naar het globaal plaatje. De Grote Markt, fase 1 en 2, tegen dat die ooit afgewerkt zijn, collega's, spreken we misschien over een som van 35 miljoen. Laat ons hopen dat het minder is en dat er voldoende geschrapt en gesnoeid wordt. Bib, Huis van het Kind en het H. Heymanplein – we kennen de evolutie van de cijfers – gaat 30 miljoen voldoende zijn? Cocon, als we het hebben over de 4 fasen zonder prijsstijgingen, als ik de aanvraag van de stad geloof, 15 miljoen. Zwembad, de onroerende investeringen – ik heb het gezegd – 44,5 miljoen. Ja, als er alleen index bijkomt, spreken we van 50 miljoen. Als ge dat samentelt, spreekt ge van een voorlopige, voorzichtige raming van 130 miljoen. Jullie oorspronkelijke bedoeling was deze 4 projecten op te starten en 3 ervan af te werken vóór oktober 2024. De realiteit vandaag is radicaal anders. Vermoedelijk zullen 3 projecten opgestart zijn – hopelijk – en geen enkel volledig afgewerkt. Met andere woorden, collega's, de stad van morgen zal de stad van overmorgen zijn. En volgende legislatuur nog heel sterk belasten en ook de legislaturen daarna voor wat betreft de leningslast. Het is duidelijk dat de communicatie over de 4 grote strategische projecten overmoedig was. En dan druk ik mij vriendelijk en beleefd uit. En nu, hoe moet het nu verder en wat denkt u zelf, hoor ik u al vragen.

Ja, we zijn voor een gezelligere en meer groene markt, maar wel, burgemeester, zoals u zei bruikbaar, bereikbaar en betaalbaar. Ja, we zijn voor meer zwemwater, maar wel op een beter bereikbare plaats en betaalbaar. Ja, er mag op termijn een tof en hedendaagse bib komen, maar de toekomstige digitale bib zal er fundamenteel anders uitzien dan de bib uit het verleden. Dit impliceert ook een discussie over de nodige oppervlakte en we nodigen jullie en ook onszelf uit om na te denken over plaats en timing, zonder enige vooringenomenheid. Ja, er mag een project voor sociale en circulaire economie komen, maar liefst en eigenlijk noodzakelijk – en dat hebben we steeds gezegd – met meer inbreng en verantwoordelijkheid, ook financieel vanuit het bedrijfsleven. Neen, we willen de investeringsuitgaven van de volgende legislatuur niet hypothekeren en zeker niet te veel hypothekeren. Er moet ruimte blijven in de volgende legislatuur voor wat we zouden samenvatten onder de termen “een meer zorgzaam beleid”. Ik geef maar één voorbeeld, meer investeren in sociale huisvesting. Maar ik kan nog veel andere aanvullingen geven, maar ik beperk mij tot dit ene voorbeeld. Ik heb in mijn inleiding gezegd “schepen Carl Hanssen – Hanssens, ik vergeet de s nogmaals – was moedig” en ik meen dat. Ik zeg nu bij mijn slot “burgemeester en schepenen, verlaat de ivoren toren van het ideologische eigen gelijk”. Duw even op de pauzeknop en ga in overleg met de mensen om beter te weten wat zij prioritair vinden. Luister naar de raadsleden, hypothekeer de volgende bestuursperiode niet te veel, doe overleg. Het is immers best mogelijk – en dat hopen wij en ook de bevolking – dat de volgende bestuursploeg er anders zou uitzien qua samenstelling. Dames en heren van het college, wees moedig, maar let op, word niet overmoedig. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan geef ik nu het woord aan raadslid Steve Vonck voor interpellatie 7, toekomst ... Ah, ik dacht dat Frans zijn ... Ja, Frans?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. De conclusies van collega De Meyer zouden – en niet alleen zouden – perfect de mijne en de onze kunnen zijn en zijn het eigenlijk ook. Maar dat neemt niet weg, dat ik de problematiek, waarmee wij vanavond geconfronteerd worden, toch nog even van onze kant wil belichten. Dat wij vanavond dit debat moeten voeren, stond niet in de sterren geschreven. Dat wij dit debat zouden moeten voeren, dat stond wel in de sterren geschreven. Zijn wij daar blij om? Neen! Wij zijn enigszins wel boos en ontgoocheld. Ontgoocheld en kwaad. Waarom, collega's? Wij zagen dit aankomen, heel de oppositie heeft dit zien aankomen en wij hebben verwittigd. Jullie zagen dit blijkbaar niet aankomen vanuit de meerderheid, vanuit het college of wilden het niet zien aankomen en jullie hebben ons weggelachen. Toen ik 8 weken geleden – langer is het niet – tijdens de budgetbesprekingen hier het sprookje van Hans Christian Andersen ten berde bracht “de kleren van de keizer”, toen had ik zelfs niet kunnen vermoeden, dat wij zo dichtbij de waarheid zaten. Want van de kleren van de keizer, schepen van financiën, schiet niet veel meer over. De kleren zijn allemaal gevallen en de keizer staat in zijn blootje. En toch heeft u ons op 20 december, als wij de kritiek hebben – wij niet alleen, maar andere oppositiepartijen met ons – ons weggelachen.

Niet alleen figuurlijk, maar zelfs letterlijk. En het werd nog straffer, toen wij vernamen, dat u al op 6 december, 6 december, de inschrijving voor de Grote Markt van de aannemer had ontvangen. En de burgemeester zei “wij schrokken dat er maar één was”. Ik was verbaasd, burgemeester, dát er één was. Wie wil zich aan zo’n wespennest wagen? En ik denk dat die mens gelukkig mag zijn, ons Heer op zijn twee blote knieën mag danken, dat er niet is toegewezen. Boos en ontgoocheld, omdat u blijkbaar als ik hier lees in uw berichten en in de pers, dat u in hetzelfde bedje ziek blijft en dat u dezelfde paden blijft bewandelen of dat er niets gebeurd is. Ik zie dat u verdergaat en ik lees dat u verdergaat met de voorbereidende werken. Nutsvoorzieningen. Alhoewel de werken zijn stopgezet voor een bepaalde termijn. Dan vraag ik mij af “waarom gaat u daarmee verder”? Het was misschien om dezelfde prachtige mozaïeken aan te brengen, die u op de markt op de voetpaden hebt aangebracht. Maar dat laat ik even in het midden. Collega De Meyer heeft er al naar verwezen. Gevolgen heeft dat ook, maar één klein gevolg – ik ga één voorbeeld aanhalen – de non-communicatie vanuit dit college. U wist of u vermoedde al zonder dat er een definitieve beslissing, formele beslissing was vanuit het college op 6 december, dat u zou moeten overgaan tot de niet-toewijzing. U wist dat al op 20 december en zeg niet dat het niet waar is. Maar u heeft niet gecommuniceerd naar mensen, die daar belang bij zouden kunnen hebben. Als ik dan hoor en lees, dat de organisatoren van – ik noem één voorbeeld – Sint in de Piste, Sint in de Piste in januari beslist om uit te wijken van de markt weg naar de terreinen van SVK, omdat men niet langer in het ongewisse wil blijven, dan vraag ik mij af “waar is de communicatie met deze organisatoren”? Anders hadden wij die minstens nog één winter lang op de Grote Markt gehouden. En als u dan de voorwaarden leest, die men daaraan verbindt om eventueel, eventueel terug te komen naar de markt, dan breekt mijn klomp. Want wat zeggen de organisatoren van Sint in de Piste? Als wij willen terugkomen, als wij zullen terugkomen, dan zal het zijn op een Grote Markt, waar minder groen is voorzien dan nu, waar geen water is of in ieder geval veel minder is dan nu voorzien. Dus met andere woorden, dat is tussen de lijnen en duidelijk te lezen “herzie uw plannen ook daar”. En ik was ook een beetje boos en ontgoocheld omwille van miskenning van de historiek. Nu weet ik wel, dat er in deze raad heel wat jonge veulens zitten, die – en in de politiek is 5 jaar, 10 jaar weinig – die de historiek van deze stad en van deze Grote Markt niet hebben meegemaakt. Maar ik moest toch twee keer slikken, toen ik een vrij eminent vertegenwoordiger van de vroegere socialistische partij - nu heet dat anders tegenwoordig – een warme oproep hoorde doen om rap radicale inspanningen te doen voor terug de Grote Markt opnieuw aan te pakken, maar, maar oplossing voor de verkeersproblematiek en vooral in het voordeel van middenstand en horeca. Dan vraag ik mij af, ge moet een beetje als ge aan politiek doet uw historiek kennen. Wij zijn niet verantwoordelijk voor het aanbrengen en het aanleggen van het stenen monster, dat hier voor het stadhuis ligt. Wij zijn niet verantwoordelijk voor de prachtige esplanade met het leegstaand...(?)center aan het station. Wij zijn daar niet verantwoordelijk voor.

Bij mijn weten de N-VA niet, waar zelfs – N-VA bestond toen nog niet – maar de restanten van de Volksunie zijn daar ook niet verantwoordelijk voor geweest. Maar de rest heeft daar figuurlijk boter op het hoofd. Het siert – en dat stemt mij dan enigszins blij – het siert hen dat men ook daar alles over een andere boeg wil gooien en men de eigen zonden misschien niet toegeeft, maar dan toch inziet. Men heeft inderdaad, collega's, de laatste 15 à 20 jaar de stad kapotgemaakt. De stad kapotgemaakt, niet alleen door de aanleg van deze Grote Markt, dat een draak is, maar dat nog doen tezamen met de aanbouw en de inhuldiging en weet ik veel in de gebruiknaam van het shoppingcenter. Allemaal op hetzelfde moment. En dat riskeert men vandaag de dag opnieuw te doen. Opnieuw te doen. Men wil terug het stadshart openleggen en ondertussen hier en daar nog verdere werven op te starten, zodat de stad, die nu – en ik zeg het u, de stad ligt op dit ogenblik op palliatieve - ... Wij hebben de kans – ik kom daar straks toe – om deze uit palliatieve terug naar een gewone kamer te brengen. Maar als u hier verder gaat op het pad, dat u nu aan het bewandelen zijt, tekent u het doodvonnis van deze stad. En die zie ik te graag om dat te kunnen laten gebeuren. Collega's, men wil – en dat is toch het uitgangspunt van deze meerderheid, van dit college – de stad aangenaam, bruisend, levendig maken. En het is niet voor niets, dat ik de term palliatieve gebruik hé. Ik neem aan, dat u – leden van de meerderheid, leden van het college – misschien heeft u daar niet alle tijd voor, maar ik heb daar soms nog een beetje tijd voor om eens in de stad rond te kijken, het centrum. Eens rondgekeken in de Stationsstraat, Ankerstraat, Kokkelbeek, Stationsplein, de Grote Markt zelf. Dat is een dode bende hé. Dat is een dode bende. Horecazaken, als ze nog, als ze nog bestaan, zijn ze nauwelijks open of is er geen volk. Winkels, de Stationsstraat, dat is een aaneenschakeling van pop-ups en coiffures. Meer is het niet. Leegstand links, leegstand rechts. En dan wil men deze stad levend en bruisend maken. En hoe gaat men dat doen? Door ze open te leggen. En te zorgen, dat het weinige volk dat er nu nog komt, er ook al niet meer geraakt of absoluut geen goesting niet meer heeft om er te geraken. Waar zijn jullie mee bezig? Waar zijn jullie mee bezig? De enige remedie is, als men de stad terug levendig en bruisend wil maken, dat men het volk terug naar de stad lokt. Ze geeft waarvoor men wil komen. Dat doet men niet. Door rap, rap, rap, allé, rap, rap, rap, een jaar, een jaar en een half de stad open te breken, wat bomen te planten, wat water aan te leggen en weet ik veel. Nee! Maak dat het terug aangenaam en aantrekkelijk is. Geef een aanbod aan de mensen waarom men naar Sint-Niklaas komt. Een beleving – ik heb dat hier al verschillende keren gezegd – en een beleving doet men, creëert men niet op een onnatuurlijke manier door bomen te planten, door banken te zetten, door waterpartijen aan te leggen met fonteintjes, enz..., enz... Dat doet men niet. Zorg dat het volk terug naar het stadscentrum komt. Lok de mensen naar Sint-Niklaas. Betekent dat dat wij het verkeer ... Inderdaad, naar Sint-Niklaas willen lokken, dat wel, maar geen doorgaand verkeer. Het kan perfect. Alles kan perfect. Maar men doet de moeite niet om na te denken. Men doet zelfs de moeite niet – ik kom daar straks misschien nog even op terug – om ... U heeft de plannen.

We hebben de plannen gezien. En plannen, prachtig hé. Fotootjes, maquettes. Maquettes hebben we niet gezien. Dat was van iets anders. Foto's, dia's, boekjes, prachtig. Maar, heeft men dat eens goed bekeken in de praktijk? Nu kan men dat moeilijk, want ... kan men dat moeilijk uittekenen. Heeft u al de moeite gedaan – en ik kijk naar verschillende schepenen, vooral naar schepen Hanssens, ik wijs hem niet dat hij daar verantwoordelijk voor is – maar bepaalde situaties, bv. de markt, hoe gaat die daar uitzien? Wij hebben de prachtige foto's. Hebt ge die al eens uitgetekend? Hebt ge die al eens in proefopstelling gemaakt? Dat kan hé. Dat duurt zolang niet. Dat duurt zolang niet. Als ge de markt quasi half herinricht met de passage van de Ronde van Vlaanderen, bij het opstijgen van de ballons en noem maar op, dan kunt ge proefopstellingen maken voor de verkeers- en andere situaties op het moment dat ge een plan voorlegt. Kijk of het lukt in de praktijk. Als ik van iedereen, alle gebruikers van de markt, oude en nieuwe hoor zeggen “het is wel mooi om naar te kijken, maar het zal praktisch niet realiseerbaar zijn, praktisch niet haalbaar zijn en praktisch niet te gebruiken zijn”, dat hoor ik van foorkramers, dat hoor ik van marktkramers, dat hoor ik nu van Sint in de Piste, dan hoor ik dat van iedereen. Dan hoor ik dat van de horeca, dan hoor ik dat van iedereen. Dan hoor ik dat van de gewone middenstand, dan hoor ik dat van iedereen. En als ik dan hoor “het is prachtig, allemaal mooi”, allemaal mooi, bomen. Massa's bomen. Grote bomen. Veel bomen. Alle seizoenen bomen. Collega's, wij hebben met moeite personeel en tijd om onze straten en pleinen in de herfst en na de herfst in de winter bladvrij te maken en u gaat daar bomen op de markt zetten. Weet ge wat dat betekent? Hebt ge daar volk voor om die – hoe noemen ze dat op zijn Sinneklouses – kuiseruim te maken? Nee, dat hebt ge niet. Daar houdt ge ook geen rekening mee met het personeel dat ge tekort gaat hebben, met het materiaal dat ge tekort gaat hebben om dat allemaal te onderhouden. Dat hebt ge niet. Die waterpartijen, welk nut heeft dat? Ik denk niet dat ge daar een visvijver van gaat maken. Soit, welk nut heeft dat? Heeft men al eens de moeite gedaan om af te wegen wat is er nodig en wat is er nuttig en wat kan er eventueel nog bij als er nog 5 frank overschiet? Nee, die oefening maakt men niet. Wat nodig is, is nodig. Is er een nieuwe markt nodig? Ja en nuttig zou het in ieder geval zijn. Moet dat zulke markt zijn? Nee, dat kan met minder dan de helft. Maar men moet creatief zijn, het niet overlaten aan studiebureaus allerhande, maar – en daar heb ik altijd voor gepleit vanuit onze fractie – de politieke moed hebben om zelf ideeën naar voor te brengen. En daarom pleit ik – wat zeg ik hier, wat staat in mijn besluit, ik zeg het nu al – dan pleit ik op dit ogenblik voor een oprichting van een commissie ad hoc – sluit enigszins aan met de stelling van de CD&V bij monde van Jos De Meyer – een commissie ad hoc, die ideeën op tafel legt, uitwerkt, bepraat, bepleit in verband met de Grote Markt. Maar, ga niet voort op het huidige concept. Want hoe is dat, het huidige concept? Ge hebt de grondvesten. Ge wijkt van de grondvesten niet af. Ge blijft bij het concept. Ge gaat wat bomen misschien wegdoen en wat lagere en wat struiken. Ge gaat misschien hier en daar wat foefelen. Die luifel gaat weg, die put gaat weg en hier en daar een beetje.

Het concept blijft hetzelfde. En als ge de grondvesten hetzelfde houdt, dan zijt ge minstens geneigd om daar verder op te bouwen op dezelfde manier, met als gevolg dat ge quasi in dezelfde omgeving ook qua kostprijs gaat terechtkomen. Tabula Rasa wat betreft de plannen van de Grote Markt. Dat is de enige oplossing. Aan tafel zitten voor een praktische, een praktisch plan, dat optisch ook heel mooi kan zijn, dat nuttig kan zijn en dat tegemoetkomt aan alle noden, ook de noden van parkeergelegenheid, de noden van de mobiliteit en de noden van middenstand en horeca. En dan, dan kunnen we praten. Dus wat moeten wij doen? Kijken wat we hebben en dat in mekaar inpassen. En het mobiliteitsprobleem oplossen. Is dat moeilijk? Dat schijnt moeilijk, maar zo moeilijk moet dat niet zijn. Als men natuurlijk, als men natuurlijk bepaalde keuzes wil maken en bepaalde keuzes kan maken. En als men ook wil inzetten – en dat is dan een visie van ons en een insteek van ons – op een nieuw en een ander openbaar vervoer op stadsschaal. Middenstand en horeca activeren en die geven waar ze recht op hebben. Akkoord, dat moeten we doen. Dat moet gebeuren. Wij hebben daar een aantal middelen voor. Ik kan ze u opnoemen. Ik weet nog niet of ik het ga doen. Maar waar ik wel op wil wijzen vanuit onze fractie, is dat wij medewerking moeten hebben met die sectoren. Want het kan niet zijn – en dat moet men ook aan de andere kant van de barricade weten – dat de politiek alle problemen oplost voor horeca en voor middenstand. Zij moeten ook zelf verantwoordelijkheid nemen en zelfs samen verantwoordelijkheid nemen. En daar moeten zij ook op hun niet alleen hun rechten, maar ook op hun plichten gewezen worden. En dan hebben wij evenwaardige partners, waar wij als politici wel iets voor willen en voor kunnen en voor zullen doen. En voor de rest meer parkeerplaatsen. Logisch. Wij durven zelfs pleiten voor goedkopere parkeerplaatsen. Wij durven zelfs pleiten – en ik houd mij vast voor de banbliksems van God en klein Pierke, vooral van de groene fractie in deze zaal – voor tijdelijk beperkt, bovengronds parkeren op de Grote Markt. Ik denk dat dat een barricade is, een psychologische barricade, die mensen, die de Grote Markt terug aantrekkelijker zal maken om hier te komen winkelen en dingen te komen doen. Meer terrassen, geen afschaffing van terrastaxen en een onderzoek eventueel met studiebureau - alhoewel wij ook geen voorstanders zijn van studiebureaus – van de totale horeca. Waar wij – en ik kom daar straks in een ander bijgevoegd punt op terug – is een samenwerking tussen onze diensten toerisme, cultuur, evenementen en jeugd. Want dat gebeurt hier volgens mij in onze stad te veel, heb ik de indruk, dat men elk in zijn sector werkt, elk in zijn hokje. Ik heb daarstraks in mijn interpellatie een voorbeeld van een, zeer treffend voorbeeld. En ik denk, willen we daar de stad bruisend en levend maken, dat wij deze deelgebieden, deelbevoegdheden in onze stad, dat wij die samen moeten kneden tot één, in één werkgroep, in één takenpakket. En eens kijken wat we hebben en wat wij nodig hebben. Want laat ons eerlijk zijn, collega's, onze stad heeft ook wel wat mogelijkheden hé. Aan leegstand, die nutteloos is op dit ogenblik. Er zijn leegstaande fabrieksgebouwen. Er zijn leegstaande magazijnen, die kunnen verworven worden, waar men iets mee kan doen. Wij hebben de Salons, die daar staan te staan.

U gaat die verkopen. Kunt ge die niet nuttig maken? Ja, toch? Enige inventiviteit moet daar toch toe in staat zijn? Wij hebben binnenkort Vitaz, dat leegkomt. Daar is geen sprake van. Weet ge welke mogelijkheden dat Vitaz biedt in de verdere ontwikkeling ook van het stadscentrum? Want het is in vogelvlucht 200 m hé. Welke mogelijkheden dat dat biedt? Maar dat is allemaal, daar wordt niet over nagedacht. U heeft geen complete visie op de stad, zoals ze binnen 10 jaar er zou moeten uitzien. En u miskent en kijkt daar voorbij, u kijkt daarover naar alle mogelijkheden, die er zijn, die minder moeten kosten dan nieuwbouw hier en nieuwbouw ginder en nieuwbouw overal. U heeft die moed niet of u kan dat niet of u mag dat niet, maar het is de functionaliteit die moet primeren, de mogelijkheden die er zijn, die moeten primeren en vooral de tering naar de nering zetten. En daarom, collega's, ik zeg het, Tabula Rasa is daarvoor de enige oplossing en opnieuw beginnen. En met een taskforce, een taskforce of een werkgroep, commissie ad hoc. Voor de rest, collega's, denk ik dat ik mij kan aansluiten bij de besluiten van onze collega's van CD&V. Het wordt tijd dat wij onder alles, ook onder de markt en vooral onder de markt, dat we daar een streep onderzetten onder dit project, dat we dat in de koelkast stoppen, dat u opnieuw gaat aan tafel zitten, nieuwe elementen aanbrengen, nieuwe ideeën aanbrengen en ondertussen het werk doen dat we moeten doen en dat is de stad nieuw leven inblazen. Menselijk leven, geen bakstenen, maar mensen. En ik denk dat we dan eventueel kunnen herstellen wat op dit ogenblik fout gelopen is. Ik hou het voorlopig hierbij, collega's.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik moet mezelf corrigeren en zeggen, dat het nu, gezien het tijdstip van indienen van vragen en interpellaties, dat het nu aan de heer Van der Coelden eerst is en daarna aan de heer Vonck. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u. Collega's, ik zou willen beginnen met de aanleiding van dit debat. Gewoon nog eens op een rijtje te zetten. Het zijn geen nieuwe dingen zonne. In mei 2019 is het dossier van de Grote Markt in gang gezet met de open oproep aan de Vlaamse Bouwmeester, waarbij dat er sprake was van een budget van 8 miljoen euro, zonder btw om dat te realiseren. In oktober 2020, anderhalf jaar later, hebben wij een ontwerper aangesteld, die zich sterk maakte dat voor 8,8 miljoen euro een project zou kunnen of het project dat hij op papier gezet had, zou kunnen gerealiseerd worden, weliswaar zonder de fameuze nieuwe in- of 3<sup>e</sup> en 4<sup>e</sup> in- en uitrit van de parking naast het stadhuis. Juni 2021, een beetje het moment de gloire van het huidige stadsbestuur, de ontwerper kan het voorontwerp tonen met de beelden, die bij een aantal mensen tot de verbeelding spreken en men maakt zich sterk, dat voor 11,6 miljoen euro dit allemaal gerealiseerd kan worden. Volgende stap, maart 2022, dat voorontwerp is verder uitgewerkt tot een definitief ontwerp en men komt al tot een budget van 15,3 miljoen euro. Wat bijna het dubbele was van wat initieel voorzien was in 2019. Men splitst het O.-L.-Vrouwplein af, dat is 1,4 miljoen eraf.

Er waren toen ook al de eerste indicaties als men de verslagen naging, dat het college niet volledig au sérieux handelde, zowel met ons als gemeenteraadslid, als gemeenteraad, als met zichzelf, omdat er in de loop van 2021 al ernstige indicaties waren van meerkosten en dat men daar nooit over gecommuniceerd had. Het is ook op dat moment, op het moment dat het definitieve ontwerp wordt voorgelegd, dat van alle kanten uit hier in de gemeenteraad – enfin, van alle kanten, van de kanten van de oppositiebanken – de eerste waarschuwingen gegeven worden en felle waarschuwingen voor de stijgende kosten van het project. September 2022, het bestek wordt goedgekeurd door de gemeenteraad met een prijskaartje van 16 miljoen euro daaraan verbonden. Er wordt nogmaals verwittigd in felle bewoordingen voor de kostprijs en voor de aanbesteding, omdat we allemaal wisten dat de kostprijzen van grondstoffen en manuren fors gestegen waren in 2022 en dat die niet doorvertaald waren in de raming. En wij – maar ook andere oppositiepartijen – hebben toen gezegd “ja, dit is, hetgeen dat ge nu doet en voorlegt ter beslissing, is zowel financieel – gelet op de meerjarenplanning – maar ook moreel – gelet op het feit dat vandaag heel wat mensen de fameuze tering naar de nering zetten in crisismomenten – is onverantwoord”. En dan in januari 2023 ja, is alles ontploft bij de opening van de offertes en komt men op die fameuze 22 miljoen euro voor de Grote Markt. Hoe is het zover kunnen komen? We denken, collega’s, dat het stadsbestuur slachtoffer geworden is van zijn eigen dromen. Men heeft zichzelf met dure studie- en communicatiebureaus en met mooie beelden overtuigd van een bepaald project, waar men niet meer vanaf kon, niet meer vanaf wou, met waterpartijen, met grasvelden, met luifels, met half ondergrondse pleisterplaatsen, fonteintjes, groenvoorzieningen met een heel grote kost om die bomen te doen gedijen en met de heraanleg van de Grote Markt van gevel tot gevel. Hoe meer men al die elementen technisch ging uitwerken, hoe hoger het kostenplaatje opliep. En men heeft dan – ik heb het daarnet gezegd – in 2022 ook nog eens geweigerd om de ramingen aan te passen aan de gestegen kosten van materialen en lonen. Nee, we gaan door en we zullen wel zien waar het schip strandt. Het schip, collega’s, is gestrand op 2 december 2022 bij de opening van de enige offerte voor dit project. En de gevolgen zijn vandaag niet te overzien. Wat nu? 5 elementen. Eén, door de hoogmoed van het stadsbestuur zijn 4 kostbare jaren verloren gegaan. We staan vandaag met de stadskern minder ver dan 4 jaar geleden. Er zijn een aantal zaken verdwenen, al dan niet anticiperend op de werken en uit schrik dat hun profiel en dat van de klanten niet paste in het beeld van de nieuwe stadskern. En nieuwe ondernemers twijfelen en gaan geen zaak beginnen aan de vooravond van ingrijpende werken. Het openbaar domein zelf ligt er vandaag - na de werken aan de nutsvoorzieningen – als een werf bij en is een stadskern onwaardig. De stadskern zit vandaag in een dip en het huidige stadsbestuur draagt door zijn halsstarrige houding daarin een grote verantwoordelijkheid. Twee, Vooruit blijft voorstander van een investering op de Grote Markt, zoals we dat ook in 2019 bij de opstart van dit dossier waren.



Een vergroening, het aangenamer maken van de rand van de markt, al dan niet met een ingreep om de markt autoluwer te maken. We blijven ook voorstander van het behoud van de markt als een plaats, die geschikt is voor de organisatie van grote evenementen. Van de donderdagse markt tot de Vredefeesten en alles wat daartussen ligt. Dat is voor ons het kader, waarin een nieuw project, een herwerkt project vorm moet krijgen. Ten derde, collega's, wachten heeft geen zin. Dat is misschien raar vanuit een oppositiepartij, maar vandaag – ik heb het daarnet gezegd – is de staat van het openbaar domein op de Grote Markt bedroevend en een stadskern onwaardig. En de onzekerheid, die ik daarnet geschetst heb – in de eerste plaats bij de handelaars – zorgt voor verlamming en voor een gebrek aan initiatief. Niets doen, is vandaag dus geen optie. Maar – en dat is mijn 4<sup>e</sup> punt – het stadsbestuur moet willen leren uit de fouten, die gemaakt zijn. Op twee gebieden. Eén, men moet een betaalbaar en een realistisch nieuw plan maken. Het is niet gemakkelijk om in die bestekken onderscheid te maken tussen de verschillende elementen van het project. Ik heb daar een hele tijd op zitten kijken. Ik ben ook geen ingenieur, dus er zijn dingen waar ik mij soms moet proberen voorstellen wat het is. Maar als ik het plaatje bijeen probeer te leggen, dan kom ik voor de luifel en voor de Parklaan – want dat zijn dan de dingen, waarvan gezegd wordt “ja, die gaan we niet realiseren of later realiseren misschien de Parklaan” – als ik die twee bij mekaar neem, dan kosten die samen ongeveer 1 miljoen euro. We hebben hier, als we die offerte bekijken, een gat te dichten van 6 miljoen euro als we binnen de budgetten, die voorzien zijn in de meerjarenplanning, willen blijven. Cosmetische ingrepen, collega's, hier en daar iets schrappen, zal dus niet volstaan om tot een betaalbaar plan te komen. Men zal fundamenteel moeten willen veranderen als men binnen het budget wil blijven. En als ik dan de communicatie bekijk vanuit de meerderheid en met name vanuit Groen, dan heb ik de indruk dat onze collega's van Groen daar allesbehalve van overtuigd zijn of daar ook gewoon niet met mee willen. Ik lees voor “De uitgangspunten ...” – van een nieuw plan dan – “... blijven dezelfde. Een gezellige, levendige en groene Grote Markt. Meer bomen, meer groen en water en een autoluwe inrichting blijven de ingrediënten om het centrum van onze stad levendiger, aangenamer, klimaatbestendiger te maken, ook zonder luifels of verzonken tuin”. Dus daar zijn die luifels en die verzonken tuin weer. Maar al de rest, ik heb niet de indruk, dat men dat in vraag wil stellen. Dus we gaan hier allicht naar zware discussies binnen de meerderheid om te komen tot dat fameus betaalbaar en realistisch nieuw plan. Maar ik herhaal het nog eens, er zullen fundamentele ingrepen nodig zijn om de raming terug te brengen binnen de marges van de meerjarenplanning. Tweede element, het plan moet ook gedragen zijn. Er moet echte inspraak zijn, er moet openheid zijn. Niet op basis van mooie beelden, maar op basis van meningen van mensen om uitspraak te krijgen over zaken als de mobiliteit en de bereikbaarheid van de markt, het evenementen karakter van de Grote Markt, de groenvoorzieningen, de parkeermogelijkheden, alle thema's die verbonden zijn met de aanleg, de heraanleg van de markt.

Daar moet een gesprek over georganiseerd worden door dit stadsbestuur met een open geest, waarbij dat er geluisterd wordt naar de mensen en liever vandaag dan morgen. En vijfde punt, maar daar ga ik niet op in – dat is Steve zijn zaak – blijf ondertussen ook niet stilzitten, maar doe iets voor de middenstand. Maar daar gaat Steve een aantal zaken naar voorbrengen. Ik wil afsluiten met heel deze discussie toch wel in een wat breder perspectief te plaatsen. Het is daarnet ook gezegd, als ge de 3 belangrijkste projecten bekijkt van dit stadsbestuur – de markt, het H. Heymanplein, het zwembad – dan zullen die niet de verhoopte resultaten leveren tegen oktober 2024. De markt, dat weten we allemaal. Dat is daarjuist toegelicht. Het H. Heymanplein, zal er inderdaad gewerkt worden naar een nieuw ontwerp voor de bib, waar dan het volgend bestuur op de fameuze knop of niet op de knop zal moeten duwen. Het zwembad – en ik heb daar in de commissie van Peter Buysrogge een aantal vragen over gesteld – het zwembad kampt met het verkrijgen van de omgevingsvergunning, dat weten we allemaal. Maar ik heb de schepen ook gevraagd of de informatie, die ik gekregen had, correct was, dat er vanuit de exploitant, die wij aangeduid hebben, dat er ook een financieel probleem gesignaleerd is. De schepen heeft dat niet ontkend. En als ik een beetje tussen de regels kan lezen, dan zijn daar inderdaad wel al signalen van gekomen. Dat is ook niet moeilijk. Ik herhaal het nog eens, wat in de gunningleidraad staat “De overeengekomen algemene werkingstoelage van ongeveer 2 miljoen euro, die Sportoase zal moeten betalen, is verschuldigd voor de volledige duurtijd van 30 jaar, ingaande vanaf de voorlopige oplevering van het zwembad en de ingebruikname van het zwembad”. Dus de exploitant heeft zich vorig jaar in tijden pré-inflatie vastgelegd op bedragen, ja, waar hij vandaag wellicht eens van slikt als hij die moet ophoesten en als hij die afzet tegen de te verwachten kosten, gestegen kosten van heel dat zwembadproject. En het zou dus niet verwonderlijk zijn, dat er inderdaad een signaal gekomen is. Die twee, die omgevingsvergunning en dat financieel perspectief, die zijn ook op een wat merkwaardige manier in die gunningleidraad met mekaar verbonden. Daar waar er op pagina 9 staat – en ik lees nog eens voor – “Indien de afwijzing of weigering van de omgevingsvergunning niet toe te schrijven is aan de opdrachtnemer ...” – dus aan Sportoase – “... en indien de omgevingsvergunning niet kan worden verkregen binnen de 12 maanden na de indiening van de aanvraag, dan kan de opdrachtgever ... “ – de stad dus – “... de opdracht beëindigen per aangetekend schrijven”. Wat toch wel een redelijk merkwaardige situatie is. Dus als Sportoase er niet in slaagt om een omgevingsvergunning te krijgen bijtijds, binnen de 12 maand en het is niet hun schuld – en ik veronderstel ook dat het hun schuld niet zal zijn, want ja, ze leggen gewoon het plan ter kennis dat afgesproken is met het stadsbestuur en ze zijn dan nog bereid om er een aantal wijzigingen aan te doen ook als dat nodig is – dan kan de stad de overeenkomst opzeggen. Ge zou kunnen denken met een slechte geest, dat de Sportoase dan misschien wel iets aan gelegen zou kunnen zijn om de vergunning niet te krijgen, zodanig dat het stadsbestuur de kans krijgt om het contract op te zeggen. Nu, dat is één mogelijkheid.

De tweede mogelijkheid om iets te doen aan die samenwerkingsovereenkomst, die staat er letterlijk in op pagina 29 “Door substantieel gewijzigde omstandigheden ingevolge overmacht, de markttoestand, ...” – dat wil toch iets zeggen – “... het algemeen beleid, kan het noodzakelijk zijn dat de onderhavige overeenkomst dient aangepast, gewijzigd en/of aangevuld te worden. Indien één of meerdere partijen van mening zijn, dat zulks het geval is, dan zullen partijen nader overleg daarover plegen”. Dus daar zit de mogelijkheid voor hetzij de stad, hetzij Sportoase om de kat de bel aan te binden als er zich inderdaad een substantieel probleem stelt met de uitvoering van die overeenkomst. Nu, in heel dat zwembaddossier zie ik in feite een beetje dezelfde symptomen opduiken, die zich ook bij de Grote Markt voorgedaan hebben. Er is hier sprake ook van een soort Stockholmsyndroom, waarbij dat een stadsbestuur door steeds met dezelfde mensen mekaar te overtuigen dat hun project perfect is, ja, dat men dat op den duur ook gaat geloven en extrapoleren naar de totaliteit van de stad. En dan kom je inderdaad in een situatie, dat verzet en tegenstand ofwel niet gecapteerd wordt – wat dan blijkbaar het geval is voor die mensen in de Watermolenstraat, die dan ineens niet gediend blijken te zijn met dat project – of het wordt niet au sérieux genomen, wat volgens mij toch voor een deel zo is met de uitbater van de Chalet. Ik denk dat men er altijd gedacht heeft van ja, die zal wel eens toegeven en dat is een probleem, dat zichzelf metertijd zal oplossen. Dat is dus niet het geval gebleken. Waardoor we – en ik citeer schepen Buysrogge in de commissie van de week – “we momenteel met het zwembad in een delicate situatie zitten”. Het is in ieder geval mijn overtuiging, dat de samenwerkingsovereenkomst, die afgesloten is met de Watermolen geen stand zal houden en dat ook de beslissing – want dat is er ook mee verbonden – dat ook de beslissing om het Sinbad te sluiten opnieuw bekeken zal moeten worden als de bouw van het zwembad veel vertraging oploopt. Schepen Rasschaert zal in ieder geval in 2023 nog flink moeten werken voor zijn centen. En ik hoop – en dat is dan wel ernstig – ik hoop in ieder geval - want de gunningleidraad en de samenwerkingsovereenkomst zijn documenten die door de gemeenteraad zijn goedgekeurd – ik hoop dat wij als gemeenteraadsleden ook op een correcte en volledige manier en een tijdige manier op de hoogte zullen worden gehouden van de ontwikkelingen rond het zwembad. Ik kom tot conclusies, collega’s. Ik denk – en dat zeg ik heel neutraal en los van politieke posities – dat de les die wij uit die 3 grote projecten ook moeten leren, is dat het vandaag de dag bijzonder moeilijk is om dat soort grote projecten, projecten met die dimensie binnen één legislatuur af te werken. Daarvoor zijn er teveel valkuilen, zijn er ook teveel factoren die meespelen, waarop ook een stadsbestuur geen controle heeft, maar die wel een invloed uitoefenen op de timing en de realisatie van een project. En daaruit zouden we moeten nadenken over een andere manier om aan beleid te doen. Een meer coöperatieve manier van werken. Meer samenwerken, meer gedragenheid zoeken voor grote projecten. Maatschappelijk - hier buiten het stadhuis - door dat draagvlak inderdaad zo breed mogelijk te proberen krijgen, maar ook politiek hier binnen het stadhuis zijn daar een aantal lessen uit te leren.

En men kan dan doen zoals bv. in Hasselt en ik denk ook in Mechelen een aantal jaren geleden gebeurd is, heel brede coalities maken, waarbij dat een groot deel van de gemeenteraad in feite betrokken wordt bij de zaken, die worden besproken binnen het college. Men kan dat ook op een andere manier proberen doen, door meer intenser samen te werken tussen meerderheid en oppositie. Daar zijn een aantal aanzetten toe genomen in deze legislatuur. Die praatsessies - het is hier al dikwijls ter sprake gekomen – dat is goed, dat is oké, maar dat neemt niet weg – en die 3 dossiers die hier vernoemd worden, de bib, de markt en het zwembad zijn daar ook wel perfecte voorbeelden van – dat neemt niet weg, dat in de praktijk het zwaartepunt van de besluitvorming nog altijd bij de meerderheid en bij het college ligt en dat 95 % van de beslissingen en van de discussies zich daar situeren. Ik denk, collega's – en ik zeg het, ik zeg dat, ja, het is natuurlijk wel een politieke uitspraak, maar het is geen partijpolitieke uitspraak of het is ook geen mening of wat dan ook – ik denk dat de lessen, die we leren over de manier waarop dat dit soort projecten gestalte krijgt, dat dat lessen zijn die wij hopelijk allemaal meenemen in de programma's, waarmee we in 2024 naar de kiezer gaan. Dit gaat in essentie over de kwaliteit van onze lokale democratie. Dit gaat ook – en dat blijkt ook als ge vandaag de mensen bezig hoort hier in de straat – dit gaat ook over de geloofwaardigheid van de politiek en over de kracht, die wij zouden moeten hebben om de ontwikkeling van een centrumstad als Sint-Niklaas te sturen. En ik denk dat we er allemaal belang bij hebben om daar eventjes bij stil te staan en na te denken waar we mee bezig zijn en waar we mee zouden moeten bezig zijn in de toekomst. Merci.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Dan geef ik nu het woord aan raadslid Steve Vonck. Steve?

VONCK: Dank u wel, voorzitter. Beste collega's, beste burgemeester, in alle eerlijkheid, deze tussenkomst – met op het einde enkele vragen – was sowieso gepland. Maar de bekendmaking van de beslissing een week geleden over de Grote Markt maakte deze tussenkomst alleen maar meer acuut. Die beslissing om de financiële grens te bewaken en het huidige dossier stil te leggen, kwam rijkelijk laat, maar ze is meer dan waarschijnlijk de enige juiste. En de oorzaken, dat die knoop doorgehakt moest worden, zijn divers en daar zal ongetwijfeld nog uitvoerig op teruggekomen worden. Maar daarnaast wil ik u graag – voor zover dat nodig is – wakker schudden wat betreft de barometerstand bij bewoners, handel, horeca en bezoekers in onze binnenstad. Het zal sommigen misschien verbazen, maar de meeste gesprekken gaan volgens mij allang niet meer over voor of tegen de plannen van de nieuwe markt zijn. Die discussie is grotendeels gaan liggen. Waar het nu over gaat, is over de pijnlijke gevolgen van de plannen, die nu al voelbaar en zichtbaar zijn. En erger nog, waar het nu vooral over gaat, is over een wankel vertrouwen in de toekomst. En deze barometerstand kan je betwisten of proberen te weerleggen, maar anderzijds hoef je je kop maar buiten te steken om te zien, dat we in zwaar noodweer zitten.

Het noodzakelijk vertrouwen is grotendeels weg en een te groot deel van de bevolking gelooft er gewoonweg niet in. En ook in deze gaat het niet om gelijk te hebben, maar om gelijk te krijgen. De niet te betwisten stille bewijzen daarvan zijn enerzijds de vlucht van de bestaande handel en horeca en anderzijds de veel te geringe aangroei van kwalitatieve nieuwkomers, die dat gat kunnen opvullen. En vooral dat laatste is opmerkelijk, want iedereen die een beetje kaas gegeten heeft van handel, weet dat een economisch weefsel normaal gezien zelfregulerend werkt. Gaten en aanbod ontstaan, worden op hun beurt terug gevuld en zo herstelt de economie zichzelf. Maar wat we nu met lede ogen moeten aanzien in onze binnenstad is dat het meer en meer een bloedende, gapende wonde is die zichzelf niet meer of onvoldoende stelt. Nu, wat gaat er gebeuren om deze evolutie af te remmen en door wie? Want de toestand, die er nu heerst, is niet de exclusieve schuld van iemand, maar is wel het probleem van ons allemaal. De perfecte storm van gebeurtenissen, die geleid hebben tot deze malaisetoestand, moet uitgeklaard geraken. En daarvoor moet iedereen zijn loopgraven verlaten, want het is – zeer zacht uitgedrukt – 5 voor 12. Beste collega's, iedereen heeft zijn mond vol van het verhaal van Vlaanderen. Al dan niet in tussentaal. Wel, wat wordt het verhaal van Sint-Niklaas? Wordt het een verhaal waarin we samen alles in het werk stellen om te zorgen, dat we onze binnenstad reanimeren? Want dat is wat onze binnenstad nodig heeft, een volwaardige reanimatie. Want alle goede bedoelingen van het beleid en de diensten ten spijt zijn we er nog steeds niet in geslaagd om het tij te keren. Zo lijkt op bepaalde weekavonden het stadscentrum terug in een coronalockdown te verkeren. Het is dan zoeken met een vergrootglas om iets te kunnen eten en het is dan altijd feest voor de positivo's, want iedereen is Bob. Er is immers toch geen kroeg waar nog een licht brandt. Natuurlijk mogen we niet alles over één kam scheren. Bepaalde segmenten doen het wel goed in onze stad. Aan plaatsen waar je lekker kan lunchen is er geen gebrek en aan fantastische bakkerijen is er ook geen tekort. Maar, beste collega's, een stad kent geen 9 to 5-regime. Een centrumstad van 80.000 inwoners de naam centrumstad waardig moet 24/7 enige animo kunnen bieden. En daar wringt het schoentje. Binnen enkele weken is de zon er terug met enige regelmaat en dan zijn er ook de terrasjes terug waarop we ons deugddoend kunnen warmen na een al dan niet milde winterslaap. Nu, het zal drummen worden op de terrassen die er zijn. Vooral avondinfrastructuur zal de maanden, die aan de zomer voorafgaan, zeer gegeerd en ontoereikend zijn. Want als de bronnen blijken te kloppen, dan zou er geen of nauwelijks interesse zijn voor de vrijstaande panden op het plein. Wanneer dat zo zou zijn, dat er geen interesse is, dan moeten we ons stilaan ernstige zorgen beginnen te maken over het horeca-aanbod voor de lente, de zomer en de toekomst. En ook horen we, dat er op korte termijn plannen ontstaan voor een concessie van een zomerbar op het Sint-Nicolaasplein voor juli en augustus en niet persé voor de komende maanden april, mei en juni.

En indien dat zou kloppen, dan kan zowat iedere horeca-uitbater u verzekeren, dat de centrumhoreca in de maanden juli en augustus al zo dood als een pier is wegens de vaak al druk gevulde agenda's van mensen. Want ook onze inwoners reizen, onze inwoners gaan naar festivals en onze inwoners zitten op evenementen buiten de stad. En het weinige volk dat er nog in de stad blijft, zoekt zijn heil dan bij de reeds bestaande horeca en de zomerbars die er zijn. Daaruit concluderend wat dit punt betreft, kunnen we stellen dat een groter aanbod van horeca uiteraard meer dan welkom is, maar dat deze noodzaak zich vooral structureel stelt. En wat korter op de bal betreft, is er vooral noodzaak tot uitbreiding van het aanbod in de vaak mooie maanden, die aan een zomer voorafgaan. En nogmaals, wanneer we zien dat het ondanks het veel goedbedoelde werk, dat u en de dienst er ingestoken hebben, er niet in geslaagd is om voldoende vluchtters tegen te houden en kwalitatieve nieuwkomers aan te trekken, dan is het misschien de tijd om alle registers open te trekken en de krachten van iedereen met verstand van zaken te bundelen in een taskforce handel en horeca. Collega's Jos en Frans waren me voor, maar een goed idee heeft nu eenmaal vele vaders of moeders. Het zal dus met velen zijn of het zal niets zijn. Roepen in een echoput van eigen gelijk is in deze nefast en zal ervoor zorgen, dat deze levensnoodzakelijke reanimatiepoging nooit lukt. Meer dan ooit is het moment om het tij te keren en de goesting te laten terugkeren. En misschien is het ook dé moment om de komende maanden met attractieve evenementen volk terug naar de stad te lokken. En dat kan met inhoudelijk sterke evenementen, die meer doen dan nat en droog verkopen. Want dergelijke evenementen zijn een magneet voor volk en meer specifiek zijn ze magneet voor volk, dat anders de stad links laat liggen en zijn heil vaak elders zoekt. En getuige hiervan de week van de Belgische muziek en De Nacht, twee leuke en kwalitatieve meerwaarde-evenementen, die de afgelopen maanden plaatsvonden. Hoedje af voor iedereen, die haar of zijn best hiervoor deed. Dergelijke evenementen zijn het levende en prille bewijs, dat er samen veel kan. Samenvattend, zet alstublieft de deur open voor frisse en innovatieve ideeën, die onontbeerlijk zullen zijn om aan deze binnenstad – los van de stenen ontwikkelingen – terug een meer aangename plaats om te wonen, werken en leven te maken. Want een huis kan je bouwen, maar een thuis komt er door de warmte en gezelligheid van de mensen, die erin leven. En concreet heb ik daarover de volgende vragen. Kan u bevestigen, dat er tot op heden nauwelijks interesse is voor de leegstaande horecapanden op het Sint-Nicolaasplein? En klopt het dat een concessionaris gaat gezocht worden voor een zomerbar op het plein tijdens de maanden juli en augustus en niet persé voor de broodnodige pré-zomermaanden? Bent u bereid om die taskforce te overwegen en de noodzakelijke kaart van de meer attractieve evenementen te trekken?

VOORZITTER: Dank u wel, Steve. En ik vraag meteen de raad een applaus voor deze maidentussenkoms van ...

A P P L A U S

VOORZITTER: Ja, dan geef ik nu het woord aan raadslid Chris Wauman voor zijn bijdrage. Chris, je hebt het woord.

WAUMAN: Dank u wel, voorzitter. Is dit een grap of om te huilen? Het is een bekend zinnetje uit een liedje "Waar blijft de tijd" van Herman Van Veen, maar het is ondertussen één van de meest uitgesproken zinnetjes als het gaat over de prestigeprojecten in deze stad. Ik wil ze graag even één voor één overlopen. Ik zal beginnen met hetgeen dat de actualiteit genoopt heeft voor dit debat te houden, de Grote Markt. Reeds van in het begin hebben wij met de PVDA gesteld, dat het project is geëvolueerd tot een prestigeproject met meerdere onnodige elementen. De zogenaamde foliekes, zoals de luifel van Ost en zowaar een verzonken tuin. Het project in zijn geheel is daardoor onder andere veel te duur geworden. En wat ons betreft, we hebben het meermaals gezegd, niet te verantwoorden in tijden van crisis, waar er grote noden zijn onder de bevolking. We hebben ook meermaals gewaarschuwd, dat de ingeschatte prijs veel te laag lag en niet aangepast was aan de inflatie en de duurdere bouwmaterialen. Elke keer hebben jullie onze argumenten weerlegd. In september vorig jaar, toen die aanbesteding hier is goedgekeurd door de meerderheid. En ik ga enkele citaten geven. Ik zal starten met schepen Hanssens. "Het project is niet te duur. Te duur zou wijzen op foliekes en in dit project zijn weinig foliekes opgemaakt". En dan ging hij verder "Collega's, projecten van deze omvang doe je beter goed, anders doe je ze beter niet". Schepen Buysrogge heeft daaraan toegevoegd en ik moet eerlijk toegeven, het was met een knipoog, maar toch "Ik hoop als schepen van financiën, dat we onder de raming zitten en dat we niet boven het bedrag gaan". De burgemeester voegde daar op het einde van onze discussie aan toe "Ik denk dat het onverstandig zou zijn om nu te zeggen 'we gaan nog eens 2 à 3 jaar studeren en alternatieven bedenken' en of die goedkoper zullen zijn, dat weet ik niet. Dat betwijfel ik ten zeerste". Jullie stelden eveneens, toen we die opmerking maakten over de duurdere bouwmaterialen, dat jullie het niet nodig vonden voor opnieuw een raming te maken en die inschatting van de prijs te updaten, want jullie stelden "we hebben die vergeleken met een recent project in het Industriepark-West en we denken dat we goed zitten". En dan moeten we nu vaststellen – 6 maand later – dat de plannen moeten aangepast worden, omdat het project te duur is. Dat de ramingen effectief niet goed waren. Dat waar er eerst geen foliekes waren en zagezegd alles broodnodige onderdelen waren voor één geheel toekomstplan, dat de plannen nu wel gaan aangepast worden en dat de verzonken tuin, de luifels, de ondergrondse fietsenstalling plots wel kunnen geschrapt worden. Met andere woorden, de vele waarschuwingen die we hier met de oppositie gemaakt hebben, waren wel degelijk terecht, maar jullie wuifden ze onterecht, principieel weg. En dat vind ik eigenlijk – nu zeker – nog meer onbegrijpelijk. Dit is gewoon een nederlaag van de koppigheid van een stadsbestuur, dat stelselmatig weigert om te luisteren naar argumenten en voorstellen van de oppositie. Niet enkel in dit dossier, maar er zijn vele voorbeelden. En het is ook een slecht bestuur op kosten van de belastingbetaler.

Ik had in mijn interpellatie reeds gevraagd – ik hoop dat daar straks een antwoord gaat komen – maar ik had graag geweten hoeveel dat die aanpassing van die plannen, die nu achteraf moeten gebeuren en het uitstel de stad zal kosten. Hoeveel geld zal er opnieuw gaan vloeien naar studiebu-reaus, naar architecten, naar extra inzet van personeel én naar de signalisatie, die langer zal moeten blijven staan, gezien de langere doorlooptijd van het project. Hoeveel bedraagt deze meerkost? Ik hoop dat jullie mij gaan kunnen antwoorden. Op dat vlak vind ik het bv. ook onbegrijpelijk, dat in hetzelfde college, waar de plannen van de markt, het besluit werd genomen om die plannen aan te passen en dus het project uit te stellen, dat tegelijkertijd wel reeds de goedkeuring is gekomen voor het H. Heymanplein om te vormen tot een tijdelijke parking en dat daar 293.000 euro voor wordt vrijgemaakt. Terwijl dat jullie nog niet weten of die aanpassing van die plannen voldoende zullen zijn en of die opnieuw hier op de gemeenteraad gaan kunnen gestemd worden. Dat vind ik bizar. En ik denk in tegenstelling tot mijn collega daarnet, ik heb wel, met de Partij van de Arbeid hebben we wel vragen of het nu nog democratisch is om deze plannen te wijzigen op amper één jaar voor de verkiezingen. Wij zijn ervan overtuigd, dat het veel democratischer zou zijn om de verschillende alternatieven voor te leggen aan de kiezer volgend jaar. Jullie hebben geprobeerd om al die projecten te realiseren, maar spijtig genoeg gefaald. Die plannen nu snel, snel aanpassen en er nog snel proberen doorjagen met een kostprijs van meer dan 20 miljoen euro, vinden wij gewoon ondemocratisch. Wij stellen dan ook voor om het project tijdelijk in de koelkast te steken, de kiezer zich te laten uitspreken over welk alternatief zij willen en de nieuw samengestelde gemeenteraad na de verkiezingen hierover te laten beslissen. Dat zou democratisch zijn. En in de tussentijd kunnen die alternatieven worden uitgewerkt in samenspraak met het middenveld, met de middenstand, met de horeca en met de inwoners van onze stad. Waar die duidelijk op dit moment andere verwachtingen hebben dan toen dat jullie die prentjes een aantal jaar geleden hebben gepresenteerd. En we reiken alvast de hand uit voor dat over partijgrenzen heen uit te werken. Wij kunnen alvast herhalen, dat als de plannen toch aangepast moeten worden, dat jullie op zijn minst ook bekijken en tegemoetkomen aan een vraag, een grote vraag van meerderheid van de busreizigers om wel een bushalte te voorzien aan het begin van de Stationsstraat. En de bussen dus wel over de markt te laten rijden. En in de tussentijd, ja, ik heb juist gevraagd voor die plannen uit te stellen en te hevelen over de verkiezingen. Het uitstel van de plannen is volgens mij ook een goede opportuniteit. De sociale noden in onze stad tijdens deze koopkracht- en energiecrisis zijn enorm. En wij stellen voor, dat we nu samen beslissen om de leefbaarheid van onze stad op te krikken en er eindelijk voor te zorgen, dat er niemand meer op straat moet slapen, dat er eindelijk een groot aanbod komt aan betaalbaar wonen voor iedereen en dat er geen kinderen meer in scholen zitten met een lege brooddoos. Wij willen een warme oproep doen om de voorziene 20 miljoen euro nu anders en vooral socialer te spenderen.



Het is niet verantwoord om op dit moment 20 miljoen euro te investeren in – met alle respect – bakstenen en bomen. We hebben het gezegd, als een groot deel van de bevolking bezig is met overleven, dan zullen ze ook geen geld gaan spenderen in de horeca en de lokale winkels. En laten we ervoor zorgen, dat de armoede in deze stad nu definitief wordt weggevaagd. We zullen ons voorstel, dat we hier juist geformuleerd hebben, trouwens ook voorleggen aan de bevolking en we zullen handtekeningen gaan ophalen om die vraag te ondersteunen, zodat jullie zelf gaan kunnen vaststellen, dat daar een groot draagvlak voor is. Het tweede project – dat gaat dan over het nieuwe zwembad – eigenlijk is die situatie een beetje gelijkaardig. Ook hier hebben we met de PVDA gewaarschuwd voor een oplopende kostprijs. We hebben gezegd, dat de locatie op zijn minst ongelukkig gekozen is en dat onder andere dit feitelijk wordt aangetoond in de mobiliteitsstudie wat betreft de bereikbaarheid met de auto. En in de oppositie is meermaals tussengekomen wat betreffende mogelijke problemen met de bouwaanvraag. Ook die plannen moeten nu aangepast worden nadat het stadsbestuur in verschillende gemeenteraden altijd het probleem ontkende. Dat is gewoon onbegrijpelijk. Dezelfde vraag als bij de aanpassing van de Grote Markt. Wat is de meerkost voor deze aanpassing en uitstel van die plannen voor uiteindelijk de belastingbetaler? Tijdens de commissie hebben we het er uitgebreid over gehad. Ik wil bij deze ook officieel echt een nieuwe inschatting krijgen en vragen voor de totale kostprijs van het project. Oorspronkelijk was er sprake van 2 miljoen euro, die gedurende 30 jaar zou moeten betaald worden. De begroting is voorzien op een gemiddelde indexatie van 2 %. Ik denk dat we ondertussen wel allemaal weten, dat dat totaal achterhaald is. We zitten met een inflatie die boven de 10 % zat. Op dit moment zit hij nog rond de 8 %. Dus die oorspronkelijke inschatting is niet correct. In Schoten en Brasschaat, waar er ook stadsbesturen zijn van N-VA en Open Vld hebben ze éénmalig een subsidie toegekend van in totaal 185.000 euro aan Sportoase. Ik zou bij deze graag ook willen horen van dit stadsbestuur, dat er geen extra subsidies naar Sportoase zullen gaan in Sint-Niklaas. En wat ons betreft, op basis van die nieuwe inschatting van die totale kostprijs, denken we dat er ook opnieuw een debat moet plaatsvinden of dat project op die locatie, op die manier nog steeds gewenst is. Wij denken dat ook daar het aan de kiezer is om op amper één jaar tijd, dat we die voorstellen aan de kiezer voorleggen en de kiezer zich laten uitspreken of ze dat project in deze vorm nog wenst. Door het uitstel van de bouw van het nieuwe zwembad is het sowieso al zeker, dat Sinbad langer gaat moeten openblijven dan voorzien. Want schepen Buysrogge heeft steeds beloofd “er zal altijd zwemwater zijn in Sint-Niklaas”. Maar ondertussen komen ons steeds meer klachten ter oren van het slecht beheer en verwaarlozing van Sinbad. Er zijn problemen gemeld met hygiëne. Er zijn onverwachte en onaangekondigde sluitingen door gebrek aan personeel. En zelfs als nieuwe redders naar een opleiding in het zwembad gingen, bleek de deur onverwacht dicht.

Dat kan gewoon toch niet zo verder gaan. Nu er zekerheid is, dat we Sinbad nog zeker nodig hebben tot in 2025 en dat de verkoop in 2024 – zoals ingepland in de meerjarenplanning – niet kan doorgaan, willen we voorstellen dat hier een duidelijke beslissing van de gemeenteraad over komt. Dit laat zowel toe om mensen aan te trekken, om personeel aan te trekken, waar je de garantie kan bieden, dat ze eigenlijk nog 3 jaar werkgelegenheid en jobzekerheid kunnen hebben, als dat je ook de nodige middelen kan vrijmaken om Sinbad nog minstens kwalitatief 3 jaar open te houden. In die zin heb ik ook een voorstel tot beslissing ingediend, waar ik hoop dat we unaniem als gemeenteraad die zekerheid kunnen bieden aan zwemmers, aan de sportclubs en aan het personeel. En effen voor de duidelijkheid, het voorstel is een compromisvoorstel, waar we vragen voor het zeker tot december 2025 Sinbad open te houden. Ik denk dat jullie allemaal nog steeds bewust zijn, dat wij voorstander zijn van Sinbad definitief open te houden. Wij denken dat er plaats in Sint-Niklaas is voor 2 zwembaden, maar dat voorstel leggen we hier niet voor, omdat we op een constructieve manier naar een unanieme beslissing willen streven. Wat betreft de bibliotheek en het H. Heymanplein. Ook daar zou ik oprecht willen vragen aan het stadsbestuur voor toch eens terug te denken aan de discussie, die we enkele maanden geleden hebben gehad en waar jullie wilden doorzetten dat dit stadsbestuur voor meer dan 1 miljoen euro studie bureaus zal inschakelen voor plannen te ontwikkelen en de bouwaanvraag op te maken en dat het dan aan het volgende stadsbestuur is voor effectief de beslissing te nemen en voor de factuur op te draaien. Wij hebben toen reeds een debat gehad, dat dat geen blijk is van goed bestuur. En gezien de slechte ervaringen met de Grote Markt, met het nieuwe zwembad willen we toch nog eens vragen voor daar ook over na te denken of dat echt de manier is hoe jullie willen doorzetten. Om te concluderen en ook voor misverstanden en eventueel gratuite uitspraken te voorkomen, wij blijven voorstander ook met PVDA – net zoals Vooruit hier – wij denken dat een groene markt zeker iets is, dat Sint-Niklaas verdient. Een groenere markt. Maar niet een prestigeproject van meer dan 20 miljoen euro. Wij zijn ook voor meer zwemwater, dat lijkt ons noodzakelijk. Dat blijkt uit de feiten. Maar niet door tientallen miljoenen euro's belastinggeld door te sluisen naar de privé. Wij vragen opnieuw, dat er een extra openbaar zwembad komt en liefst op een andere locatie en in samenwerking met de provincie om de prijs te drukken. Op één jaar voor de verkiezingen is het wat ons betreft aan de kiezer om zich uit te spreken over deze projecten en niet aan een uitbollend stadsbestuur. Voor grote projecten als deze is een brede consensus nodig en die is er nu niet. Wij vragen dus, dat jullie in debat gaan over de partijgrenzen heen met de middenstand, met het middenveld en zeker met de burgers. Bezin en zet nu niet koppig door met een meerderheid tegen de voltallige oppositie.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. En dan geef ik nog het woord aan mevrouw Baeten. Lore?

BAETEN: Ja, dank u wel, voorzitter. Beste collega's van de raad, beste schepenen, beste burgemeester, de laatste 5 jaar heb ik als nieuwkomer in deze raad zeer veel geluisterd en dus ook heel veel geleerd. Onder andere over onderhandelingsprocedures, DBFMO's, marktconform, openbare aanstellingen, al zal ik nooit met de expertise van collega Johan daar denk ik aan kunnen tippen. Maar ik heb eigenlijk nog veel meer geleerd en gezien over hoe dat wij in deze raad debatteren en beleid maken. En over dat laatste moet mij eigenlijk wel wat van het hart. Er zijn heel wat dromen, heel wat ambities uitgesproken over de markt. Er is en er wordt – vandaag weer – extreem veel over foliekes gesproken. Voor sommigen zijn dat luifels, voor anderen zelfs een boom. Er wordt gesproken over wantrouwen in de politiek, over de stijl van de oppositie en uiteraard – en dat is begrijpelijk – is er veel over de financiële toestand gepraat. Er is bovenal in dit dossier denk ik toch ook wel veel perceptie gecreëerd. Perceptie, die eigenlijk niet fair is naar de burger toe. Het heeft geen zin om de kop in het zand te steken, dus ik wil jullie geheugen even opfrissen. Ik heb de laatste weken vele, zowat goed alle verslagen nagelezen en daar valt eigenlijk wel wat over te zeggen. Laat ons beginnen bij de ja, laatste weken. En iedereen heeft de communicatie gezien vanuit de meerderheid. De burgemeester heeft het daarjuist ook herhaald. De offerte lag hoog, het is erg snel geëscaleerd. Dat het verschil met de raming zo groot was, dat hadden jullie niet verwacht. Dat is toch de communicatie. En Groen schreef op haar website "De stevige prijsstijgingen van bouwmaterialen en grondstoffen, het gevolg van de oorlog in Oekraïne, de energiecrisis, de inflatie, ze zorgen er allemaal voor dat het prijskaartje van de huidige plannen de financiële draagkracht van de stad overstijgt". Ik heb mij afgevraagd "hadden we dat niet zien aankomen". Hebben we die stijgende prijzen echt niet zien aankomen? Hebben die ons gewoon ingehaald, zonder dat we het goed doorhadden? Uiteraard leven we in ongewone tijden. Corona, oorlog in Europa met een energiecrisis als gevolg, het lijkt – en die perceptie, zo lees ik die toch in de pers – dat het stadsbestuur nu aan degelijk bestuur doet, door na te denken over die extreme prijs. Terecht, want terwijl dat er heel wat grote projecten worden gelanceerd, terwijl dat we het visitekaartje van het Waasland wouden zijn, een voorbeeld voor België – zo leek dat ook in een ja, enorm mooi stuk in De Morgen – vernieuwend, ambitieus en eigenlijk ook wel heel veel hebben gedroomd, liggen heel wat Sint-Niklase mensen niet aan het dromen, maar liggen ze wakker over hun eigen centen. En het zou bijna cynisch zijn om puur uit te pakken – en we hebben dat de laatste jaren wel wat gedaan met maquettes, brochures, pop-ups, influencercampagnes – maar het overstijgt – en dat staat terecht – niet alleen de financiële draagkracht van de stad, maar ook wel ja, gaat het over de financiële hoofden van onze eigen burgers. Degelijk bestuur is misschien – en dat is het ook – vandaag beseffen dat dit dure project echt niet kan. Beter bestuur – en dat is mijn punt – was misschien geweest om toch al wat vroeger te luisteren. Want, collega's, het staat zwart op wit. We hebben u wel degelijk al vroeger gewaarschuwd. Ik citeer uit het verslag van 18 februari 2022.

Collega De Meyer – zoals hij wel vaker doet – vraagt naar het kostenplaatje van de markt en zegt “De energieprijzen, collega’s - ik heb er een schriftelijke vraag over gesteld - gelukkig hebben we een vast contract, maar voor wat betreft de elektriciteit worden we met herzieningen geconfronteerd in 2022. En voor wat betreft de gas in 2024 ook. Eén zaak is nu reeds zeker, de prijs zal niet dalen. Hou daar rekening mee. Grondstofprijzen stijgen, lonen stijgen, met andere woorden alle aanbestedingen, die vanaf nu lopende zijn, die we nog gaan doen, die prijzen zullen niet afnemen, ze zullen toenemen”. En ook collega Van der Coelden zei het daarjuist al. Hij had ook een vurig betoog gehouden over de kosten van de markt en zegt terecht “Ja, het water staat aan de lippen bij de burger. De stad moet bezinnen”. En hij zei het daarjuist “de tering naar de nering zetten”. Hanssens, zoals we hem kennen en eigenlijk ook enorm waarderen, die brengt steeds een zeer genuanceerd verhaal over die kosten. Spreekt over de nodige stabiliteitsonderzoeken, onderzoeken rond materialen. Inderdaad, dat die kosten duur zijn. En heeft eigenlijk altijd wel redelijk transparant geweest over die stijgingen, al hadden wij wel het gevoel, dat we dat al vroeger zagen aankomen. Buysrogge toen, in februari, zei “Ja, ik denk dat ik een heel gunstig verhaal te vertellen heb vanuit de financiële kant”. Sereen, relativerend, maar eigenlijk ook precies of er toch geen enkel vuiltje aan de lucht is. Collega’s, toen hebben wij eigenlijk al gewaarschuwd voor de moeilijke financiële tijden. Jos sprak toen over de 7 magere jaren. Hij zei het daarjuist. Daar is zeer laconiek over gedaan, maar vandaag worden we nu eenmaal geconfronteerd met die moeilijke jaren. En eigenlijk was dat voor ons geen verrassing. Het eerste moment dat dus de meerderheid had kunnen bezinnen, was toen. Had kunnen luisteren naar de oppositie, was toen. In de plaats van onze terechte feedback, denk ik, toch wel vaak als puur negativisme af te schrijven. 6 dagen later, na deze gemeenteraad, na deze eerste discussie en de eerste financiële waarschuwing viel Rusland Oekraïne binnen. Maar het komende jaar zal er steeds vurig voor de markt – zoals zij gepland was – gepleit blijven, zal de financiële bezorgdheid die hier vaak is aangehaald, heel hard als kritiek of cynisme worden weggewaaid. Ondertussen is er een mooie, maar ook wel kostelijke brochure over de markt van Nieuwkerken tot Sinaai verspreid. De discussies in de raad tussen februari en augustus, daar ga ik u niet mee vervelen. U was er zelf ook. Dat gaat vooral over betrokkenheid. Wij als oppositie, wij voelen ons niet betrokken. De meerderheid zegt “ja, er zijn veel debatten, er zijn commissies, er zijn documenten”, maar ik denk dat u mij voelt aankomen als ik zeg dat er een verschil is tussen ingelicht worden en mee mogen denken over wat jullie de living noemen van onze stad. Een living, waar ook wij in leven. Op 23 september 2022 vraagt Jos opnieuw om het project te herevalueren, gezien de forse prijsstijging naar 21,5 miljoen. Ik citeer, dat hij denkt dat er heel wat geschrapt kan worden, dat er wat soberder mag omgegaan worden, bv. de luifel of de verzonken tuin. De waterpartij mag van hem ook beperkter en van onze fractie. En hij zegt “het uur van de waarheid voor het project moet nog komen”. Het uur van de waarheid is er zeker.

Collega Baeck van Groen houdt er een andere visie op na en ik citeer “Het vertrouwen in de politiek zit op een absoluut dieptepunt. Met een dergelijke houding voedt je de antipolitiek. Mensen zitten niet te wachten op nog meer circus en politieke spelletjes. Mensen willen oplossingen voor reële problemen in onze stad”. Over het dossier van de Grote Markt dan “Eindeloos kan het budget niet blijven stijgen”. Het zijn geen lichte woorden om dalend vertrouwen te praten, Aster en ik zie die, ik zal die woorden ook vandaag dan niet licht in de mond nemen. Het is ook gewoonweg wetenschappelijk bewezen, dat wanneer je heel hard inzet op participatie, maar uiteindelijk niet tegemoetkomt aan die burgers of het gevoel geeft dat er niet naar hen is geluisterd, dat dit zelfs slechter is voor het vertrouwen. Dat het vertrouwen zelfs zwaarder daalt, dan wanneer je aan geen participatie zou doen. Dat zorgt voor heel wat frustratie, zeker aangezien er in december nog gezegd werd, dat het onverstandig zou zijn om de markt te herbestuderen. Buysrogge zelf zei “alles zal duurder worden, maar de Grote Markt zullen we onverminderd voortzetten”. Ook Baeck zegt in die gemeenteraad, dat er weer veel drama en spektakel is vanuit de oppositie. Hij haalt wel Rusland en de stijgende prijzen aan. Een jaar eerder, toen wij dat aanhaalden, was dat ook blijkbaar gedoe en spektakel. Terwijl onze inbreng, denk ik, toch even legitiem en ook een groot deel is van wat participatie is. Ik heb de cijfers er nog eens op nagekeken. Als ik het juist heb, hebben 887 mensen online en offline hun mening gedeeld over de markt, helemaal aan het begin. Dat is inderdaad dus een deel van de kiezer, die wel degelijk inspraak heeft. Ik ben het dus niet eens met mijn collega hiernaast, dat de kiezer geen inspraak zou hebben. Maar ook wij vertegenwoordigen heel wat en eigenlijk heel wat meer kiezers en burgers dan die 887. Met deze korte reconstructie – want de volledige is, denk ikzelf, nog frappanter – wou ik toch even laten weten, dat wij misschien toch niet altijd zo slecht van inborst waren en dat vandaag, denk ik, na een toch redelijk – met wat uitschieters – sereen debat – waarvoor ik Mia dank trouwens om dit te organiseren – dat we moeten kijken hoe we samen naar iets beter gaan. CD&V is zeker – en zeker in tijden van crisis – nooit fan geweest van onnodige dure projecten, wel van degelijk en duurzame projecten. De meerderheid en sommige partijen, denk ik, hardnekkiger dan andere zijn lang door gebleven, allé, doof gebleven – mijn excuses – voor de terechte bekommernissen en waarschuwingen. Er werd ons vaak verweten, dat we jullie moment wouden afpakken, dat we jullie wouden tegenhouden, dat we een reden zochten om het uit te stellen. De hoge ambitie heeft er, denk ik, zelf voor gezorgd dat het vandaag niet zo een fijne raad dan lijkt voor jullie. Het enige dat dit heeft doen falen, denk ik, is dus die eigen ambitie. Slotsom, realisme en wijsheid komen beter later dan nooit. Maar meer luisteren, had wijzer geweest. Oppositie ernstig nemen, zorgt voor beter beleid, betere onderlinge verhoudingen en meer vertrouwen in zowel de beleidmakers als de politiek in het geheel.

VOORZITTER: Dank u wel, Lore. Dan geef ik nu het woord aan schepen Hanssens. Ah ja, excuseer. Ja, maar ... Ja, als er ... Wie komt er eerst? Ja, mevrouw Van de Walle. Tchantra?

VAN DE WALLE: Dank u, voorzitter, mevrouw Mortier. Ons stadscentrum verdient investeringen om van het hart van Sint-Niklaas een plek te maken, waar het goed is om te wonen, leven, werken en genieten. Dus ik geef collega Vonck volledig gelijk. Zoals altijd aangekondigd, willen we dat op een verantwoorde manier aanpakken. Met innovatieve plannen, een aantrekkelijke look en hoogkwalitatieve materialen. Onze plannen veranderden en breidden dan ook uit doorheen het proces om in te spelen op opportuniteiten met ja, ingecalculerde en steeds te verantwoorden meeruitgaven in de budgettering als gevolg. Onze plannen waren niet alleen ambitieus, maar ook gestoeld op degelijke berekeningen, opgemaakt door externe partners en geverifieerd door onze eigen stadsdiensten. Zoals er op elk moment extra ruimte ingeschreven voor een mogelijke meerkost door bv. indexatie en inflatie, meer ruimte zelfs dan op dat moment voorspeld. Maar wat niemand kon voorspellen, werd werkelijkheid de voorbije periode. We zagen dat de opeenvolgende crisissen, die dagelijks de journalen vullen, tegelijk de portemonnees van onze inwoners ledigen. En onze stadskas mag dan wel gezond zijn, mede doordat het college en vooral onze schepen van financiën tijdig schakelden, onze financiën zijn niet onuitputtelijk. Er zijn daarnaast ook niet veel spelers op de markt met de capaciteit en kennis van zaken om zo'n groot project tot een goed einde te brengen. Doordat er nu slechts één aannemer zich aanbood, heeft de concurrentiestrijd niet optimaal kunnen spelen. Daar komt nog bij, dat iedereen te maken krijgt met stijgende personeels- en materiaalkosten, dus ook de kandidaat-aannemer. Dit alles neemt niet weg, dat de door hen gevraagde extra meeruitgave van 6 miljoen euro niet zomaar te verantwoorden valt aan onze burgers en niet binnen het eind vorig jaar goedgekeurde meerjarenbudget past. Het was dus kiezen of delen. Steken we al ons budget in de markt en schrappen we de andere grote projecten? Een groot project zoals het nieuwe Sportkringpark, een nieuw sport- en recreatiedomein dat ademruimte geeft voor onder andere het verenigingsleven en voor onze schoolgaande jeugd. Want onze stad is een echte scholenstad, die leerlingen uit het hele Waasland aantrekt omwille van het kwaliteitsvolle onderwijsaanbod. Iets om oprecht fier op te zijn. Maar met de huidige capaciteit kunnen we diezelfde leerlingen niet eens een volwaardig zwemaanbod in eigen stad aanbieden. Schrappen we dan een project als Cocon, dat grote ondernemers inspireert, aantrekt en onze lokale economie versterkt? Of schrappen we voor 6 miljoen euro aan kleinere projecten, die broodnodig zijn voor diegenen die onze steun nu het meeste nodig hebben? De mensen in Sint-Niklaas verdienen toch echt wel meer en beter. Nee? We willen de plannen hertekenen, zodat we met het beschikbare budget kunnen inzetten op meerdere waardevolle projecten en zo het meeste en het beste uit onze stad kunnen halen. We keren terug met een uitnodigend, duurzaam en vooral betaalbaar plan voor de grootste markt. Nog een laatste bedenking. Er wordt naar mijn mening in de niet altijd zo sociale en gewone media nog iets te vaak met de term prestigeprojecten gesmeten. Een term hier ontstaan, maar die hopelijk niet overwaait naar de mensen op straat. Want wij noemen ze doelbewust strategische projecten.

Deze meerderheid is ambitieus, maar dat lijkt mij alleen maar een goede zaak voor onze inwoners. We willen nu het onderste uit de kan halen om de komende generaties inwoners én politiciers zorgeloos te kunnen laten genieten van een florerend handels- en horecacentrum. Als wij nu de juiste langetermijnkeuzes maken, komt dat de stad en haar inwoners alleen maar ten goede. Termen als prestigeprojecten zorgen ervoor, dat de burgers verblind worden door politieke praat en uiteindelijk gekant raken tegen eender welke veranderingen voor het centrum en dus voor eender welke stap in de goede richting. Ook onze handelaars en horeca rondom het centrum verdienen meer en beter. Want met een aantrekkelijke markt volgen de klanten en bezoekers vanzelf. Als deze markt echt een kwestie was van ideologie of een heus prestigeproject was, dan hadden we geconfronteerd met een meeruitgave van 6 miljoen euro ofwel volle gas gegeven en al onze centen verbrandt of hadden we de plannen volledig laten varen. Want wij begrijpen ook wel, volgend jaar is er een belangrijke datum, die de komende 6 jaar van onze stad zal bepalen. Maar onze strategische projecten overspannen deze periode. Wij maken nu beslissingen, waar wij als meerderheid politiek gezien mogelijks de vruchten niet meer van kunnen plukken. En dat is ook strategisch inzicht. Ambitie hebben en de belangen van deze stad altijd op de eerste plaats zetten, over legislaturen heen. En laten we eerlijk zijn, de oppositie haalde het ook al aan. Zoals het plan voor de Grote Markt er nu mogelijks uit zal zien, is dat plan er één waar we met z'n allen volledig achter zouden kunnen staan. En ik herhaal nog even mijn Nieuwjaarsoproep "laten we vanaf nu niet enkel spreken tegen de houding van een meerderheids- of oppositiepartij, maar vooral voor het belang van onze inwoners en samen dit veelbelovend project promoten".

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van de Walle. Ik geef het woord aan raadslid Aster Baeck. Aster, jij hebt het woord.

BAECK: Ja, dank u wel, voorzitter. Laat mij vanavond vooral beginnen met te zeggen, dat het vooral jammer is. Hier vallen politiek geen garen uit te spinnen, want in deze verliezen we allemaal een beetje. Het is een vertraging van een heel belangrijk project, waar gelukkig de belangrijkste insteken wel nog standhouden. Sint-Niklaas heeft geen recepten van stilstand nodig, wel ambitieuze plannen voor de toekomst. Los van partijpolitiek en het hoe, hoop ik dat we het allen over dat laatste eens zijn. En dat heb ik vanavond eigenlijk ook wel gehoord. Dus daar ben ik heel blij om. De laatste weken heb ik wel over de Grote Markt al net wat frappante uitspraken gehoord. Al die uitspraken gaan een beetje voorbij aan het feit, dat er zaken zijn die dit stadsbestuur in 2018 niet had kunnen voorzien. Dan kunnen we nog eens opnieuw herhalen, de coronacrisis, de oorlog in Oekraïne, de energiecrisis en de daaropvolgende economische crisis met zijn bijhorende historische inflatiecijfers. Het schip op koers houden, terwijl je de ene orkaan na de andere storm over je heen krijgt, het is geen sinecure.

Als meerderheid kunnen we dan repliceren met “had de heraanleg van de Grote Markt in het verleden wel toekomstgericht geweest, dan hadden we hier vandaag nu niet gezeten” of/en ook het verwijt van “hadden er geen bouwfouten gemaakt geweest” is niet uit de lucht gegrepen. Jullie herinneren zich de dichting en de vele lekken nog wel in de kelder, allé, in de ondergrondse parking. Hierover zouden we ook kunnen reflecteren vanavond. Maar, collega’s, wat winnen we dan? Op geen enkele manier brengt dit een aangenaam en levendig Sint-Niklaas een stap dichterbij. Onze ambities die blijven hetzelfde. Ons hart van de stad moet terug een gezellige ontmoetingsplek worden en met de nieuwe markt creëren we opnieuw die kans. Een kans om de mislagen uit het verleden weg te werken, de gemiste kansen alsnog te verzilveren. En daar blijven we met Groen echt in geloven. Ik neem jullie graag ook nog eens even mee naar het waarom. De Grote Markt is naast het grootste plein ook het grootste rondpunt van België. Een punt, dat door heel veel autobestuurders gebruikt wordt om de stad te doorkruisen. Als kortste weg van punt A naar punt B, zonder te stoppen om een winkel te bezoeken, een terrasje te doen, iets te eten of zelfs iemand te bezoeken. Het is een groot, grijs en kaal plein. Als er niets te doen valt, straalt de eenzaamheid er vanaf. Al het leven is verbannen naar de rand. In de winter is het een koude, kille en desolate plek, zonder beschutting. In de zomer is het er zelfs voor verstokte zonnekloppers te heet. Opnieuw het befaamde hitte-eilandeffect. Het hout van de promenade is bij nat weer glad en gevaarlijk, daar zijn we het ook allemaal over eens. De markt is niet toegankelijk voor mensen met een fysieke beperking. Wie de markt van gevel tot gevel wil oversteken, komt het ene na het andere obstakel op zijn weg tegen. Een halfopen parkeerstraat en twee straten zorgen ervoor dat het middendeel een apart eiland vormt, waardoor de aansluiting tussen horeca en events bijna niet mogelijk is. Het is niet kindvriendelijk, want wat heeft een kind te zoeken op de Grote Markt. Bijgevolg is het bijna onmogelijk voor de horeca om kindvriendelijk te zijn. En zelfs als evenementenplein heeft het zijn tekortkomingen. Te weinig nutsleidingen en vermogen én er is een gigantisch gebrek aan groen. De bomen en struiken krijgen op de huidige markt veel te weinig wortelruimte en kampen met een gebrek aan grondwater. Boom na boom sneuvelt. We zeiden het al eerder, we kunnen blijven pappen en nathouden, blijven retoucheren en repareren, de planken van de promenade nog eens vervangen, een bloemetje links en een struikje rechts zetten, maar dat is letterlijk gepruts in de marge. Laten we gewoon eerlijk zijn, de huidige markt gaat niet werken. Willen we ze wel laten werken, dan gaan we moeten investeren. En investeren, dat kost geld. We moeten daar ook eerlijk over zijn tegen onze inwoners. Het grootste marktplein van het land heraanleggen, heeft een stevig prijskaartje. Daar moeten we echt niet flauw over doen, maar we krijgen er ook wel heel wat voor in de plaats. Wij zien dit expliciet als een investering. Een broodnodige investering, die zich op termijn dubbel en dik terugbetaalt. Waar je ruimte teruggeeft aan mensen, ontstaat leven en bedrijvigheid. Dat zie je in heel Europa in heel wat steden, waar ze publieke ruimte opnieuw een grondige, groene en vooral mensgerichte make-over geven.



En dit zal volgens ons de katalysator zijn om het centrum opnieuw te laten floreren. Afgelopen 2 maanden, in december, maakte ik al de vergelijking met het techniekhuis en Zwaanaarde. 11 miljoen euro voor het techniekhuis en 12 miljoen voor Zwaanaarde. Dure, maar broodnodige projecten. We willen allemaal een waardige en veilige werkplek voor ons technisch personeel en dit in een duurzaam gebouw. En ook de heraanleg van Zwaanaarde blijven we noodzakelijk vinden. Het klopt, dat elk stadsbestuur zijn keuzes maakt. De discussie over die keuzes blijft legitiem en het is de rol van de oppositie om de waakhond te zijn en die keuzes waar nodig tegen het licht te blijven houden. Maar zoals al eerder gezegd, moeten we dat wel correct doen, zonder te vergeten om alles in perspectief te plaatsen, ook het financiële. Anderzijds zijn we ook niet doof voor bepaalde opmerkingen en begrijpen we maar al te goed, dat iedereen de plannen van de Grote Markt bekijkt vanuit zijn eigen bril, vanuit zijn perspectief en vanuit wat hij/zij/hun het belangrijkste vindt. Voor sommigen is toegankelijkheid met de auto voor de deur kunnen stoppen, voor anderen betekent dit om op zelfstandige wijze de markt over te steken of te beleven zonder tientallen obstakels te moeten overwinnen. Hoogteverschillen, gladde of onstabiele ondergrond, fysieke barrières, doe het maar eens. Voor sommigen staat vergroenen gelijk aan onkruid en slordigheid. Voor anderen is dat een broodnodig minimum om met het gezin buiten te komen of om wat verkoeling te zoeken in onze warme zomers. En ga zomaar verder. Er zijn nog genoeg voorbeelden. Voor zij, die aan bepaalde zaken geen nood hebben, kan dit inderdaad overkomen als foliekes. Maar als gemeenteraad is het onze taak om dat te overstijgen. Om naar al onze inwoners te kijken. Maar ook om grenzen te stellen. Zowel de minimale als de maximale. Ook met Groen hebben we in deze discussie verschillende keren gezegd, dat we waakzaam moeten zijn. De moeilijke omstandigheden waarin we werken, de verschillende crisissen, maar ook het feit dat er maar één indiener was, maken het ons niet gemakkelijk. Wat wel vaststond, was dat het budget niet eindeloos mocht blijven stijgen. Het was toen ook gezegd, was het onze taak om bij elke stap af te wegen of bepaalde investeringen zinvol zijn, zonder opnieuw de fout te maken door te besparen op broodnodige zaken. Want dat is iets, wat we te allen tijde moeten vermijden. En dat is voor onze fractie ook het opzet. De aanpassingen, die nu voorliggen, zijn niet meer of minder dan een daad van goed bestuur. Schrappen waar het kan, een aantal keuzes kritisch tegen het licht houden, maar steeds vanuit een duidelijke visie. Een aangename, klimaatbestendigere, gezelligere, levendigere en groenere markt. Binnen de afgesproken financiële krijtlijnen. En dat is wat dat dit bestuur heeft gedaan. Niet het kind met het badwater weggooien of de handdoek in de ring gooien, maar op een verantwoorde manier bijsturen. Bv. thuis, als je je huis wil verbouwen en de offerte van de aannemer ligt boven je budget, dan kan je mordicus aan je plan blijven hangen en je financieel sloot zetten. Of je beslist om die nieuwe keuken pas later te zetten of te kiezen voor dat iets goedkopere, maar zeker degelijke glas en om de bijbouw misschien een beetje kleiner te maken. Of je doet niets en blijft in dat oncomfortabel, slecht geïsoleerd huis zitten.

Wij kiezen voluit voor de middenweg, omdat Sint-Niklaas die zuurstof nodig heeft. Omdat alles laten zoals het is helemaal geen oplossing is. Laat ons vooral dit moment aangrijpen als een nieuwe kans. Een kans om met z'n allen te werken aan die stad van morgen. Een stad, waar elke Sint-Niklazenaar plezier aan zal beleven en waarop hij terecht terug fier kan zijn.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. Dan geef ik het woord aan de heer Noppe. Karel, je hebt het woord.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Als ik goed geteld heb, ben ik de 9<sup>e</sup> in rij om over dit thema, dit onderwerp te spreken. Geen dankbare taak, maar ik ga toch mijn best doen om ook vanuit onze fractie kort ons standpunt nog eens kenbaar te maken. En daarvoor wil ik eigenlijk teruggaan naar de start, het begin. En dat begin situeert zich – wat ons betreft – in 2019, wanneer dat we met deze meerderheid een ambitieus meerjarenplan hebben opgemaakt. Ambitieuze, waarom? Omdat we eigenlijk naast de vele reguliere taken en de vele kleinere projecten, die we sowieso op stapel hadden staan, ook heel wat extra nieuwe projecten naar voor hebben geschoven. Projecten, die nodig zijn. Want eigenlijk doen we hier een beetje – en ik heb dat al meermaals aangehaald – doen we hier een beetje een inhaaloperatie. In vergelijking met andere centrumsteden lopen we inderdaad nog achter. Zij zijn al jaren geleden begonnen met fors te investeren in hun stadscentrum. En bij ons is dat niet of toch onvoldoende gebeurd. En dat situeert zich op verschillende vlakken. En die 5 strategische projecten zijn daar ongetwijfeld hé de grootste voorbeelden van deze legislatuur, maar daar blijft het niet bij. Ook op heel wat andere vlakken doen we dat. En dat moet gewoon ook, want de noden zijn groot. Ondertussen zijn we met meer dan 80.000 inwoners en al die inwoners, die verwachten ook wel wat van ons. Die verwachten voldoende en ook kwaliteitsvolle infrastructuur. En als ze het dan hebben over de plannen voor het zwembad, bibliotheek en dergelijke, ja, die kaderen daar volledig in. Maar die hebben ook heel veel vragen naar meer verkeersveiligheid. En ik denk, allé, dat we er heel veel projecten hebben lopen. En dat zijn dan misschien niet de grote strategische projecten, maar wel de kleinere, van een kleinere heraanleg of de rioprojecten, grote rioprojecten waarbij dat we toch ook heel veel verkeersmaatregelen nemen. Maar we moeten dus ook investeren. Investeren in onze stad, in onze economie, in werkgelegenheid. En we moeten zorgen, dat we meer jobs creëren. En daar situeren voor ons die projecten van de Grote Markt en Cocon zich in. En als ik dan hoor van een fractie, die eigenlijk buiten deze raad eigenlijk pleit voor een relanceplan voor de handel en de horeca meer specifiek dan, allé, buiten de raad pleit men dan daarvoor, binnen de raad wordt dat dan iets heel anders. En dan moeten we blijkbaar gewoon Tabula Rasa maken van de plannen voor de Grote Markt en opnieuw starten. En dan wordt er gezegd, ja, we moeten mensen terug naar de stad lokken, we moeten ze redenen geven om te komen, we moeten ze beleving geven, maar laat ons vooral geen bomen aanplanten, laat het ons vooral niet gezelliger maken, laat ons vooral ook niet te lang werken, want dat gaat dat allemaal niet toelaten.

Maar laat ons dan gewoon terug de auto's bovenop de markt zetten. Ik weet niet of dat hetgeen is wat de mensen wensen. Ik denk het niet. Ik denk ook niet, dat dat hetgeen is wat de mensen verstaan onder gezelliger maken, groener maken. Ik vrees, dat als ge zoiets bepleit, dat ge de bal volledig mislaat en zelfs dan nog maar zwijgen eigenlijk van als die auto's terug op de markt komen, waar gaan we dan in godsnaam onze evenementen, onze wekelijkse markt en dergelijke meer nog laten doorgaan. Het is te gek voor woorden. Maar goed, men pleit dus voor een relanceplan. Goed, allemaal goed en wel, maar wat denken jullie dat een investering van 21 miljoen in het hart van uw stadscentrum is? Wat is de aanpak van de stadskanker rond de Reinaert Galerij? Wat is het aantrekken van nieuwe bouwprojecten voor bewoning, voor winkels? Wat is het beleidsplan rond kernversterking, dat we hier hebben goedgekeurd? Dat zijn allemaal zaken, die zorgen voor relance van onze handel en horeca. En dat zijn de zaken, waarin dat we investeren.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Sssshhhhtttt!

NOPPE: Dus het is heel gemakkelijk om aan de zijlijn te roepen, dat er een relanceplan nodig is, maar zonder dan ook maar één woord van invulling daaraan te geven.

WYMEERSCH: Ge geeft ons de kans niet.

NOPPE: Wij geven die invulling daar wel aan. We praten er niet over, maar we hebben de laatste jaren er effectief werk van gemaakt. Plannen voorbereid.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

NOPPE: En die plannen voeren we nu stuk voor stuk uit.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ik zou graag hebben, dat je raadslid Noppe laat uitspreken.

WYMEERSCH: Ja, maar het Leugenbeest was een paar jaar geleden op de tv hé.

VOORZITTER: Hij heeft dat ook bij u gedaan.

WYMEERSCH: Iemand die flagrant zit te liegen ...

VOORZITTER: Goed.

WYMEERSCH: ... en mensen woorden in de mond te geven die hij niet uitgesproken heeft, dat is een leugenaar.

VOORZITTER: Raadslid Noppe, u hebt het woord!

NOPPE: We zaten dus bij de relance. En we doen dat effectief. We zorgen, dat we onze stadskern er terug bovenop helpen. Daar investeren we in. En op dat vlak volg ik wel, we moeten de handelaars en de horeca hun ding laten doen. Zij kunnen dat. Ondernemen, dat is hun core business, daar zijn zij goed in en dat doen zij ook. Wat wij moeten doen als stadsbestuur is de randvoorwaarden creëren en zorgen dat zij in een ideaal klimaat kunnen ondernemen. Dat is een belangrijke taak, die wij ook ter harte nemen. Specifiek daarrond de Grote Markt. Ik wil toch tegenspreken, allé, de illusie die soms wordt gecreëerd. Dit project, allé, dat komt er niet van op één, twee, drie.

Daar gaat een hele lange voorbereiding aan vooraf. Er zijn heel wat inspraakmomenten geweest, ook al doet men hier alsof dat die niets inhielden. Daar til ik echt wel zeer zwaar aan. Ik denk dat er heel veel inspraakmomenten zijn geweest, collega Baeten, zowel bij de opmaak van het meerjarenplan als bij de aanpak van het strategisch project rond de Grote Markt zelf. Er zijn ook heel wat overlegmomenten met alle betrokken actoren. Er wordt hier gepleit voor een taskforce met handel en horeca, maar die taskforce – het heeft misschien niet die naam – die is er allang. Er is allang een overlegmoment met handel en horeca, die consequent samenkomen en daarover spreken. En dan specifiek voor de Grote Markt is er nog een aparte groep ook nog eens opgericht. Dus dat bestaat al. Of dat dan taskforce heet of iets anders, dat maakt dan eigenlijk echt wel weinig uit. En de plannen worden nu inderdaad bijgestuurd, maar de basisprincipes – groener maken, gezelliger maken, zorgen dat de mensen hier naartoe willen komen, ook klimaatbestendig maken, zorgen dat het nog steeds een evenementenplein is, horecaplein is, onze marktdag daar kan doorgaan – die blijven behouden. Absoluut. En dat zijn ook de principes, waar wij voor staan. En de collega's hebben het ook al aangehaald. In de loop van het traject is er al meer budget voorzien. Er is rekening gehouden met stijgende prijzen. Maar wel op basis van de informatie, die er voorhanden was hé. Op basis van de prijzen, die de studiebureaus aanleveren. Het zou al makkelijk zijn als we hier als gemeenteraad gewoon er maar uit de losse pols, hé, we zullen er eens 20, 30 % bovenop gooien. Maar zo werkt dat natuurlijk niet hé. Ge maakt een raming op op basis van de info, objectieve, officiële info die ge hebt.

VAN PETEGHEM: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

NOPPE: Mijnheer Van Peteghem, dat moet niet hé, zeg. Het was gij, mijnheer Van Peteghem, die zei ook dat plannen heel wat langer duren, omdat ge dat nooit kunt inschatten, dat het inderdaad langer duurt, dat ge dat op één legislatuur nooit gerealiseerd krijgt. Awel, dat klopt. Grote projecten, daar komen heel veel onvoorziene dingen op uw pad. En daar kunt ge niet altijd alles voorzien. Maar het feit – en dan viel ik toch wel eventjes van mijn stoel – dat de collega van PVDA zegt “trek er gewoon de stekker uit”, “stop ermee”, “stop met die markt, stop met dat zwembad”, ik weet niet met wat we nog allemaal moeten stoppen, dat vind ik toch wel frappant. We zijn anderhalf jaar ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

NOPPE: ... voor de verkiezingen en u zegt gewoon, dat we nu gewoon moeten stoppen. We zullen ons dan nog anderhalf jaar met niets bezighouden? Daarvoor zijn we wel verkozen hé. Dus ik hoop dat ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, we zijn hier bezig met, iedereen heeft zijn tijd gekregen om te spreken. Ik denk dat er veel mensen veel tijd hebben gekregen. En ik denk dat je ook moet luisteren naar wat er gezegd wordt, zelfs al is dit een spreker, die de 9<sup>e</sup> spreker is. Karel?

NOPPE: Dank u, voorzitter. Wat ik wou zeggen vooral is – en misschien wou u die illusie niet creëren, collega Wauman – maar het feit dat we zomaar met alles moeten stoppen, ik denk dat dat zeker niet de oplossing is. Op dat vlak ben ik dan wel meer gerustgesteld door reacties van andere fracties, die wel daar positief in meegaan, die constructief willen meedenken. En ik denk dat dat ook de enige optie is, die we kunnen bewandelen. Waar ik mij wel bij aansluit, is inderdaad de situatie nu na de nutswerken. Ik denk dat er ja, is vanuit gegaan, de werken die zouden normaal gezien dit najaar starten. De afwerking op dit moment na die nutswerken, dat dat inderdaad een afwerking is, die we misschien wel moeten bekijken. Dat we dat op een andere manier moeten doen, nu dat we weten dat het inderdaad nog tot het voorjaar 2024 zal duren, voordat die werken starten. Dus dat is een oproep, waar wij met onze fractie zeker graag bij aansluiten. Los van de markt, over Cocon wou ik toch nog eens zeggen, dat inderdaad voor die eerste twee fasen, allé, of de verschillende fasen zijn correct geschetst en dat er voor die eerste twee fasen budget is voorzien. Er is 8,2 miljoen voorzien voor sloop, ontwerpkosten en voor het gebouw. Maar al die andere fasen en zeggen dat het project 14,5 miljoen euro kost, sorry, het is gewoon, allé, dat is een loopje nemen met de waarheid. Er is 8,2 miljoen voorzien voor hetgeen dat zal uitgevoerd worden en dat klopt. En bovendien in heel het verhaal is er dan ook nog geen rekening gehouden met de verschillende subsidies. Er is die 2 miljoen, maar er zijn ook nog andere subsidies die voor Cocon zijn binnengekomen. Ik rond af, voorzitter. En als ik aan de collega's één ding mag vragen om te onthouden uit mijn tussenkomst, dan is het wel het belang van investeren. Investeren in woonkwaliteit, vergroening, in ondernemen en in jobs. En of we dat nu relance noemen, strategische projecten, het maakt niet uit, maar het zijn wel allemaal belangrijke stappen, belangrijke projecten voor onze stad en voor onze inwoners. En ik hoop dat we die echt met zoveel mogelijk steun van de fracties, van alle fracties kunnen realiseren en ook met de steun van zoveel mogelijk inwoners. En dat zijn nog maar de eerste stap hé. Er wachten nog heel wat andere uitdagingen op ons. Allé, ik denk dat iedereen ze wel kent. Of dat het nu gaat over de stationsomgeving, Moerlandsite, de cultuurprojecten die op stapel staan, er staat nog heel wat te wachten aan de horizon. En ik zou willen eindigen met een gezegde “wie wil, die zoekt mogelijkheden, wie niet wil, die zoekt een reden”. En ik weet niet hoe het met jullie zit, maar onze fractie behoort alvast tot die eerste groep, die mogelijkheden zal blijven zoeken om die projecten in het kader van het belang van onze stad te blijven opvolgen en te kunnen uitvoeren. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Ik geef eerst het woord aan de schepen, Chris en dan komen de wederwoorden. Oké? Schepen Hanssens?

HANSSENS: Toen dit actualiteitsdebat werd aangekondigd, had ik mij voorgenomen om niet te veel te zeggen zelf. Mijn collega, Peter Buysrogge, heeft er een ganse hoop spreekwoorden. Normaal kijken we naar Filip voor de spreekwoorden, maar in deze – zeker in crisistijden of wat men crisistijden noemt – heeft Peter de betere spreekwoorden.

Maar in deze, allé, na het debat en ook de manier waarop dat debat is gevoerd, heb ik toch enkele opvallende dingen gehoord. En wil ik toch een aantal dingen toelichten, bijsturen. Maar ik wil vooral zeggen, dat ik zelf persoonlijk inderdaad niet de beste twee weken achter de rug heb gehad van de afgelopen 10 jaar. En ik zeg dat niet voor mezelf, dat het niet de beste twee weken zijn, maar ik denk in de eerste plaats aan diegenen die ons altijd gesteund hebben rond het project van de Grote Markt, want die mensen bestaan wel degelijk. En dat zijn er redelijk veel als ik ook buitenkom. Er zijn ook veel mensen, die niet voor zijn. In de tweede plaats voor diegenen – en die zijn hier vandaag genoemd – de mensen die een handelszaak of een horecazaak vandaag hebben in de stadskern, die zich afvragen oké, wanneer is nu de volgende stap. We hadden ons klaargezet, nu wordt dat een stuk onder ons weggeslagen. Het spijt mij zeer voor die mensen en het spijt mij ook zeer voor diegenen die willen investeren in onze stad, die die onzekerheid of dit uitstel zullen aangrijpen om misschien elders te gaan of misschien te twijfelen om toch nu te springen. En dat waren mijn eerste gedachten toen die moeilijke beslissing moest genomen worden. Dus ik zit hier niet te blinken, maar dat was al duidelijk. Dat zijn de eerste gedachten waar we het over hebben. In het algemeen moet ik wel zeggen, dat ik – en dat gaat u misschien verbazen – maar dat ik vind dat we in het dossier van de Grote Markt geen slecht parcours hebben gelopen. Voor sommigen begon het in 2019, maar voor mij begon het in 2014, toen het mobiliteitsplan werd opgesteld, wanneer er een schaartje op die markt werd gezet, verdere uitwerking kregen van het circulatieplan van 2016-2017 en dat dat de basis is geworden voor het dossier in 2019 in de procedure van de Vlaamse Bouwmeester is gestoken. Dus zeggen dat we alles op één bestuursperiode wilden doorwerken, klopt eigenlijk ook niet. Dit is al veel langer bezig. En die markt, dat ging het sluitstuk zijn van gans dat circulatieplan. En we hebben altijd gezegd of ik heb ten minste altijd gezegd “circulatiemaatregelen die neem je niet in isolatie”. Je smijt geen betonblok op de weg. Dat hebben ze in Brussel gedaan en het is er niet meer, dat circulatieplan in Brussel. Dat werkt niet. Ge moet iets teruggeven. Ge neemt een stukje vrijheid af, maar ge geeft er veel meer voor terug. En dat was altijd de bedoeling en de insteek van die Grote Markt. Rijpende ideeën vanaf 2014 over 2016, 2017 tot 2019. Dus er is wel degelijk heel wat denkwerk ingegaan. Er is heel wat werk ingegaan, zowel op politiek vlak als op vlak van onze eigen diensten als op vlak van de ontwerpers van de Grote Markt. En we hebben stapsgewijs ja, dat ontwerp verder vormgegeven. En we gaan niet te veel terugkijken op die historiek. Die is al voldoende gegeven. Maar ik denk dus in een korte terugblik, dat we een goed parcours hebben gelopen, omdat we geen stappen hebben overgeslagen. We hebben bevragingen gedaan, we hebben, we zijn heel transparant geweest over wat we gingen doen. Brochures bij iedereen in de brievenbus gestoken. En inderdaad, participatie in zo’n dossier is geen makkelijke zaak. Het is makkelijker om participatie te organiseren in de Zwaan-aardestraat, want dat is een afgebakend gebied. Ge weet wie er door geïmpacteerd wordt.

De Grote Markt daarentegen is van iedereen en eigenlijk zou je de 80.000 inwoners daarover moeten bijna bevragen en dat hebben we dan proberen te doen met verschillende technieken. De tweede vraag van ja, is dat niet te voorzien, geloof me vrij, was dit te voorzien waar we geland zijn, is een vraag dat ik mezelf in de afgelopen weken ook gesteld heb. En ik wil die vraag ook niet ontlopen. Maar inderdaad, een plan neemt heel wat tijd in beslag om te maken. Een bestek opmaken, details uitwerken om te komen tot een raming, is echt heel veel werk. En ik herinner dan nog dat we inderdaad een dossier hadden van 2.000 bladzijden. Zomaar eventjes de pauzeknop indrukken om rap nog wat bij te werken of nog eens gaan nadenken, dat zou al snel 6 maanden tot een jaar geduurd hebben. Met waarschijnlijk ook een nieuwe omgevingsvergunning. We zitten nu natuurlijk in diezelfde situatie, maar echt een optie om dat te doen op basis van een gevoel, want aan de andere kant was er wel een raming die ook nog eens gecheckt is geweest naar bouwprijzen van op dat moment of van een maand of twee maand ervoor, van toewijzingen op dat moment, leek een redelijk risico op dat moment. Dus daar heb ik eigenlijk ook geen spijt van, dat we die stap gedaan hebben. Ook al omdat het alternatief was een nieuw plan gaan opmaken, waardoor dat we evenveel tijd zouden nodig hebben. Er zijn een aantal elementen naar voorgebracht, heel praktische zaken, waar ik ... of een aantal stellingen, meningen. Ik ga daar niet op reageren. Er zijn wel een aantal vragen gesteld en terechte bezorgdheden van wat nu. En dan kom ik terug tot de handel en horeca in onze stadskern. Inderdaad, de manier waarop dat nutswerken gebeurd zijn, nl. vlot, snel en volgens de planning, want nog geen dag uitgelopen daarvoor. Maar dat heeft ook te maken natuurlijk met het materiaal dat gebruikt is om die herstellingen te doen, nl. asfalt te gebruiken. Dat was zo de bedoeling in de gedachte van straks wordt het toch allemaal vernieuwd. Maandag ligt er een nota in het college met een berekening en een timing voor om het openbaar domein te herstellen, terug in de oorspronkelijke vorm, gezien de onzekerheid van tegen wanneer dat het klaar gaat zijn. Dus dat gaat gebeuren. En maandag moeten we nog twee opties van werken kiezen. De ene zal iets langer duren dan de andere, maar dat herstel, dat gaan we zeker doen daarvan. De nutswerken stopzetten, is ja, dat heeft geen zin. We steken nieuwe waterleidingen onder de grond. Ja, we kunnen niet stoppen ergens in het midden. We gaan die lussen moeten rondmaken, net zoals we de lussen voor kabel moeten rondmaken en de lussen voor gas en elektriciteit moeten rondmaken. Allé, het kan niet meer stoppen. Dat moet gewoon afgewerkt worden. En dat is ook geen verloren moeite natuurlijk, omdat een vernieuwing van nutsleidingen – en zeker in deze tijden met heel wat investeringen in nutsvoorzieningen – ook nuttig is voor de toekomst. Ik denk maar aan het verzwaren van het elektriciteitsnet met de komende elektrificatie van het wagenpark. Dus dat zijn geen verloren kosten in ieder geval. Dan over de opening van de offerte en de timing en dan de mogelijke impact op de budgetbespreking. Je zou kunnen zeggen van ja, ge hebt op 2 december die offertes gekregen. Dan was het eigenlijk opening van de offertes, dus ge wist dat dan al.

Maar opening van een offerte en zeker van zo'n complex dossier is meer dan alleen maar één cijfertje op de eerste pagina van de offerte. Eerst moet die worden nagekeken op ontvankelijkheid, materiële fouten. Waar ge natuurlijk op hoopt als ge een hoog cijfer haalt, naar beneden dan een materiële fout te krijgen. En dat moet ge eerst kunnen doen. Ten tweede dan die informatie naar buiten brengen, zomaar voordat je een volledige beoordeling hebt gedaan van dat dossier, ja, dat kun je echt niet maken. Dus het was praktisch – want daar is tijd voor nodig – onmogelijk om hier al uitsluitel te kunnen geven op de moment dat de besprekingen van het meerjarenplan bezig waren. Dat wil ik nu toch wel eens uit de weg hebben. Ten slotte – en hiermee eindig ik, ten minste van wat ik wilde zeggen - ...

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HANSSENS: Ja, ja, dan begin jij. Ik ben ook blij. Soms zeggen we wel eens, de verenigde oppositie. Maar vandaag is de oppositie niet verenigd. Er is heel genuanceerd gesproken en er zit een duidelijk verschil tussen wat de verschillende partijen ook zeggen. De ene zegt van ja, ge moet iets doen, ge moet vooruit. De andere zeggen, trek gewoon de stekker eruit. Het is goed dat er verschil is. Dat is heel goed, maar ik steun diegenen die zeggen "we moeten iets doen". Niets doen, is echt geen optie. En dat is ook altijd onze ingangspositie geweest en dat is ook altijd wat we gezegd hebben hier in deze raad. Eigenlijk kunnen we niet wachten. Eigenlijk moeten we dat stadscentrum, waar we veel te lang hebben gewacht om dat op te waarderen, moeten we die golf verderzetten. En moeten we dat doen op voorzichtige wijze? Ja. Moeten we daar goed over nadenken? Ja. En we gaan de volgende weken en maanden gebruiken om er goed over na te denken welke wijzigingen dat we moeten doen. Waar kunnen we op slimme wijze trouw blijven aan het concept, maar toch die kosten onder controle te houden? Moeten we gaan praten terug met verschillende stakeholders? Ik ben daar ook van overtuigd, dat we dat moeten doen. We moeten dat doen in de eerste plaats voor hen te erkennen als stakeholders, twee hen correct te informeren en drie de moed hebben om te luisteren naar de gevolgen van die beslissing en kijken hoe we hen kunnen helpen om op die manier terug er bovenop te kunnen komen of terug mee aan boord van dit verhaal te kunnen trekken. Ik wil dat zeker nog altijd doen. Er staat ons veel werk voor de boeg. Ik wil vooral met een goed dossier komen. Ik wil met een dossier komen, dat goed doorgesproken is, zodat we weten waar we gaan aan beginnen. Maar nogmaals en duidelijk, niets doen, is voor ons in deze geen optie.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Hanssens. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, voorzitter, voor het woord. Collega's, er zijn de afgelopen dagen harde woorden gevallen. Ook harde woorden aan mijn persoonlijk adres. Nu, ik kan wel een stamp verdragen, dus dat is op zich geen enkel probleem. Maar ik vind wel, dat de waarheid ook zijn rechten heeft.



Als er gesteld werd, dat er leugens zouden verkondigd zijn, dat budget-gemeenteraden hadden moeten worden uitgesteld, dat er sprake is van amateurisme, straffe woorden, die ik gelukkig vandaag niet opnieuw gehoord heb. Daar ben ik tevreden van, dat die woorden, die de afgelopen dagen ofwel in de commissie van Carl ofwel in de media gevallen zijn, dat die hier vandaag niet herhaald worden. Dus daar ben ik blij om. Want het is zoals dat Carl ook zei, rond dan die aanpak van die beoordeling van die offertes, was het nu gewoon niet mogelijk om dat op die gemeenteraad van december al te brengen. Dat zou niet correct geweest zijn. En trouwens ook, met welke finaliteit zouden we ... Stel, dat we dat zouden gebracht hebben op het moment dat de beoordeling definitief was, dan zouden we met welke finaliteit dat dan gebracht hebben om de budgetten op te trekken? Want dat is nu net hetgeen dat we doen. We stellen vast, dat de offerte boven het budget zit dat in de meerjarenplanning voorzien is. En we trekken daaruit de nodige conclusies om ervoor te zorgen, dat er een herwerkt plan kan komen, dat dan past binnen de middelen die op dat ogenblik effectief voorhanden zijn. Ik denk dat dat een heel evenwichtige beoordeling is van projecten. Dat dat niet gaat over prestige of wat dan ook. Ook rond die timing. Er wordt gezegd van ah, ge mislukt in uw - de ene zegt prestigeprojecten, de andere zegt strategische projecten, ik zeg strategische projecten - ge mislukt in uw strategische projecten, want ge haalt de datum van de verkiezingen niet. Dat is precies zowat het ijkpunt. vanaf – wanneer zijn de verkiezingen? 8 oktober 2024? 13 oktober – 14 oktober start hier alles opnieuw en wordt hier alles van tafel geveegd en beginnen we terug van scratch. Ik denk dat dat dus verkeerd is hé. Ge zit in grote projecten, die een lange doorlooptijd hebben. Waar wij van gezegd hebben “we willen er van de consequenties van onze beslissingen, willen we zoveel als mogelijk realiseren”. We willen ook dat niet afwentelen op onze opvolgers. We willen ervoor zorgen, dat dat binnen onze budgetten zit, binnen onze meerjarenplanning, binnen dus die timing die je voorhanden hebt. Het lijkt wel of dat er – en ik heb dat in een vorige bespreking in het kader van het zwembad een paar jaar geleden hier in de gemeenteraad nog eens gezegd – wij hebben gezegd van kijk, 2024 is voor ons de timing. Als alles in het gunstige geval goed loopt, zullen we 2024 halen. Ja, in een groot project loop je dan wat vertraging op, kan dat altijd. Ik denk dat iedereen, ieder normaal mens dat moet beseffen, dat een project wel wat kan uitlopen. Het lijkt wel alsof dat voor sommigen net de bedoeling is, dat we die timing niet kunnen halen. En dus daar allé, wil ik toch niet in meespeelen. Dat wil ik toch wel eens gezegd hebben. Het is ook zo, dat we vorig jaar onze meerjarenplanning aangepast hebben. We hebben een aantal besparingen doorgevoerd, door moeten voeren, maar we hebben ze doorgevoerd. Net om ervoor te zorgen dat onze stadsfinanciën gezond zijn en gezond blijven. En ze zijn gezond. Meer zelfs, de jongste budgetaanpassing zorgt ervoor dat het budget gezonder is dan het budget van daarvoor. De autofinancieringsmarge evolueert in gunstige zin. Beschikbaar budgettair resultaat evolueert in gunstige zin.

Net op het moment dat er een financieel-economische crisis is met financiële gevolgen voor de stad – personeelskosten stijgen, bouwkosten stijgen, energiekosten stijgen – net op dat moment slagen we erin in december een budget voor te leggen dat gunstigere cijfers vertoont dan het budget dat voordien actueel was. Als ge dan kijkt naar de verschillende deelprojecten, die hier ter sprake gekomen zijn, waar vragen misschien wel van mij wat verwacht worden. Enerzijds rond Cocon. Karel heeft er daarjuist ook al wat op gereageerd op de ja, de financiële vraag die Jos gesteld heeft. Dus in het subsidiedossier, dat ingediend is en waar je ook naar verwezen hebt, staat inderdaad dat er een budgetaandeel stad/OCMW van 12,8 miljoen – ik zal afronden – 12,8 miljoen voorzien is. Waarvan dat er 2,6 miljoen optioneel is. Dus dat gaat over uitbreiding, verwerving, carrosserie en 100 voor het concretiseren van die langetermijnmogelijkheden. Wat er daarmee gebeurt, dat moet nog verder bekeken worden. En dat maakt ook geen deel uit van de huidige meerjarenplanning. Dus eigenlijk moet je die 2,6 à 2,7 moet je aftrekken van die 12,8. Dan zit je nog met een eigen inbreng, die je moet budgetteren in deze meerjarenplanning van 10,1 miljoen. 10,1 miljoen. Laat dat nu perfect financierbaar zijn door de 8,2 miljoen die in het budget zit én de toegekende subsidie, waar je terecht ook naar verwezen hebt, van 2 miljoen. Dus dat zit eigenlijk volledig, volledig binnen het budget. Als het dan gaat over Sportkringpark zijn er ja, zijn er een aantal vragen gesteld. Het meest technische, denk ik, was de vraag van Kris. Je hebt er inderdaad ook al naar – ja, Kris met K hé – verwezen, ja, wat is het risico, wat is het gevolg van de indexering, van de prijsaanpassingen, de prijsevolutie in heel de samenleving, die er het afgelopen jaar geweest is op de prijs die wij betalen. Je hebt de gunningleidraad, maar wat de contractuele basis is, waar we op terugvallen, is dat dus de samenwerkingsovereenkomst. Op basis daarvan zijn er eigenlijk twee luiken van indexering. Je hebt enerzijds de gezondheidsindex en dan bekijken ze daar de werkingstoelage, hoe die evolueert. En heb je de loonindex, hoe die evolueert. Dat is dan voor de personeelskost. Dat zijn twee aparte mechanismen, die daarin voorzien zijn. En je hebt een aanvangsindex. En die aanvangsindex - is toch wel belangrijk om dat mee te geven – is op het moment dat de toewijzing van de opdracht gebeurd is. En zo staat het ook vermeld in die samenwerkingsovereenkomst. Dus dat is vanaf januari 2022, aanvangsindex ja, de maand voordien. Dus december 2021 begint eigenlijk die index te lopen. En het is zo, dat er ook al vanuit Sportoase – je hebt er zelf ook naar verwezen – aangegeven is, dat er, ja, dat het toch wel bijzondere periodes zijn. Dat de bouwkosten enorm aan het evolueren zijn. Hoe dat dan verder zal vertaald worden, ik denk dat dat voorwerp uitmaakt van verdere besprekingen. Het is alleszins, Chris – met Ch dan – niet onze bedoeling om dat nu in één keer allemaal te gaan stopzetten of wat dan ook. We gaan verder in dit traject. We hopen dat de vergunningsprocedure – ik deel uw hoop, Jos - ook jij hoopt dat er snel een uitvoerbare vergunning is – ik deel dat ten zeerste, dat weet je. Dus we hopen dat allemaal denk ik, dat er zo snel als mogelijk een uitvoerbare vergunning is, dat de werken kunnen starten en dat we dan verdere berekeningen kunnen maken.

De vraag van Chris Wauman over ja, het huidige zwembad. Sinbad, de garantie dat je wil krijgen, dat het zwembad operationeel blijft. Ja, je hebt zelf ook al gezegd in je voorstel van beslissing tot 2025, maar en je hebt daar de nodige nuances geplaatst. Dus dat het zwembad operationeel blijft tot de sluiting. Ik denk dat we daar, dat we het daarover eens zijn. Nee, nee, dus dat het zwembad operationeel blijft tot het nieuwe zwembad open kan. Zo moet ik het zeggen. Dus die garantie is ook al, hebben we ook al verder onder de loep genomen in het college. We hebben daar een actieplan goedgekeurd. Een actieplan ter continuering van de werking van Sinbad naar aanleiding van een tekort aan redders. Want dat is eigenlijk toch wel het meest precaire aan het operationeel houden van het zwembad. Er zijn een aantal technische problemen, die er af en toe opduiken, waardoor dat er tijdelijk eventjes een bad of heel het bad moet gesloten worden. Maar vooral die aanwezigheid van voldoende aantal redders - is iets waar ze in heel Vlaanderen mee kampen, maar waar wij dus ook mee te maken hebben – kan ik meegeven, dat er een aanwervingsexamen opnieuw zou ik bijna zeggen georganiseerd zal worden in april. Dat we ook samen met de collega's van Lokeren aan het kijken zijn voor gemeenschappelijke informatievergaderingen te kunnen houden om kandidaat-redders verder te kunnen briefen. Dus dat we daar ook onze rol verder opnemen. Dat actieplan behoudt, allé, houdt ook nog heel wat andere actiepunten in. Inschakelen van onthaalmedewerkers als toezichters, scholen inschakelen als toezichters, nieuwe wervingsprocedure onthaalmedewerkers, specifiek een aandachtspunt rond retentiebeleid van redders, enz... Dus dat is eigenlijk een gedetailleerd plan. Ik wil u dat gerust, ik wil u die beslissing gerust wel bezorgen. Maar waar uw bezorgdheid ook onze bezorgdheid is, om ervoor te zorgen dat het zwembad effectief operationeel kan blijven hé. Voilà, tot daar.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik had al van de heer Van der Coelden, van de heer De Meyer. Wie wil er nog tussenkomen? Ja, mijnheer Wymeersch. Ja, alle fracties. Goed. We zullen in volgorde doen van de tussenkomsten. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Er is uitermate veel gezegd en ik ga proberen kort te zijn. Maar het zal toch een beetje langer uitvallen. De teneur van de tussenkomsten van sommige meerderheidspartijen heb ik beluisterd als een uitgestoken hand. Niet uit sympathie voor de meerderheid, maar wel omdat de bevolking, omdat de mensen verwachten dat problemen opgelost worden. Maar niet ten koste van elke prijs, laat dat heel duidelijk zijn. Ik heb geluisterd naar de tussenkomsten vanuit de meerderheid en ik begrijp uiteraard, dat deze tussenkomsten vooraf uitgeschreven zijn en gebaseerd op wat in de pers allemaal al een beetje is uitvergroot. Maar ik roep toch op om de loopgrachten te verlaten en mogelijks samen te zoeken naar oplossingen. Want in de loopgrachten van de verdediging alleen zal u deze problemen niet opgelost krijgen. Eén zaak, die ik wel belangrijk vond, was voor wat betreft de Grote Markt willen we het budget herleiden tot de financiële marge die voorafgaandelijk was afgesproken.

Daar neem ik nota van en ik onderlijn dat. Ik moet u in alle eerlijkheid zeggen, die financiële marge zoals ze was afgesproken binnen de meerderheid, vonden wij eigenlijk al te hoog. Maar goed, ik begrijp vanavond dat de meerderheid zegt “wij zullen dit doen binnen de voorafgaandelijk afgesproken financiële marge” en daar neem ik u op uw woord. Vier, er zijn een aantal vragen gesteld, waar ik vanavond geen antwoord op verwacht, maar wel op termijn. Hoe wordt de begroting bijgesteld? Welke aanpassingen voor de verschillende projecten? Wat gaan we specifiek schrappen? Hoe hertekenen we de plannen? Wat wordt de nieuwe timing? Wat is de prijsevolutie van de andere dossiers? Want het ging over de 4 grote dossiers. Daar verwacht ik nu geen antwoord op, want dan gaat ge moeten improviseren en dat is niet verstandig. Vijf, wat ik uitermate belangrijk vind en dat is een klein punt, daarom wil ik dat herhalen – klein punt, maar dat desalniettemin heel belangrijk is – het voetpad op de Grote Markt, zijnde Nieuwstraat, O.-L.-Vrouwstraat, dat moet voor de lentezon opgelost zijn. Zes, horeca, middenstand, is dat nu een werkgroep, is dat nu een taskforce, het is mij allemaal om het even. We hebben er vroeger naar gevraagd. Collega’s hebben het nu ook nog eens onderlijnd. In de verdediging wordt gezegd “ja, maar die is er al”. Mijn vraag is heel eenvoudig. Is deze in 2023 al samengekomen of niet? Als dat niet het geval is, is dat eigenlijk jammer dat deze mensen ook niet verwittigd werden voor ze het in de pers lazen. Is er al een uitnodiging verstuurd om eerstdaags deze mensen samen te roepen? Het is geen verontschuldiging, dat de bevoegde schepen ziek is en het is niet in deze omstandigheden haar verantwoordelijkheid, laat dat duidelijk zijn. Wie ziek is, is ziek en moet zijn werk niet van thuis uit doen, maar dan is het toch wel aan één van de vele andere collega’s om te zeggen “heeft er al iemand aan gedacht om die werkgroep samen te roepen”. Dus alstublieft, spreek maandag af wanneer dat het gebeurt. Wat betreft Cocon ga ik niet de discussie voeren over het eigen grote gelijk of ongelijk, maar ik nodig de collega’s, die twijfelen aan mijn woorden, toch even uit om het besluit van de regering, de verantwoordingsnota en de aanvraag te lezen. Datgene wat in de commissie gezegd is en op de gemeenteraad spoort niet, spoort niet met wat in deze nota’s van de Vlaamse regering staat. Als ik een adjectief gebruikt heb dat iets te fel was, dan heb ik er geen enkel probleem mee om te zeggen, dat dit adjectief fout gekozen was van mij en dat ik mij bij de betrokken ambtenaar, die mogelijks dit zou voelen als een aanval op hem of haar, mij daarvoor verontschuldigt. Maar ik blijf er wel bij, dat de creativiteit waarmee dat het gebeurd is, eigenlijk niet kan. En als het toch met die creativiteit gebeurt, dan vind ik wel, dat men in de commissie toch minstens had kunnen zeggen van kijk, we hebben een project ingediend van 14,4 miljoen en ge moet dit en dat zo interpreteren. Schepen Buysrogge, als ge zegt we krijgen hoe dan ook die 2 miljoen, wil ik er u toch op wijzen als ge het besluit van de regering leest, dat ge de laatste schijf zult krijgen – als ge ze zult krijgen – op de moment dat het volledige project van 14,4 miljoen afgewerkt is. En anders gaat ge die laatste schijf van 200.000 euro niet ontvangen. Maar goed, die discussie – wat is nu juist, onjuist – vind ik minder belangrijk.

De omstandigheden hebben ervoor gezorgd, dat er op een pauzeknop is geduwd. Het project dreigde te ontsporen van de Grote Markt. Terecht hebt ge op de pauzeknop geduwd, zoals we in het verleden meermaals vanuit verschillende fracties hadden gewaarschuwd. De vraag is alleen wat doet ge met die pauze voor dit project, maar ik vrees ook voor de aanbestedingen van andere projecten. Gaat ge nu - wetende dat dit vooral werk zal zijn in de volgende legislatuur en dat ge een aanvang zult kunnen nemen – gaat ge nu vooral vanuit de meerderheid zeggen “op deze wijze gaan we verder” of gaat ge met de raadsleden, die hun hand uitsteken om mee na te denken en uiteraard met de bevolking – en dan denk ik voor de Grote Markt zeker aan de horeca en de middenstand, maar ook aan de vele gebruikers – gaat ge daar opnieuw in overleg mee gaan om te kijken wat is absoluut noodzakelijk, wat is wenselijk, wat is luxe, wat is overbodig? Want die discussie moet eigenlijk gevoerd worden. Beschouw mijn laatste punt als een uitnodiging tot een ruimer debat dan alleen het schepencollege en alleen de meerderheid om voor de mensen zoveel mogelijk problemen op te lossen om Sint-Niklaas niet morgen, maar overmorgen beter leefbaar te maken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Ik zal vrij kort zijn. Er vallen toch een aantal dingen op als ik de tussenkomsten heb gehoord. In tegenstelling tot schepen Buysrogge of schepen Hanssens, het maakt nu niet uit, meen ik toch te mogen - op een paar heel kleine minimale details na – meen ik toch te mogen vaststellen, dat men vanuit de oppositie wel op dezelfde golflengte zit. En dat men vanuit de oppositie wel bereid is om mee te denken en mee te werken aan laat ons zeggen een aangepaste versie van één en ander. Aan de andere kant heb ik toch een paar rare dingen gehoord vanuit de tussenkomsten van verschillende meerderheidspartijen. Meer nog, een verschillende teneur in de tussenkomsten van de verschillende meerderheidspartijen. Ik hoor met blijdschap de woordvoester van de N-VA-fractie zeggen, dat het inderdaad de moeite is en dat we ervoor moeten zorgen dat de plannen kunnen hertekend worden en de plannen moeten hertekend worden wat betreft de Grote Markt. Goed, wij juichen dat toe. Aan de andere kant – en dat is dan misschien een beetje in tegenspraak, maar misschien kan ik daar ook verduidelijking krijgen – is dan de uitspraak van schepen Hanssens, die zegt van “wij gaan wel denken, maar we blijven trouw aan het concept”. Nu, het is het ene of het is het andere. Ofwel gaat men hertekenen, ofwel blijft men trouw aan het concept. Als men natuurlijk, collega’s, met concept bedoelt de principes die men vooruit heeft gesteld vanuit de meerderheid en vanuit het college, dan kunnen we daar een eind in meegaan. De principes van de niet-overrijdbaarheid van de markt, de principes van parkeergelegenheden en zo zijn er nog wel een paar. Aan de andere kant hoor ik dan wel geen enkel geluid in verband met het eventueel hertekenen - al was het maar minimaal – van plannen vanuit de Groen-fractie.

Het is niet met zoveel woorden gezegd, maar in aanloop naar deze gemeenteraad heb ik dan toch een aantal kritieken of verzuchtingen of opmerkingen gelezen vanuit deze fractie, die er dan toch toe leiden dat zij inderdaad gaan voor het volledige behoud in ieder geval van de uitwerking van dit concept en van deze plannen, wat volgens mij niet kan, want het is het ene of het is het andere. Als ge alles behoudt of wil behouden dat in het plan zit, dan denk ik niet dat ge aan een goedkopere uitwerking zult komen. Wat de woorden betekenen vanuit de Open Vld-fractie, dat laat ik aan de woordvoerder zelf. Maar ofwel hoort hij niet goed, ofwel wil hij niet goed horen. In ieder geval, ik heb het vermoeden, ik heb het vermoeden dat het een combinatie is van de twee. Hij hoort niet goed, één en twee, hij is van kwade wil. Hij is van kwade wil. Het is niet de eerste keer, maar toe, het zal niet lang niet meer duren. Ten laatste en dat is dan een zeer belangrijke, dat is een zeer belangrijke opmerking. Inderdaad, de ondertoon van alle tussenkomsten is, er moet iets gebeuren met de Grote Markt. Ik behoud mij nu enkel te spreken over de Grote Markt. Er moet iets gebeuren binnen bepaalde principes, binnen bepaalde krijtlijnen. Wij moeten daarover nadenken. De oppositie reikt de hand uit. Ik heb de indruk dat men vanuit verschillende fracties in de meerderheid bereid is om die hand aan te nemen. En of dat nu werkgroepen zijn voor middenstand en horeca of weet ik veel, het maakt allemaal niet uit. Maar wat betreft ten slotte de nieuwe plannen die op tafel zullen liggen en die moeten gedragen worden door zoveel mogelijke stakeholders op het terrein, maar vooral door alle politieke fracties en politieke richtingen in deze gemeenteraad, dan denk ik dat het nodig is dat wij als volwassen mensen – en ik herhaal mijn voorstel aan de voorzitter van deze gemeenteraad – voorzitter, de oprichting van een commissie ad hoc die niet anders doet dan brainstormen van alternatieve mogelijkheden om een nieuwe, vernieuwende, gezonde en niet zo dure Grote Markt op poten te zetten. Ik denk dat dat onze taak is. Dat hoeft niet lang te duren. Als we daar vandaag mee beginnen, dan denk ik dat we tegen het nieuwe werkjaar september met onze mogelijkheden, onze plannen en onze richtinggevende aanduidingen klaar moeten kunnen zijn. Wij herhalen ons voorstel, een nieuwe, een commissie ad hoc. En ik denk dat we eruit geraken, maar op deze manier zal het niet lukken. Moeten daar dan heilige huisjes sneuvelen? Gaan we dan wat mij betreft in dit dossier naar een alternatieve meerderheid, het zij zo en ik zou het nog toejuichen ook.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik het woord aan de heer Van der Coelden. Kris?

VAN DER COELDEN: Dank u. Ik was in feite nog het meest verrast in heel die discussie door hetgeen dat Frans twee minuten geleden zei, dat hij mee is met het idee van de niet-overrijdbare markt. Dat verraste mij, Frans. Maar ik zal het verkeerd begrepen hebben. Ge hebt dat ook gehoord hé? Ja.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VAN DER COELDEN: Ah, dat ge niet meer met uw auto over de markt kunt.

WYMEERSCH: Nee, nee, ik bedoel ... Om het duidelijk te stellen, collega Van der Coelden, dat wij dus de markt niet meer gebruiken voor een doorgaand verkeer. Dat we doorgaand verkeer uit het centrum willen ... doen wijken. Weren. Dus niet meer, dus gewoon de markt niet ... in die zin niet-overrijdbaar. In die zin.

VAN DER COELDEN: Oké, ik heb het. Bon, ...

VOORZITTER: Dank u wel voor deze verduidelijking, ja.

VAN DER COELDEN: Dat was dan de verrassing van de avond. Wat – en dat is dan wel ernstig – wat voor mij wat de teleurstelling van de avond was, dat waren de tussenkomsten – en ge moogt het mij niet kwalijk nemen – van de fractieleiders van de meerderheid. Lore heeft zich hier vanavond opgeworpen als de archivaris van de gemeenteraad. Dus ze mag dat thuis eens op haar gemak opzoeken, maar ik had de indruk dat hetgeen dat hier vanavond gezegd werd, ja, dat dat op een komma na niet verschilt met hetgeen dat hier in mei 2019 gezegd is, hetgeen hier in juni 2021 gezegd is en hetgeen hier in heel dat dossier door vanuit de meerderheid, allé, dat discours gezegd is. Dus heel de ineenstorting van dit dossier – want dat is het toch – heeft dus blijkbaar tot geen kritische zelfreflectie geleid. Men maakt daar ook abstractie en schepen Hanssens heeft dat terecht gezegd, denk ik, in zijn tussenkomst van de vertrouwensbreuk, die was er al met een deel van de bevolking dat niet mee was met die plannen of dat het niet goed vond. Die is er nu ook bij diegenen die die plannen wel goed vonden en die zich nu ook in de steek gelaten voelen. Bon, men maakt er een abstractie van en de boodschap, die hier in feite tussen de regels te horen was, dat was van “bon, we hebben pech gehad, maar we doen door”. Allé, dat is het. Ik was daar niet door gerustgesteld. Ik vond het antwoord van schepen Hanssens zijn repliek, zijn inbreng in het debat, geruststellender. Ik denk dat hij één fout gemaakt heeft of in één ding niet allé, treed ik hem niet bij. Dat is dat hij zegt “we hebben een goed parcours gereden”. Ik denk dat de fout, allé, wat in 2022 de fout geweest is – en dat is hier ook gezegd door ons – ge hebt niet willen luisteren naar hetgeen dat wij gezegd hebben, nl. dat het budget aan het ontsporen was en dat er een budgettaire risico genomen werd. Ge moet daarvoor zelfs naar ons niet luisteren. Dat was in feite een les, die ge zelf kunnen leren had. Ik denk ook, dat jullie daar vanuit het college en vanuit de meerderheid veel bezorgder over waren als dat ge hier in de gemeenteraad kon en wilde laten zien. En dat jullie in zekere zin – en ik heb dat ook gezegd in mijn tussenkomst en ik blijf daarbij – dat jullie in zekere zin de gevangene geweest, geworden zijn van jullie eigen communicatie, van de eigen beelden, van de eigen plannen die verspreid zijn. En waar ge op een bepaald moment niet meer kon of wilde op terugkomen. En vandaar ook, dat we, dat is dan de paar keer dat wij ook vanuit onze fractie dat woord prestigeprojecten in de mond zijn gaan nemen, want op het moment dat ge geen oog niet meer hebt voor de realiteit en de budgettaire realiteit, maar vasthoudt aan die projecten om andere redenen, ja, dan moogt ge daar ook een ander etiket opplakken.

Ik was wel tevreden met hetgeen dat schepen Hanssens gezegd heeft en ook de toon waarop hij dat gezegd heeft. Hij heeft niet in zijn kaarten laten kijken in feite of in de kaarten van het college laten kijken over hoe dat die plannen nu zullen worden aangepast. Ja, die luifels en die Parklaan, los van de vraag waar de bus dan wel moet stoppen, dat weten we nu wel. Voor de rest wordt daar nog zeer schimmig over gedaan. Ik vond de engagementen, die genomen zijn om het debat, het maatschappelijk debat of het politiek debat aan te gaan, opnieuw aan te knopen, vond ik overtuigender. En, allé, ik heb samen met de collega's hier ook genoteerd, dat het toch uitdrukkelijk de bedoeling is om binnen het huidige budget in de meerjarenplanning te blijven als er een nieuw plan op tafel ligt. We gaan dat met – uiteraard – met veel belangstelling opvolgen. Wil het stadsbestuur daarover de mening van Vooruit horen, dan zullen we die graag geven. Is men daar niet in geïnteresseerd, dan zullen we die met evenveel plezier hier in deze vergadering naar voor brengen. Zo liggen de kaarten.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Dan geef ik het woord aan de heer Vonck. Steve, ge hebt het woord.

VONCK: Ja, dank u wel, voorzitter. Heel kort. Ik hoor sommige leden van de meerderheid zich verweren van het gaat er mooi kunnen uitzien, de nieuwe markt en ik citeer “een aantrekkelijke markt, dan komen de klanten vanzelf”. Daar ben ik het mee eens, maar de grootste bezorgdheid is, we moeten het dan wel met voldoende overleven om die klanten te kunnen ontvangen. Dat was een beetje de vrees, waar ik eigenlijk het antwoord niet op gekregen heb of wat eraan kan gebeuren. Anderzijds, raadslid de stoute, wanneer ik u bezig hoor, dan vraag ik mij toch af of we in dezelfde stad leven. Zelfstandigen redden eigenlijk zichzelf hoor ik u zeggen en alles loopt relatief goed wat aangepakt wordt. Nu, de horeca is er meer als lamenteel aan toe en er is tot de laatste, wat de laatste jaren betreft geen explosief horeca-overleg meer. Er is geen horecacoach meer sinds oktober. En er is een ietwat taskforce, nl. de kern die handel en horeca samenbrengt om het halfjaar. Nu, als we over een taskforce spreken, dan bedoel ik meer dan de handel en horeca samenbrengen, maar ook eigenlijk zoveel mogelijk de juiste mensen samenbrengen. Die hoeven niet persé uit die sectoren te komen, die dreigen getroffen te zullen worden. Dus hoe we het ook noemen, een taskforce, een werkgroep of een crisisberaad, ad hoc-commissie, tot nu toe blijkt dat het niet werkt. Dus moeten we ze heruitvinden, de manier waarop het nu gebeurt. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, Steve. Dan geef ik het woord aan de heer Wauman. Chris, je hebt het woord.

WAUMAN: Dank u wel, voorzitter. We hebben vanavond geen duidelijkheid gekregen over de eventuele meerkost of de totale prijs, die de markt of het zwembad gaat kosten. Ik kan daar begrip voor opbrengen, dat daar nu gewoon nog geen zicht op is. Maar ik hoop wel, dat daar zo snel mogelijk zicht op gaat komen. Dus ik kijk daar uit voor dat in de komende weken, maanden op te volgen. En ik hoop dat de gemeenteraad daar op tijd en volledige transparantie zal over geïnformeerd worden.



Met betrekking ... euh, ik zal starten met de markt. Schepen Hanssens, ik erken en ik ben zeer blij dat u zei dat praten met en erkennen van de stakeholders belangrijk is. Dat het ook nodig is om een goed dossier uit te werken en dat alles goed moet doorgesproken worden met de betrokkenen. Maar dat vraagt tijd. Dat gaat tijd vragen. En wat er wel nog ontbreekt in uw discours, is dat er ook draagvlak moet gecreëerd worden. Een draagvlak, dat er op dit moment bij de bewoners van onze stad niet is. En ook dát gaat tijd vragen. En als je al die tijd gaat optellen, dan gaan er enkele maanden gepasseerd zijn. En dan zijn we echt wel heel dichtbij die verkiezingen. En hoe kan je nu, want collega Noppe, u lachte er een beetje bij “u wil alles stopzetten”. Dat heb ik niet in de mond genomen. Ik heb gezegd “werk de plannen uit, zoals schepen Hanssens zegt”. “Bekijk de alternatieven, spreek ze door met het middenveld, spreek ze door met de middenstand, kijk over de partijgrenzen heen, neem onze handen aan”. Maar het sluitstuk is wel “en leg het dan voor aan de kiezer”. Er is niets democratischer dan uiteindelijk deze projecten voor te leggen aan de kiezer. Want geen enkele partij hier aanwezig heeft bij de verkiezingen, in de aanloop van de verkiezingen van 2018 voorgelegd aan de kiezer voor een markt te heraanleggen van meer dan 23 miljoen euro, voor een zwembad te zetten van ongeveer een 80 miljoen euro volgens onze berekeningen met de huidige indexaties of een bib neer te poten van meer dan 30 miljoen euro. Geen enkele partij heeft dat gedaan. En als je zulke grote, ingrijpende, strategische projecten – ik zal jullie woorden even gebruiken – wil realiseren, dan moet je draagvlak creëren en dan moet je in gesprek gaan met die kiezer. Die inspraak, die is er over bijna amper een jaar tijd. Geef de kiezer het laatste woord. En, schepen Hanssens, eigenlijk heb je het zelf gezegd. Eigenlijk voor de markt is van iedereen, eigenlijk zouden 80.000 inwoners moeten bevestigd worden. Wel, volgend jaar kan je dat. Wat betreft het zwembad, schepen Buysrogge, ik heb spijtig genoeg nog geen garantie gehoord – ik had die gevraagd – dat er geen éénmalige subsidie zal komen zoals Schoten en Brasschaat hebben gedaan naar Sportoase. Ik had wel graag die garantie vandaag wel gehoord. Ik kan enkel maar noteren, dat die er niet gekomen is. Wat betreft met Sinbad, ik ben blij dat er een actieplan is. Ik kijk ernaar uit voor dat te kunnen inkijken. Maar dat blijft natuurlijk iets informeel. Waar er nood aan is, is een duidelijkheid. En die duidelijkheid kan vooral komen door hier een beslissing te nemen in de gemeenteraad. Dan heb je een formele beslissing. En daarom zullen we straks sowieso toch ook nog de stemming vragen voor die garantie te bieden tot december 2025, zodat daar duidelijkheid is naar het personeel, naar de gebruikers, naar de sportclubs. Ik denk dat daar noodzaak aan is, ongeacht mogelijke actieplannen, die mogelijks uitgevoerd kunnen worden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ik geef nog het woord aan de heer Noppe. Die had het woord nog gevraagd. Ja, Karel?

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wou vooral collega Wymeersch in eerste instantie geruststellen, dat ik zeker absoluut niet van kwade wil ben. Ook nooit geweest ben en nooit zal zijn.

En tot voor 2 minuten dacht ik dat mijn gehoor ook nog goed werkte, maar als ik dan Chris Wauman hoor zeggen, dat hij niet letterlijk heeft gezegd dat we moeten stoppen met die strategische projecten, dan begin ik toch aan mijn gehoor te twijfelen. Want ik had dat wel gehoord. Maar soit. Inhoudelijk, omdat de andere collega's zeiden, mogen we niet in verdedigingsgrachten gaan of ze hadden het gevoel dat we te weinig tot inzicht komen. Dat ons grote eigen gelijk primeert. Allé, dat vind ik dan wel heel jammer als dat de conclusie is, die ge trekt uit onze tussenkomsten. En dat klopt ook gewoon niet. Ik denk dat we, allé, ik spreek dan voor mezelf, uit onze fractie en vanuit onze tussenkomst, dat wij vooral het principe van te blijven investeren in de vernieuwing van ons stadscentrum hebben verdedigd en de kernwaarde van het plan van de markt blijven ondersteunen. Maar ik zie daar geen signaal in, alsof dat wij ja, koppig blijven vasthouden aan onze standpunten en niet tot samenwerking of bijsturing geneigd zouden zijn. En dan voor de antwoorden, die vanuit het college kwamen, vind ik het positief of waarderen we het ten zeerste, dat die stroken van de nutswerken, dat dat wordt bekeken op welke manier dat daar een kwalitatievere invulling aan kan gegeven worden. En dan heb ik toch ook – allé, tenzij dat mijn gehoor mij echt in de steek zou laten – maar heb ik toch ook wel schepen Hanssens horen zeggen, dat we opnieuw contact gaan nemen, opnieuw de actoren, betrokken actoren gaan uitnodigen, betrekken en verder met hen in dialoog gaan gaan. Dus ik vind dat wel twee positieve punten, die ik ja, meeneem naar het vervolg van dit verhaal.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Ik zie dat mevrouw Baeten toch nog het woord vraagt. Ik had dat niet eerder gezien.

BAETEN: Ja, mijnheer Noppe heeft al twee keer naar mijn tussenkomst verwezen.

VOORZITTER: Ah ja, oké.

BAETEN: En misschien, allé, hij twijfelt wat over zijn, allé, over zijn gehoor of dat hij woorden in de mond leest. Allé, ik wil zeker de volledige reconstructie eens doorsturen. Dan kan u zelf goed lezen wat u in het verleden heeft gezegd. Daarjuist zei u ook van ja, we doen, ze beweert dat we niet aan participatie doen en ze beweert dat we niet ... En we hebben de adviesraden. Kijk, dat is een heel stuk in mijn tussenkomst ook over adviesraden, over wie er allemaal wel en niet betrokken is. Wat hun meningen waren. Maar ik heb hier een hele avond eerst geluisterd en aangepast. Ik denk dat je ook die kwaliteit moet hebben om niet puur je tekst af te lezen.

VOORZITTER: Goed, dank u wel, mevrouw Baeten, voor deze tussenkomst. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik wil in de eerste plaats de fractievoorzitters van de meerderheid bedanken voor hun begrip, hun steun en hun vertrouwen aan het college. Ik denk dat dat ook wel mag onderstreept worden. Temeer als ik dan merk, dat sommige mensen van de oppositie proberen – en ik ga hen dat niet verwijten – verdeeldheid te zaaien in de meerderheid.

Nu, wat betreft 4 oppositiepartijen, de teneur die bij de initiële tussenkomsten werd gehanteerd en de teneur van de replieken was toch wel, denk ik – zeker bij 2 van de 4 oppositiepartijen – veel genuanceerder. Dat viel mij ook op. Waar dat juist uit blijkt, dat moet ge zelf eens, misschien ook, Lore, kunt ge hen helpen door de eerste tussenkomst en de tweede tussenkomst naast mekaar te leggen. Maar dat viel mij in ieder geval op. Nu, concreet nog in verband met hoe gaan wij daar naar de verschillende instanties, zeker wat betreft de horeca en handel in het stadscentrum, mee om. En dat is dan ook specifiek nog een aanvulling op de tussenkomst of de vragen van mijnheer Vonck en ook van mijnheer De Meyer. Wij gaan volgende maand – en het zal rap volgende maand zijn, na februari – opnieuw een info- en dialoogmoment organiseren dus met de mensen, die een paar keer ook al in The View aanwezig zijn geweest. Uiteraard is het onze ambitie om ook in die tussenperiode een versterking van het horeca-aanbod na te streven. Wij willen ook evenementen, belevingsvormen, ook opnieuw een speelterrein of een speeltuig op het Sint-Nicolaasplein plaatsen de komende periode. Dat is de voorbije jaren ook een heel groot succes geweest en dat brengt ook vooral jonge gezinnen denk ik naar het Sint-Nicolaasplein, die je daar niet anders kunt vertrekken of aantrekken. Wij gaan ook rond de avondhoreca proberen daar een nieuwe dynamiek in te brengen. En er is ook volgende maand een overleg handel en horeca, de kern, dus gepland. Dat wil ik in ieder geval al meegeven. Collega's, dat in de loop van een planningsperiode de ideeën en de plannen ook wel wat wijzigen, dat is niet anders dan bijna 20 jaar geleden het geval hé. Het Margarethaplan, dat geleid heeft tot de Grote Markt zoals ze werd aangelegd 2004 en 2005 is eigenlijk de 3<sup>e</sup> versie geworden hé. Herinner u – voor diegenen die al wat langer meedraaien – aanvankelijk was het de bedoeling om voor het verkeer uit het noorden een ondergrondse parking aan te leggen Hofstraat – Schouwburgplein zoals we dat nu noemen – en dan een hoefijzerparking op de Grote Markt. Dat bleek ook om financiële redenen nogal moeilijk te zijn. En op 150 m van mekaar twee ondergrondse parkings, dat leek ook van het goede te veel. Tweede model, tweede fase was dan een hoefijzerparking op de Grote Markt. Dus de in en de uit zoals we hem nu kennen. En dan de derde versie, die men finaal gerealiseerd heeft, dat was ook rond de 10 miljoen euro – en ik spreek dan over bijna 20 jaar geleden – dat was dan het hoefijzer dichtmaken, zodanig dat men volledig rond kon rijden op de Grote Markt. Dus eigenlijk wat dat betreft, moet men ook wel eens bekijken hoe moeilijke processen in het verleden zijn gelopen en uiteindelijk beslist en uitgevoerd. Dat er ja, legislatuuroverstijgende projecten zijn, ja, dat is ook niets nieuws. We hebben nog bij de opening van de nieuwe vleugel van het stadhuis gezegd “eerste ideeën 2013, ja, we hopen dat voor oktober 2018 klaar te hebben”. We zijn begonnen in april 2019 en we hebben dus 3,5 jaar later op 30 september van vorig jaar de nieuwe vleugel in het stadhuis, van het stadhuis geopend.

Stationsstraat, Paterssite, VTS-site en dan grotere zaken, die nu nog lopen, de oostelijke tangent, de herlokalisatie van het ziekenhuis, wat met de huidige ziekenhuissite, stationsomgeving noord of Kloosterland – het is te zien hoe dat ge het noemt – daar zijn we ook al wat termijnen mee bezig. Collega's, ik heb ook wel gehoord, dat eigenlijk alle fracties in deze raad voorstander zijn, dat er én rond de Grote Markt én rond het zwembad én rond de bibliotheek en zelfs ook rond een centrum voor sociale en circulaire economie, dat daar stappen moeten worden ondernomen. En dat men naar realisaties streeft. En dat vind ik eigenlijk wel positief en dat is iets dat ons nog altijd bindt. Alleen natuurlijk, de timing en de financiële marge die men daarvoor wil creëren, daar verschillen wij van mening over. Maar dat stelt mij in ieder geval gerust, dat kwestie van prioriteiten, dat men daar denk ik partijgrensoverschrijdend allemaal het over eens is. Alleen hoor ik wel – zeker in de eerste ronde van dit debat – ja, laat ons zeggen tussen wat mijnheer Van der Coelden en mijnheer De Meyer zeggen enerzijds en wat mijnheer Wauman en mijnheer Wymeersch zeggen anderzijds, daar zit toch nog wel wat spanning op. In ieder geval, het laatste woord over deze aangelegenheid - Grote Markt en de andere strategische projecten – is nog lang niet gevallen. En we zullen uiteraard alle raadsleden verder betrekken bij de verdere discussie en besluitvorming over deze projecten. Ik dank u.

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter, ik ...

VOORZITTER: Ja, ik ...

WYMEERSCH: Het is een beetje reactie ook op de laatste zinsnede van de burgemeester. Maar ik had u als voorzitter van deze raad de vraag gesteld of u bereid was over te gaan om binnen de gemeenteraad over te gaan tot een oprichting van een commissie ad hoc om dus de nieuwe plannen van de Grote Markt samen met alle politieke fracties te besnuffelen en tot een gezamenlijk voorstel te kunnen komen.

VOORZITTER: Euh, mijnheer Wymeersch, ik ga erover nadenken en ik denk dat we binnenkort wel eens een fractieleidersoverleg zullen hebben. Het is even geleden nu en dan kunnen we kijken wat daar allemaal kan gebeuren. Ik zou nu graag de raad 10 minuten schorsen, ook om een sanitaire stop te kunnen doen. Ik schors hierbij de raad.

## SCHORSING

VOORZITTER: Goed. Bij deze heropen ik de zitting. En we beginnen met punt 1, notulen en zittingsverslag gemeenteraadzitting 20 januari 2023, goedkeuring. Zijn daar opmerkingen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 2, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van een functie van inspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp, dispatching), goedkeuring. Geen vragen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig.

Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van vijf functies van inspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp, dienst interventieteams), goedkeuring. Zijn daar vragen? Dan stemmen we. Een vraag? Ja, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 4, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, aanvraag tijdelijke detachering naar de politiezone van twee inspecteurs van politie (afdeling dringende politiehulp, dienst interventieteams), goedkeuring. Als er geen vragen zijn, stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 5, gemeenteraad, gemeenteraadscommissies, wijziging plaatsvervangend voorzitter, goedkeuring. Besproken in de commissie van de burgemeester. Wie stemt voor? En dat is eenparig.

BURGEMEESTER: Proficiat, Steve.

VOORZITTER: Punt 6, werken, renovatie kunstgrassterrein E sportcentrum Meesterstraat, toetreding groepsaankoop renovatie kunstgras Sport Vlaanderen en voorwaarden mini-competitie en raming, goedkeuring. Daarvoor had de schepen de afvoering gevraagd. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge!

BUYSROGGE: Tot sommigen hun teleurstelling moet ik wel zeggen, dat ik hier nog ben. Alleszins, collega's, ik heb op de commissie dinsdag ook gemeld, dat ik aan de club gevraagd had om ons de nodige ... Afgevoerd.

(algemeen gelach)

BUYSROGGE: Goed ik begin opnieuw. Collega's, ik had dinsdag op de commissie gemeld, dat ik aan de club gevraagd had om ons de nodige informatie nog aan te leveren. Het is zo dat we – en u bent daarvan in kennis gesteld – dat er inderdaad ondertussen heel wat financiële informatie bezorgd is. Ik kan ook melden, dat er vandaag een overleg geweest is met mij en het clubbestuur. Ik kan u zeggen, dat dat een constructief overleg was, waarbij dat er een aantal onjuistheden uitgeklaard zijn en andere zaken, die we ook nog de komende weken samen willen bekijken hé. Vandaar dat ik in samenspraak met de club hier zou willen voorstellen om dit punt uit te stellen en straks in de besloten vergadering zou ik nog een aantal details daarover willen geven.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dus dit punt is afgevoerd. Punt 8, pardon, punt 7, diensten, stad en politiezone, instap raamovereenkomst Cival C-Smart voor de verwerving en exploitatie van een cloudplatform, goedkeuring. Zijn daar vragen? Burgemeester?

BURGEMEESTER: In de commissie waren er geen vragen over.

VOORZITTER: Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, dat is Vooruit, CD&V, Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Punt 8, economie, subsidiereglement 'samenwerking bedrijvige kernen', goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dat is besproken in mijn commissie. Ik moet wel zeggen, Steve had of raadslid Vonck – mag ik Steve zeggen? – had een vraag, een opmerking over evaluatie van toekenning van subsidies. En er was toen gezegd van ja, dat is eigenlijk niet voorzien. Maar we waren eigenlijk niet meer zeker.

Achteraf heb ik de vraag gesteld, we waren eigenlijk niet meer zeker over wat de juiste draagwijdte van uw vraag was. Want uiteindelijk staat er in art. 6 ook een sanctiegedeelte ook in het reglement, waarbij zou blijken als iemand een subsidie aanvraagt en zich, allé, niet doet wat in zijn aanvraag staat, het college de uitbetaling kan weigeren of als het al uitbetaald is ook terugvordering maken. Dus er zit wel degelijk een mechanisme in, dat misbruik moet kunnen tegenhouden. Het gedeelte waar de adviseur economie zei van “ja, dat is niet voorzien”, is het reglement zelf na verloop van tijd te gaan evalueren. En daar hebben we een engagement toe genomen om dat te evalueren uiteraard. En dan een toelichting te geven in de commissie. Dus ik wilde gewoon, het was ons niet meer duidelijk in welke richting dat uw vraag eigenlijk ging. Maar dat is het antwoord daarop.

DE MEYER: Voorzitter?

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef misschien eerst het woord aan raadslid Vonck als die daar iets op wil repliceren.

VONCK: Nee, ik heb daar geen vragen meer over.

VOORZITTER: Oké. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Wij gaan het reglement goedkeuren, zeker in deze economisch moeilijke tijden voor handel en horeca. Voor ons was het een voorwaarde, dat er na een jaar of anderhalf jaar zeker een evaluatie komt. En we hadden graag ook – maar dat moet geëvalueerd worden – in het reglement een meer mobiliserend karakter om nog meer middenstanders, horecazaken aan te spreken. In die zin, ik begrijp in deze tijden, dat men soms opteert voor slechts 3, maar eigenlijk moeten we proberen meer zaken erbij te betrekken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ja, mijnheer Vonck en daarna mijnheer Noppe.

VONCK: Ja, dank u wel, voorzitter. Misschien is het ook een opportuniteit om dat zo snel mogelijk zo wereldkundig mogelijk te maken, omdat het ook een manier kan zijn om potentieel geïnteresseerden om toch iets te beginnen of een zaak te openen meer over de streep te trekken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Vonck. Dan geef ik het woord aan de heer Noppe. Karel?

NOPPE: Dank u wel, voorzitter. Gewoon heel kort, dat we uiteraard ja, dit reglement ten volle steunen en het positief vinden. We hebben een aantal grotere evenementen, die ook nog steeds zullen doorgaan en die ook nog steeds georganiseerd worden. Dat staat ook in het kernversterkend beleidsplan. Maar positief, dat we nu ook voor kleinere initiatieven met een beperkt aantal handelaars en horecazaken dat mogelijk maken en ook positief, dat het ook voor de kernen van de deelgemeenten geldt.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 9, zakelijke rechten, Waasland Shopping Center, grondruil met gesloten beurs, voorwaarden akte, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSENS: Ja, dat is volledig toegelicht tijdens de commissie.

VOORZITTER: Ja, dat klopt. Zijn daar vragen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig, ja. Punt 10, zakelijke rechten, Reinaert Galerij, aankoop panden 10, 11, 12, 13, 14, 15, 32, 33, 34, 37 en 45 en ruil pand 4 voor panden 51 en 52 linkervleugel, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dat is zelfs zeer uitvoerig toegelicht in de commissie. Ik wil hier nog wel eens ook herhalen, dat de volgende stappen en ook de volgende ja, formele stappen dat we in het proces of het transformatieproces van de Reinaert Galerij willen nemen, dat we daar echt de intentie hebben om dat de volgende weken en maanden ook naar buiten te brengen en die eerste fase af te ronden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie dat de heer Van der Coelden het woord vraagt. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: We hebben ons in het verleden altijd onthouden als er panden in de Reinaert Galerij aangekocht moesten worden, omdat het ons nooit duidelijk was binnen welk plan dat dat paste. Maar nu is er blijkbaar – zeggen mijn fractieleden mij – in de commissie een ambitieus, maar goed ogend plan naar voor gebracht. Vandaar ook dat we gaan goedkeuren vanavond.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik zie geen verdere tussenkomsten. Dan gaan we over tot stemming. Wie stemt voor? En dat zijn meerderheid, Vooruit, CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Dan zijn we aan punt 11, reglement inzake inventarisatie leegstand en verwaarlozing gebouwen en woningen en inzake inventarisatie leegstand en verwaarlozing bedrijfsruimten, goedkeuring. Dat was bij schepen Callaert.

CALLAERT: Ja, dat is toegelicht in de commissie, voorzitter. Er was, allé, één pertinente vraag over het juridisch karakter van een bepaald onderdeel, maar dat is beantwoord in de commissie en in het verslag.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Als daar geen vragen zijn, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 12 is een kennisneming. Daar moet niet over gestemd worden. Rapportering in het kader van Lokaal Klimaat- en Energiepact 1.0, kennisneming. En daarvoor geef ik het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, uitvoerig doorgenomen en besproken in de commissie.

VOORZITTER: Goed. Aangezien we er niet over hoeven te stemmen, gaan we dat niet doen. Zijn er vragen?

DE MEYER: Voorzitter?

VOORZITTER: Ja?

DE MEYER: In alle snelheid hebben wij ons bij punt 11 vergist qua stemming.

VOORZITTER: Ja. Over het reglement van de leegstand? Ja en wat willen jullie doen?

DE MEYER: Wij onthouden ons voor punt 11.

VOORZITTER: Ja, oké.

DE MEYER: En de motivatie daarvoor, die is in de commissie gegeven door één van de collega's.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan geef ik, ja, als er geen vragen meer waren of geen vragen meer waren voor de schepen, dan gaan we over naar punt 13. Punt 13, overeenkomst met Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting betreffende de uitvoering van aanpassingswerken ten behoeve van senioren ouder dan 65 jaar en personen met een beperking, goedkeuring. Schepen Callaert?

CALLAERT: Ook toegelicht in de commissie. Er was een vraag van Karel Noppe over hoeveel werken en welke werken en dat is ook opgenomen in het verslag.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Geen vragen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig? Oké. Punt 14, internationale samenwerking, wijziging subsidiereglement, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Dat is ook toegelicht in de commissie maandag jongstleden. Er waren geen opmerkingen bij.

VOORZITTER: Als er ... Ik zie de heer Bilici. Hasan, jij hebt het woord.

BILICI: Burgemeester, ik wou eens vragen, ik heb nu gezien de partnerstaat van niet-Europese steden, waarmee Sint-Niklaas bevoorrechte contacten onderhoudt, met name Tambacounda van Senegal en Al Hoceima van Marokko. En ik wou eens vragen of er ook eens werk kan gemaakt worden, eventueel ook contacten met ons dorp of zo of een stad in Turkije.

BURGEMEESTER: Collega Bilici, ja, in deze omstandigheden is het nogal delicaat om specifiek over een mogelijke partnerstad in Turkije te spreken. Ik denk – zeker in Turkije/Syrië – dat er momenteel ook bij de lokale besturen andere besognes zijn. Maar ik wil toch ook wel meegeven, dus dat wij de voorbije 20 à 25 jaar ondervonden hebben, dat die partnersteden – weze het vanuit de klassieke Europese stedenverzustering, weze het vanuit de nieuwere partnerschappen – dat het toch heel moeilijk is om die draaiende te houden. Onze lijn is – van dit bestuur, maar ook van de vorige besturen – wij gaan geen permanente partnerschappen, verzusteringen, jumelages aan, maar wanneer er projectmatig, projectmatig kan samengewerkt worden met één of meerdere steden uit het buitenland, dan staan wij daar wel voor open. Dus, ik wil dat kader wel meegeven. En ik ben ook niet direct vragende partij om daar nu verandering in te brengen. De voorbije jaren hebben wij ook uit midden- en Oost-Europa nog vragen en suggesties gekregen. Ook nog recent van Oekraïne, omdat daar ook een stad is – Mykolaiv – dus die de naam van Sint-Niklaas draagt. Dus dat was ook een suggestie, die ik gekregen heb. Maar ik wil in ieder geval meegeven, dat we eigenlijk binnen dat kader ook in de toekomst willen werken.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik begrijp de vraag van Hasan natuurlijk wel. Onze twee traditionele migrantengemeenschappen – de Marokkaanse en de Turkse – zijn voor een belangrijk deel afhankelijk van dezelfde regio, dezelfde stad soms. En als hij dan Al Hoceima ziet staan bij de partnersteden, ja, is zijn vraag logisch van waarom is daar geen Turkse tegenhanger. Dat is nu mijn materie niet die ik opvolg.



Ik heb wel de indruk, dat ook de partnerschap met Al Hoceima de laatste jaren zeer, op een zeer bescheiden manier onderhouden wordt hé.

BURGEMEESTER: Ja, de laatste jaren is er eigenlijk niets gebeurd. Ook door een stukje de politieke situatie in Marokko en ... (?). En ik heb nu wel het initiatief genomen om te proberen ook met een aantal aanspreekpunten in Sint-Niklaas en partners, die in het verleden daarbij betrokken waren – dat was dan vooral uit het onderwijs – om te zien of er opnieuw mogelijkheden zouden zijn. Maar ook daar is dat allemaal nog heel, heel voorwaardelijk.

VOORZITTER: Goed. Kunnen we, zijn er nog vragen over het subsidiereglement? Nee? Dan kunnen we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? En dat zijn de meerderheid, dat is Vooruit, dat is PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Punt 15, subsidiereglement verdeling energienoodfonds voor sport-, jeugd- en cultuurverenigingen en -organisaties, goedkeuring. Dat is de gezamenlijke commissie, maar ik zie hier schepenen De Bruyne of schepenen ... Waren daar vragen rond? Want het is een gezamenlijk punt.

BUYSROGGE: In het opvolgingsverslag staan ook de exacte aantallen van verenigingen, die er mogelijk voor in aanmerking komen. Die staan in het verslag vermeld.

VOORZITTER: Dank u, schepenen. Ik zie de heer Wauman met een vraag. Chris?

WAUMAN: Ja, in de commissie had ik ook gevraagd voor een goede opvolging daarin en ik hoop dus, zoals de schepenen mee ingestemd hebben, dat we in mei daar feedback van krijgen. En in afwachting daarvan zullen we dit punt ook mee goedkeuren, gezien de grote nood. Maar we hopen dan, dat we in mei – als we de cijfers krijgen en mocht de vraag groter zijn dan het aanbod – dat eventueel het budget nog kan opgetrokken worden.

DE MEYER: Voorzitter, we gaan dit punt goedkeuren, maar onze zorg was – we hebben dat maanden geleden reeds gezegd – dat het budget van 100.000 euro te beperkt is.

VOORZITTER: Oké. Goed, dan ... Ja, schepenen?

BUYSROGGE: Ja, Chris zal dat ook in het opvolgingsverslag wel gelezen hebben, maar dat engagement dat staat er ook in. Dus in mei bezorgen we een overzicht van de indieners en dus dan kunnen we dat verder evalueren, zoals ge ook gelezen hebt hé.

VOORZITTER: Dank u wel, schepenen. Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 16, huishoudelijke reglementen groepsopvang en gezinsopvang, aanpassingen, goedkeuring. Bij schepenen Callaert.

CALLAERT: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Goed. Ik zie geen opmerkingen of vragen. Dan gaan we over tot stemming. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 17, samenwerkingsovereenkomst stedelijke Groepsopvang en Zorgpunt Waasland, aanpassing, goedkeuring. Ook bij schepenen Callaert.

CALLAERT: Ook toegelicht in de commissie. Er is nog een aanpassing gebeurd in de documenten, omdat er gemerkt was door de administratie, dat er soms nog over OCMW werd gesproken en niet over Zorgpunt. Daarom dat dat ook staat aangevinkt als aangepast.

VOORZITTER: Oké, dank u wel. Geen vragen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Dan zijn we gekomen aan de interpellaties. De eerste interpellatie van raadslid Uytendhouwen wordt omgezet naar een schriftelijke vraag, heeft hij zelf aangegeven. Dank u wel. En dan zijn we aan interpellatie 2 van raadslid Frans Wymeersch, tentoonstelling Staf Pijl, prachtige vinger in een pijnlijke wonde. Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Voor 14 dagen, allé, overmorgen 14 dagen geleden was het de opening van de tentoonstelling rond en van Staf Pijl. Wie Staf Pijl niet kent, dat is een duidelijk gemis in zijn of haar opvoeding, want Staf Pijl is een dijk van een kunstenaar en eigenlijk één van de grootste kunstenaars die Sint-Niklaas ooit heeft voortgebracht. Zijn ja, een meester in de glaskunst. De brandglasramen in de Christus Koningkerk, de Broederscholen - ik kan er zo velen opnoemen – zijn daar het bewijs van. Nu, iedereen is daar of niet iedereen of misschien wel iedereen de uitnodiging, men kon daarop inschrijven op die opening tot en met 2, tot 2 september. Wat bleek? Er waren 350 à 400 inschrijvingen, terwijl de locatie waar het ding moest doorgaan, dat daar plaats was voor 120 mensen. Dat was daar een overrompeling van jewelste. Of er inschrijvingen waren en wie er ingeschreven was, was niet duidelijk. Er waren geen inschrijvingslijsten voorhanden. Daar liep personeel rond van verschillende kunne, niet alleen van verschillende kunne, maar van verschillende, ja, van dienst toerisme en van dienst cultuur en van dienst museum of weet ik veel. Dat liep er allemaal door mekaar. Wisten van mekaar niet wie verantwoordelijk was voor wat. Dus daar zat 120 man binnen. De rest stond daar buiten in de gang. Zelfs de dochter van de gevierde kunstenaar had geen zitplaats en stond daar ook meewarig te kijken in een hoekje van de gang. Men heeft dan uiteraard toch in allerijl de receptie maar laten beginnen op het ogenblik dat de openingstoespraken in de locatie nog bezig waren. Met als gevolg dat hoogstwaarschijnlijk de receptie maar voor de helft is kunnen bediend worden, want hapjes waren er niet. Maar dat is een kleine bijkomstigheid. Maar wat dus duidelijk was, dat was dus slecht georganiseerd. Men heeft daar inderdaad de mensen, die uitgenodigd waren, niet de mogelijkheid gegeven om ten eerste, te luisteren naar de al dan niet interessante toespraken. Het was praktisch onmogelijk om de tentoonstelling die dag zelf te bezoeken, enz..., enz... En er was dus een duidelijk gebrek aan communicatie tussen de verschillende diensten, die blijkbaar waren opgeroepen om deze tentoonstelling in goede banen te leiden. Daarom mijn vragen aan de schepen. Waarom was er een onbeperkte inschrijving tot een bepaalde datum? En heeft men daar bij die inschrijving geen rekening gehouden met de locatie? Men zou kunnen denken, kijk, we geven een soort van academische zitting de zondagochtend voor een beperkt publiek en laat dat dan in de namiddag of 's anderendaags opengaan. Dat was een mogelijkheid geweest.

Waarom was er geen lijst van ingeschrevenen? Als men schriftelijk moet inschrijven of telefonisch zelfs kan men toch de namen noteren van diegenen die uitgenodigd zijn en kan men controleren wie er binnenkomt ja dan neen. Hoe gaat men dat in de toekomst verhelpen? Gaat daar meer samenwerking zijn tussen de verschillende diensten? En dan een cruciale vraag, maar ik durf ze bijna niet stellen, gezien het verloop van het debat van deze avond, maar er is een duidelijk gebrek aan serieuze tentoonstellingsruimte, kunstgalerijen in onze stad. Ik denk dat we dat eens moeten nakijken in de locaties die mogelijk voorhanden zijn, maar nog niet benut worden. Ik denk dat daar mogelijkheden zijn. Ik weet, dat wij vanuit onze fractie in tempore non suspecto hebben gepleit voor kunstgalerijen, tentoonstellingsruimten op de VTS-site, op de VTS-site, omdat dat aansloot perfect bij de academies. Men is daar niet op ingegaan. Dat was nog in de tijd van schepen Heynderickx als schepen van ruimtelijke ordening, die daar wel oren naar had, maar zijn opvolging heeft dat blijkbaar niet gedaan. Dus maar dat is een aandachtspunt voor de verdere toekomst en dat zien we dan wel. Maar dat zijn dus, dat is er gebeurd, dat zijn mijn vragen, dat zijn de pijnpunten die we graag in de toekomst zouden opgelost zien.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, Frans, ik ben bijzonder blij met uw vraag om de tentoonstelling nog eens in het daglicht te zetten. Ik denk dat het een zeer mooie tentoonstelling is. Het is inderdaad een glaskunstenaar, maar voor mij nog veel meer. Is het zelfs een lichtkunstenaar hé. Wat hij met licht realiseert door glas is toch wel echt mooi. En iedereen daarheen hé. Het is een echte aanrader om er langs te lopen. Het is ook een zeer mooie opgebouwde tentoonstelling met het leven en werk van Staf Pijl. Ik ben daar zeker blij om. Ik ben wat minder blij met uw vraag, met de toon die je zet, alsof dat we er nooit in slagen om een goeie opening te doen. Ik denk dat dat de allereerste keer is, dat ik zo weet dat het inderdaad in het honderd loopt. En dat geef ik graag toe. Want we hebben nog getwijfeld wie er moest antwoorden vandaag, met dat Carl daar het slotwoord genomen heeft. Maar dat klopt hé. Wat daar toch ook wel opmerkelijk is natuurlijk, is dat er – en ik denk dat je die zeer goed kent, Frans – ook inschrijvers waren die de melding kregen van “oh, we zitten al ver over ons getal, eigenlijk kun je er niet meer bij”. Maar goed, ook daar is niet altijd oren naar hé. Er waren officieel 308 inschrijvingen en de zondagmorgen zijn er nog meer dan 70 extra gekomen, die niet ingeschreven waren. Hetzij zo. We hebben natuurlijk een zeer mooie tentoonstellingszaal, maar die op dat moment door Expo 55 ingenomen was. En daardoor, die heeft wel de ruimte hé, want ik denk dat er met de opening van Expo 55 – en ik kijk een beetje opzij – ook 350 mensen waren. Dus dat kan daar perfect hé. Dus in die zin is de samenloop van omstandigheden zo, dat we in de Piet Elshoutzaal uitgeweken zijn. We wisten dat er maar 120 mensen natuurlijk in het Museumtheater kan hé, dat is duidelijk. Die capaciteit kennen we zeer goed. Er is dan geopteerd om toch een streaming te doen, maar ook daar kan maar een beperkt aantal mensen staan. En je hebt gelijk hé, het loopt dan fout. Dat is inderdaad zo.

Hoe komt dat? Dat is natuurlijk complex. Ge kunt dat niet zo direct vangen zo. De mensen van die het organiseren, het comité rond Pijl, hebben zeer ruim uitgenodigd. Dat is één zaak. Maar daarbovenop zijn er nog uitnodigingen vertrokken van een aantal verenigingen naar alle leden. Dan krijg je daar een dynamiek, dat het ook op Facebook kwam en dat ook via die weg het was alsof dat iedereen welkom was voor de opening. En het was inderdaad een stukje aangekondigde chaos en dat is niet te redden op die dag zelf. We hadden wel inschrijvingen natuurlijk, maar dat zorgt er in ieder geval voor, dat het met zoveel volk ook weinig zin heeft om te gaan afpunten en te zeggen “ah, gij terug”. Dat had waarschijnlijk ook niet zo heel veel opgelost. U doet ook alsof dat daar de ontvangst en ik heb toch begrepen dat iedereen een glas had en iemand die een tweede glas wou, dat die op zijn wenken vlotjes bediend werd. Dus ook daar hoor ik toch wat minder kritiek eigenlijk. Dat dat vrij goed gelopen is. Maar dat het niet een wenselijke manier is, dat volgen we volledig. Het is de eerste keer ook hé, dat het zo fout loopt. Ik heb toch al menige openingen gedaan. En inderdaad, doordat er zeer veel te doen is in deze stad is soms een tentoonstellingszaal niet vrij. Daar is ook, we zijn ook bv. bezig met een masterplan cultuursite, maar dat klinkt ook wat flauw op deze avond, denk ik. Maar ook daar is nagedacht om te kijken, ja, moeten daar niet meer tentoonstellingsruimten en zo een theaterzaal leent er zich wel toe. Door de bouw ga je er grote ruimten krijgen, die misschien wel wat onderbenut zouden zijn. Maar daarvoor zou ook een tentoonstellingsruimte perfect op zijn plaats zijn. Dus ik denk dat het op zich juist is, dat het niet goed gelopen is. Dat veralgemenen, ik denk dat dat absoluut fout is. Dat dat niet juist is. En ja, we hebben er lessen uitgetrokken. We gaan daar nog strenger op toezien, dat diegenen die dan te laat inschrijven nog duidelijker gemaakt wordt, dat ze niet mogen komen. Maar vooral – laat dat duidelijk zijn – de uitnodigingslijst veel beter bewaken. Wie nodigen we uit? En het klopt dat het zeker de dochter daar niet binnen kan en allé, dat soort zaken, ja, dat is fout hé. Meer kan ik daar niet op antwoorden.

VOORZITTER: Goed, dank u, schepen. Ja?

WYMEERSCH: Ik ben blij, dat de schepen blij is, dat ik de gelegenheid heb geboden om Staf Pijl nog eens in het licht te stellen. En het is meteen een oproep aan de collega's van deze raad, waarvan de meerderheid die tentoonstelling nog niet hebben bezocht, om daar toch nog gebruik van te maken en nog eens te gaan kijken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef je meteen terug het woord, want interpellatie nr. 3 is ook één van jou. Belselekermis 2023, lessen uit het verleden of meer van hetzelfde? Goed. Frans?

WYMEERSCH: Dit is niet de eerste keer, voorzitter, collega's, dat ik hierover tussenkom. Maar omdat het stilaan tijd wordt om over de volgende editie van Belselekermis na te denken – in juni is dat – en ik toch al een paar keer op een aantal pijnpunten heb gewezen tijdens vorige interpellaties, toch deze herneming.

Voor de organisatie van het grootste gedeelte van de kermis wordt beroep gedaan op derde derden. Dus op externe verenigingen. Dat die mensen, die vereniging ook een frank willen verdienen, hebben wij geen enkel probleem mee. Maar we hebben dus indertijd de rekeningen nagekeken. Wij vonden dat persoonlijk, dat daar nogal met de grove borstel werd doorgedaan tot de prijsbepaling en tot het vergaren van de nodige fondsen. Anderen zijn daar een andere mening over toegedaan. Dus ik ga daar vandaag niet over terugkomen. Wat we wel hebben gezien de afgelopen jaren en zeker vorig jaar, dat men stilaan aan het afwijken is van de uiteindelijke bedoeling van een kermis. Men is daar begonnen met het aantrekken van vedetten of pseudo-vedetten in sommige gevallen, die daar een nummertje komen brengen. Die volk of veel volk of zelfs nog meer volk meebrengen. Met alle gevolgen van dien. Dat was vorig jaar van dien aard, dat men de toegang tot die optredens heeft moeten dichtmaken, moeten afsluiten, zodat mensen die geïnteresseerd waren niet meer op het kermisterrein of het optredenterrein konden. Dat kan nooit de bedoeling zijn van een kermis. Een kermis is voor iedereen. Staat open in de eerste plaats voor heel de bevolking van het dorp of van de gemeente in kwestie en voor alle gegadigden, die daar willen aanwezig zijn. Een kermisattractie sluit ge niet af. En zeker niet als dit op het openbaar domein doorgaat. Daarom wil ik nog eens herhalen, dat wij dringend aan tafel moeten zitten om dat te vermijden. Wij hebben dus situaties meegemaakt, dat mensen – vooral met kleine kinderen, wat men heeft dan een kinderprogramma, een kinderprogramma waar dus families met kleine mannen naartoe gaan - en die dan niet meer binnen kunnen op dat terrein. Die dus voor ik weet niet welke artiest dat dat dan ook moge zijn, dat kan Samson of hoe heet die hond daar en nog het één en ander ... Dus maar dat is die kleine mannen, die staan dan te bleiten en als troostprijs nog eens mogen gaan vissen aan het viskraam, maar dat is niet hetzelfde. Dus ik zou willen aandringen bij de verantwoordelijken, dat men eens goed moet kijken wat nog kan en niet kan. Wat de capaciteit is, want er speelt ook natuurlijk nog een factor van de veiligheid, enz..., enz... Maar dat er toch voor gezorgd wordt, dat het geen over..., ja, overladen programma wordt en dat het een kermisprogramma blijft. Het mag geen festival worden. Het mag geen Schlagerfestival worden. Het mag, gelijk welk festival mag het niet worden. Het moet een kermis blijven. En daarom vraag ik, dat diegenen die verantwoordelijk zijn en de schepen in kwestie kan er spijtig genoeg – en ik wens haar van hieruit, ook vanuit mijn fractie snel herstel – maar ik denk dat zij diegenen – voor de opvolging zal natuurlijk wel gezorgd zijn – dat daar werk van gemaakt wordt en dat daar ook in de toekomst tot een volgend contract, dat daar nieuwe afspraken worden gemaakt met de derde organisator, ook naar de toekomst toe. En dat we eens moeten nadenken of we inderdaad eventueel nieuwe verbintenissen moeten opstellen tussen de stad en eventueel derde organisatoren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik zie dat mijnheer Van Peteghem het woord nog vraagt. Gaspard, je hebt het woord.

VAN PETEGHEM: Ja, ik ga er een antwoord op geven. En Frans heeft een stuk gelijk. Nu, ik ben diegene die vroeger Radio Belsele erbij betrokken heeft. En dat was allemaal goed bedoeld en nu nog. Want trouwens, dat is een prachtige activiteit. Nu, het is uitgelopen naar een groot festival. Nu, het is spijtig dat de schepen hier niet is, want ik zou het haar vragen. Ik denk dat we dat probleem kunnen oplossen, Frans. Als ge bv. zoals vroeger, een klein podium, aan de kerk aan het monument zet. En als ge daar bv. de kindernamiddag organiseert op dat plein, dat kunt ge perfect afsluiten. En een seniorenmiddag op een seniorenendag. En dan heb je weer een betrokkenheid van de horeca en dan is dat gezaag daar ook weg. Want ja, ze hebben eigenlijk wel een stuk gelijk. Alles is op het Chiroplein. Radio Belsele brengt ook veel sponsoring aan. Moeten we ook eerlijk in zijn. Ze tappen er en uiteraard doen ze dat goed. Maar het is geëxplodeerd en ik zou willen vragen om te bekijken om in dat programma op dat plein, zoals vroeger, dat een gezellig pleintje is en dat de horeca er terug bij betrokken is met de seniorenmiddag en de kindernamiddag daar te organiseren.

WYMEERSCH: Akkoord, Gaspard.

VAN PETEGHEM: En dan is dat los van die grote fuif. Want die grote fuif, dat was, dat plein was te klein geworden. En dan heb ik er geen probleem mee, dat ze die fuif op het Chiroplein organiseren hé.

WYMEERSCH: Ik ben volledig akkoord, maar dus de organisatoren, de Vrije Radio Belsele, ze brengen veel sponsorgelden aan, akkoord. Ze sponsoren zichzelf en niet Belselekermis.

VOORZITTER: Het wonder is geschied. Ja, het wonder is geschied. Het wonder is geschied. 3 micro's zijn ...

VAN PETEGHEM: Ja, dat weet ik, Frans, dat ge ... Ik weet, Frans, ...

VOORZITTER: Ja, een Belseels onderonsje, ja.

VAN PETEGHEM: Ik weet, Frans, maar ...

VOORZITTER: Ja, ik geef ... euh, ik laat Gaspard nog even ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja.

VAN PETEGHEM: De stad brengt altijd nog de middelen in ...

VOORZITTER: Gaspard, ja.

VAN PETEGHEM: ... zoals in alle kermissen. En die middelen kunt ge perfect daarvoor gebruiken in samenspraak met Radio Belsele. Ik denk, er zijn middelen genoeg om die programma's aan het plein op een klein podium te organiseren. En dat zal perfect gaan. Want die middelen zijn er. En dat Radio Belsele sponsoring aanbrengt, daar heb ik geen probleem mee.

VOORZITTER: Goed. Ik geef, want natuurlijk, schepen Somers is hier niet, maar de burgemeester zal op deze interpellatie een antwoord geven.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, kermissen dat zijn tradities. Maar tradities evolueren, krijgen ook dikwijls hun eigen karakter naargelang de locatie. In Puivelde, de kermis. Dan heb je die grote feesttent. Dat is ook wel een succes en het is gegund. En er gebeurt ook van alles. In Sinaai is het zo, dat eigenlijk al jaar en dag de viering van de Vlaamse feestdag ook aan de kermis wordt gekoppeld. En in Nieuwkerken, dat is dan begin september, dan zijn er heel wat wielervedstrijden tijdens de kermisperiode. En ja, in Belsele hebben we gezien, inderdaad, hoe via VRB daar toch ook een nieuw element gekomen is, dat ondertussen eigenlijk ook wel een vast element is geworden. Gaspard, gij hebt gezegd hoe dat gij hen erbij betrokken hebt. Die zeer succesvol zijn. Die een beetje slachtoffer worden van hun eigen succes. En we moeten daar in ieder geval uit de voorbije edities ook de lessen uittrekken en de nodige maatregelen nemen naar dit jaar toe en de volgende jaren. Nu, vorig jaar was er ook al wat bekommernis van ja, gaan die daar allemaal, gaat dat allemaal veilig verlopen. Ik moet zeggen, wat betreft de voorbereidingen – en dat gebeurt niet zo dikwijls – hebben politie en ook onze dienst noodplanning gezegd van ja, de maatregelen die men op voorhand heeft genomen, die zijn werkelijk zeer, zeer goed. Er waren eigenlijk op dat moment niet direct opmerkingen van bijsturing, terwijl men dikwijls op andere evenementen een tweede of soms een derde rondgang moet doen om nog een aantal zaken te corrigeren. Dus, ik heb toen ook die felicitaties aan de organisatoren overgemaakt. Wat niet wegneemt, dat er inderdaad toch nog op basis van de ervaring van 2022 zaken kunnen en moeten verbeteren. Ik wil ook meegeven, dat er met alle betrokken partijen dus elk jaar ook een overleg is. Het hangt er natuurlijk een beetje vanaf, dus ook naar – ik ga geen namen noemen – dat ook iedereen daar ook aanwezig is hé. Dus ge kunt maar afspraken maken met iedereen als iedereen daar ook aanwezig is. Maar dat zal in ieder geval ook dit jaar opnieuw gebeuren. Nu, concreet vanuit onze dienst evenementen zijn er toch al een aantal punten naar voorgeschoven dus ter verbetering. Ten eerste, een volledig afgesloten logistieke zone. Dat dat duidelijk wordt gescheiden van wat publiek toegankelijk is. Twee, wordt er ook gevraagd om dus de ingang aan de kant van de kerk en ter hoogte van de terrassen en de cafés wat aantrekkelijker aan te kleden, bv. door middel van guirlandes. En ook zal gevraagd worden aan de uitbaters van de cafés om dus eventueel lege karren en stoelen en tafels, die nog niet benomen zijn, dus niet aan de kant van de straat te plaatsen ter hoogte van de terrassen, maar dus elders. Dus dat die eigenlijk ook geen hinder veroorzaken. In ieder geval, ook volgende maand al zal er al vanuit de eigen diensten ook geanalyseerd worden welke verdere verbeterpunten er moeten worden doorgevoerd voor de editie 2023.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik ga eerst Frans aan het woord laten en dan ... Ja, Frans?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Burgemeester, hetgeen dat u opnoemt en dat zijn enkele veiligheidsmaatregelen in de rand, in de franje. Wezenlijk betekent dat niet echt veel.

De belangrijkste problemen – en daar gaat u niet op in, kan u misschien ook niet op ingaan – is het feit dat men vanuit de organisatie, de organisator in feite, dus de particuliere partner, dat men daar inderdaad toch nog moet kijken ... Het is een beetje hetzelfde probleem als daarjuist bij de tentoonstelling van Staf Pijl. Als men maar plaatsheeft voor zoveel mensen op een afgebakende ruimte om mensen te ontvangen, dan moet men zich daaraan aanpassen. Als ge natuurlijk wereldvedetten uitnodigt in een zaaltje van 150 man, dan hebt ge dus een probleem. Dat is nu wel een heel zwart/wit-tekening die ik maak, maar zo was het vorig jaar toch bijna, dus dat er daar tientallen – een 2 à 300 naar ik schat – mensen dus gewoonweg niet binnen konden en niet binnen mochten. En dat moet men vermijden. Men kan, als men geld heeft, kan men contracteren wie men wil. Wie men wil en kan betalen en die komen dan wel. Maar daarom kan het volk er nog niet bij. Dus men moet rekeninghouden met zijn mogelijkheden als men iets organiseert. En men mag maar springen zoveel als de stok lang is hé.

VOORZITTER: Dank u, Frans. Dan geef ik nog eventjes het woord aan Julien. Euh, Gaspard. Gaspard, ja.

VAN PETEGHEM: Julien, die is ver hé.

VOORZITTER: Ja, Gaspard.

VAN PETEGHEM: Ja, wat betreft Belsele, ik denk dat je daar een oplossing kunt geven hetgeen dat ik daar voorgesteld heb. Als ze dat willen bekijken en dan is dat probleem van die veiligheid al een groot gedeelte opgelost. Maar, burgemeester, u sprak daar over de 11 juli-viering in Sinaai. En daar heb ik wel een vraag. Het is zo, dat de verenigingen in Sinaai zijn samen geweest met de Dorpsraad. En er zijn voorstellen uitgekomen. Ik vind dat die voorstellen positief zijn voor de kermis in het algemeen. Ook voor de horeca. En ik zou willen vragen, dat ze toch naar die adviezen van de Dorpsraad ten gronde eraan willen meewerken. Ook wat betreft het podium. Het is ook zo dat, vroeger, de 11 juli-viering is traditioneel van Sinaai geweest. Dat is altijd geweest. Dat is al jaren. Maar dat zat bij cultuur. En cultuur organiseerde de 11 juli-viering, waarbij dat de middelen van de kermis werden gebruikt voor kermisprogramma's. Nu is er een stuk van de kermis, van de middelen, mee in de 11 juli-viering gestoken en zelf betaalt. Van daaruit dat de maandag is weggefallen op den Dries en nu is er een voorstel van de Dorpsraad om dat te bekijken. De 11 juli-viering blijft wat het is, maar om toch die maandag weer te organiseren in Sinaai op den Dries of rond den Dries of aan een café met podium. Maar ik denk dat een voorstel is, dat positief is. Als men in het college dat wil volgen, dan denk ik dat die kermis in Sinaai terug zal bloeien. Het vuurwerk, dat weet ik, dat is aan de sporthal gegeven. Ook daar zijn discussies over. Maar daar zal het college zich ook over moeten beraden of er nog vuurwerk komt en waar ge dat gaat afschieten. Ja, als ge dat natuurlijk aan de sporthal afschiet, dan trek je het volk uit het dorp natuurlijk hé. Het is kermis in het dorp hé.



VOORZITTER: Dank u wel, Gaspard. Goed. Dan zijn we gekomen aan interpellatie 6, interpellatie van raadslid Kristof Van Gansen, na goedkeuring decreet regiovorming, lokale praatsessie over regiovorming?

VAN GANSEN: Ja, dag collega's. Ik heb het helemaal uitgeschreven, dus ik ga jullie niet lastigvallen om dat voor te lezen. Ik heb het ook al enkele keren gevraagd hé. Wat ik nu specifiek wil vragen, geen discussie over structuren, want dat is al beslist geweest door het Vlaams parlement en bekrachtigd geweest door de regering. Dus dat ligt eigenlijk vast. Het Waasland met 10, dat is wat het is. Ik wil wel tussenbeide komen eigenlijk over efficiëntie en overheidsmiddelen. Gezondheid, iedereen. Waarom spreken we over efficiëntie? Op basis van de Vlaamse overheid, de gegevens van 2012, waren er bijna 90 intergemeentelijke samenwerkingen, waar Sint-Niklaas in participeert. Die zijn enorm verscheiden. Die zijn enorm verschillend. Maar het zou toch wel eens interessant zijn als we eens een foto maken van hoe die verschillen eruitzien. Wat zijn hun externe diensten, waar zij gebruik van maken? HR, zijn dat allemaal andere HR-bureaus? IT, zijn dat allemaal andere IT-bedrijven? Gsm's. Ge kunt verdergaan hé. Facilitair, ja, en ga zo maar verder. Dus dat is enerzijds efficiëntie. Waarom? Jos heeft het gezegd. Na vette jaren komen er magere jaren. Dus we gaan echt wel maximaal efficiënt moeten omspringen met onze middelen. En ik ga eventjes zwijgen tot het hier stil is. Yes, oké. Dat voor efficiëntie. Tweede deel is beleidscoördinatie. Het zou heel interessant zijn, als al die intergemeentelijke samenwerking, als die dezelfde strategische doelstellingen hebben. Dat moeten er geen 100 zijn. Zijn dat er 10, zijn dat er 5, dat ge een beetje coördinatie in het geheel kunt krijgen. Dat ge ook gezamenlijk kunt rapporteren, dat lijkt mij wel interessant. Dus ja, een vraag over efficiëntie enerzijds, beleidscoördinatie en rapportering anderzijds. Het is niet zo'n heel gekke vraag hé, want schepen De Bruyne heeft ook een foto gemaakt van alle 100-en patrimonium of gebouwen in de stad. En het zou zo eens interessant zijn, dat we die foto ook maken. Ik wil het maken hé, zoals de vorige keer. Maar anderzijds is dat toch ook een beetje raar, dat er ook externe bureaus zijn die dat kunnen doen of ambtenaren. Dat kan ook interessant zijn. Dus ... Of ambtenaren hé. Ik zou het zelf doen, maar bon. Enfin, voilà. Dus bij deze willen we een praatsessie ... Scherven brengen geluk.

BURGEMEESTER: Zat er nog water in?

VOORZITTER: Goed. Ja, let op dat er geen, ja, dat er niemand gewond wordt. Maar ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega, bedankt voor uw tussenkomst. En ik ken uw bekommernis ter zake en ik deel die eigenlijk ook, omdat ik ervan overtuigd ben, dat we ook als lokaal bestuur moeten beseffen, ja, wij zijn een stad met 81.000 inwoners. Wij zijn ook de hoofdstad van het Waasland. Dat we daar een rol in hebben en dat we dus een aantal zaken inderdaad ook op Waas niveau op een veel efficiëntere manier – dat is de eerste van uw bekommernis – maar ook wat betreft beleidsmatige aanpak meer afgestemd zouden moeten kunnen organiseren.

En in die zin ben ik heel gelukkig, dat de Vlaamse regering nu, het Vlaams parlement beter gezegd, die regiovorming heeft goedgekeurd. En dat uiteraard het Waasland 10 op 10 heeft gekregen met het feit dat de gemeente Zwijndrecht nu ook werd ingedeeld. Dat was bij de referentieregio's niet het geval bij het Waasland, zodanig wat 100 jaar geleden gebeurd is – de overheveling van toen nog de gemeenten Burcht en Zwijndrecht naar de provincie Antwerpen, vanuit Oost-Vlaanderen naar Antwerpen – dat dat nu enigszins, enigszins wordt gecorrigeerd. Hoe we daar verder mee omgaan als gemeenteraadsleden. Eén, ik denk uw eerste suggestie rond efficiëntie van een aantal zaken, die men gemeenschappelijk zou kunnen doen, ik denk dat we daar eigenlijk als raadsleden weinig boodschap aan hebben van hoe gaat men om met ICT, hoe gaat men om met HR, hoe gaat men om met aankoop van gsm's en dergelijke meer. Ik denk dat dat niet direct interessant is. Ik denk dat er ook op dat vlak al met gemeenschappelijke aankoopcentrales al heel wat werk wordt verricht. Maar het beleidsmatige, dat is natuurlijk veel interessanter. En daarvoor pleit ik om dus dat gesprek niet te organiseren op louter Sint-Niklaas vlak. Want u moet weten, als ik als burgemeester van Sint-Niklaas met mensen uit andere Wase steden en gemeenten spreek of met collega's-burgemeester, -schepenen, -raadsleden, wij moeten eigenlijk onze plaats wel wat kennen. En we moeten ons ervoor behoeden, dat we eigenlijk zo'n beetje, ja, betuttelend en hoe zal ik zeggen ja, Sint-Niklaas zegt dit of dat en de rest moet maar volgen, dat men zeker die indruk niet krijgt. Dus ik pleit wat dat betreft voor een overleg en een aanpak op Waas niveau. En ik denk dat daar twee elementen belangrijk in zijn. Eén, het feit dat we vanuit Interwaas een instrument hebben, waar de 10 steden en gemeenten bij aangesloten zijn. Dat is ook nog maar een paar jaar geleden het geval met het aansluiten van Zwijndrecht en Moerbeke. Dat is één. En dat we dat ook doen in overleg en met ondersteuning van VVSG. Ik ben lid van één van de bestuurlijke commissies van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. En uiteraard is de VVSG ook wat dat betreft vragende partij. Een initiatiefnemer om ter zake één en ander op poten te zetten. En ik heb deze week nog een vergadering gehad van zo'n bestuurlijke commissie. En daar waar in het Waasland men eigenlijk gelukkig en dankbaar is dus dat we met de 10 samen kunnen werken, merk ik dus dat in andere delen van Vlaanderen er nog wel wat ja, hoe moet ik zeggen, tijd nodig is om te laten doorsijpelen, aanvaarden, verteren dat men tot deze en niet tot gene regio behoort. Er zijn nog heel wat grensgevallen om het zo te zeggen, waar dus dat regionaal besef, dat er in het Waasland eigenlijk altijd in mindere of meerdere mate geweest is, waar dat niet of zeer zwak aanwezig is. Dus wat dat betreft, ook als ondervoorzitter van Interwaas zal ik samen dus met de collega's, die deel uitmaken van de raad van bestuur – en dat zijn wat Sint-Niklaas betreft Tchantra, Mia en Kris Van der Coelden – dus die zaak ook verder opvolgen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Oké? Ja. Voor interpellatie 8, die heeft mevrouw Bats naar de volgende commissie verplaatst. En interpellatie van raadslid Hasan Bilici is eerder in deze gemeenteraad eigenlijk aan bod gekomen. En dan hebben we nog interpellatie 12, voorstel tot beslissing van raadslid Chris Wauman: Sinbad. Ik geef hem daarvoor nog het woord.

WAUMAN: Dank u wel, voorzitter. Ik stel voor dat ik het niet te lang ga maken, want de discussie hebben we eigenlijk gehad bij het ... (?)-debat en ik had eigenlijk ... Ik had eigenlijk gevraagd voor de stemming aansluitend te doen, wat logischer had geweest. Schepen Buysrogge heeft ondertussen een actieplan doorgestuurd, wat ook besloten is geweest in september vorig jaar in het college. Maar dat, ja, dat behandelt natuurlijk niet mijn volledige vraag, die ik hier voorleg. Want enerzijds beperkt het zich uitsluitend tot de problematiek van het personeel en gaat het dus niet over de kwalitatieve, operationele opening van Sinbad. Met onder andere de verwijzing naar de hygiëneproblemen die daar momenteel af en toe zijn. En anderzijds staat daar ook geen enkele einddatum in. In het HR-advies dat daar in dat besluit staat, wordt bv. nog naar verwezen dat ze het personeel tegen 2025 – dus lees vóór 2025 – gaan heroriënteren. Wat logisch was in september, want toen was er zelfs nog het besluit genomen dat Sinbad in 2024 nog ging verkocht worden. Met andere woorden, ik denk dat het belangrijk is voor daar wel een timing aan toe te voegen. Ik heb in mijn voorstel voorgesteld voor die garantie te bieden tegen december 2025. Ik denk dat dat nodig is die zekerheid te bieden aan het personeel, aan de zwemmers, aan de sportclubs. En ik zou dus toch willen vragen om hierover de stemming te organiseren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge. Nee? Oké, als u geen ... Goed. Dan ...

BURGEMEESTER: Nee, maar, voorzitter, allé, ik vraag aan de raad om dus tegen het voorstel van mijnheer Wauman te stemmen. Ik denk dat de schepen duidelijk aangegeven heeft hoe wij gaan omgaan met Sinbad enerzijds, het nieuwe zwembad aan de Watermolenstraat anderzijds. En ik denk dat dat voldoende duidelijk is en ook voldoende vertrouwen geeft, dat er altijd in Sint-Niklaas zal gezwommen kunnen worden.

DE MEYER: Voorzitter, ik wil graag ... (?) stemmen, maar eigenlijk is het zonder voorwerp. En ik ben ook niet zeker dat tegen 2025 en in 2025 alle problemen opgelost zijn. Ik heb die glazen bol niet. Ik ben daar niet zeker van. Het zou kunnen zijn, dat ge u zwaar vergist, collega. Ik hoop van niet, ik hoop van niet. Maar dit vandaag op deze wijze stemmen, dit ga ik niet doen.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Wauman?

WAUMAN: In het voorstel staat daar een duidelijk “minstens tot 2025 de garantie voor een kwalitatieve opening te garanderen”.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt er voor het voorstel tot beslissing van raadslid Chris Wauman? En dat is PVDA en Vooruit. Wie stemt er tegen? Dat is de meerderheid en Vlaams Belang? Ja. En wie onthoudt zich? Dat is CD&V. Dan zijn er 3 punten voor de geheime zitting.

---ooOoo---